

พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ [3]

- ความเห็นแก่ช่วง กับร่วง พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช สุขภาพแห่งชาติ
- สรุปความเห็นของสำนักงานคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ต่อรัฐ พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ ในภาคตะวันออก [วันที่ 13 ม.ค. 2546]
- ฉบับแก้ไข พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ [19 มกราคม 2548]
- คำชี้แจง ของสำนักงานคุ้มครองสิ่งแวดล้อมฯ [31 มกราคม 2548]
- ขอเสนอความเห็นต่อรัฐ พ.ร.บ. สุขภาพ พ.ศ. ...
[21 กุมภาพันธ์ 2548]
- ผลการติดตามความเห็น ต่อรัฐ พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ...
[14 พฤษภาคม 2545]



(๑) สช ๒.๕/๖.๑ กตํ ๙๙ [1]

แพทยสภา The Medical Council

ชั้น 7 อาคาร 6 สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ถนนติวนันท์ อำเภอเมือง นนทบุรี ๑๑๐๐๐
7th Floor, Office of the Permanent Secretary, The Ministry of Public Health, Tiwanond Rd., Nonthaburi 11000, Thailand.
Tel: (0) 2590-1880-1, (0) 2590-1883, (0) 2590-1886-8, (0) 2590-1894, (0) 2591-8614, (0) 2591-8615 Fax: (0) 2591-8614, (0) 2591-8615
Website : www.moph.go.th, www.tmc.or.th E-mail : tmc@health.moph.go.th, tmc@ccme.or.th

ที่ พ.ส.011/๖๒

21 กุมภาพันธ์ 2548

ดำเนินการมาถึงวันที่	๒๑ ก.พ. ๔๘
วันที่	๑๑ ก.พ. ๔๘
เวลา!

เรื่อง ขอเสนอความเห็นร่างพ.ร.บ.สุขภาพ พ.ศ.

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานปฎิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือที่ สรรส.สปรส.ว.027/2548 ลงวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2548

สิ่งที่ส่งมาด้วย ความเห็นเกี่ยวกับร่างพ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.

ตามที่สำนักงานปฎิรูประบบสุขภาพแห่งชาติได้ส่งร่าง พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ฉบับปรับปรุงไปยังสำนักงานเลขานุการแพทยสภาในฐานะสถาบันวิชาชีพด้านสาธารณสุขเพื่อพิจารณาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างฉบับดังกล่าวรายละเอียดตามหนังสืออ้างถึงนี้

บัดนี้สำนักงานเลขานุการแพทยสภาโดยคณะกรรมการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลข้อเสนอเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์จากสัมชាតุกภาคแห่งชาติ ได้ทำการพิจารณาร่างฉบับดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว พร้อมหนังสือฉบับนี้ จึงขอส่งความเห็นเกี่ยวกับร่าง พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. มาอย่างท่านเพื่อดำเนินการต่อไปด้วย จัดเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ



(นายแพทย์พนิช คุณวงศ์วนิชย์)

เลขานุการแพทยสภา

๒๒ ก.พ. ๔๘
๒๒ ก.พ. ๔๘

ร่างฯ ฉบับเดิม	ร่างฯ ที่เผยแพร่สภากอแก้ไข*	เหตุผลในการแก้ไข*
1. มาตรา 3 บทนิยาม “ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพด้านกฎหมายว่าด้วยสุขภาพของบุคคล	“ผู้ประกอบวิชาชีพ”หมายถึง ผู้ประกอบในกิจกรรมปัจจุบัน ผู้ประกอบวิชาชีพเฉพาะกรรม การพยาบาลและการดูแลครรภ์ ทันตกรรม ഗาสซาร์ม หรือผู้ประกอบวิชาชีพอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบนท์	ให้เป็นไปตาม พ.ร.บ.สданพยาบาล พ.ศ.2541
2. มาตรา 6 ข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล เป็นความลับส่วนบุคคล ผู้ใดจะน้าไปเปิดเผยในประการที่น่าจะทำให้บุคคลนั้นเดียหายไม่ได้ เว้นแต่การเปิดเผยนั้นเป็นไปตามความประสงค์ของบุคคลนั้นโดยตรง หรือมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องเปิดเผย แต่ไม่ว่าในกรณีใดๆ ผู้ใดจะอาศัยอำนาจหรือสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลนั้นเพื่อขอเอกสารเดียวกับข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลที่ไม่ใช่องค์นั้นไม่ได้	ข้อมูลด้านการแพทย์ของบุคคล เป็นความลับส่วนบุคคล ผู้ใดจะน้าไปเปิดเผยในประการที่น่าจะทำให้บุคคลนั้นเดียหายไม่ได้ เว้นแต่การเปิดเผยนั้นเป็นไปตามความประสงค์ของบุคคลนั้นโดยตรง หรือมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องเปิดเผย แต่เมื่อใดในกรณีใดๆ ผู้ใดจะอาศัยอำนาจหรือสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลนั้นเพื่อขอเอกสารเดียวกับข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลนั้นไม่ได้	1. คำว่า “ข้อมูลด้านสุขภาพ” กว้างมากเกินไป จึงบางอย่างไม่เป็นความลับ ให้เจาะจงเป็นเรื่องของการแพทย์ 2. สำนับรับข้อความ “แต่ไม่ว่าในกรณีใดๆ ผู้ใดจะอาศัยอำนาจหรือสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลที่ไม่ใช่องค์นั้นไม่ได้ อ่านแล้วยังไม่ได้ความหมายควรจะบุคคลที่ไม่ใช่องค์นั้นไม่ได้ อ่านแล้วยังไม่ได้ความหมายควรจะบุคคลที่ไม่ใช่องค์นั้นไม่ได้ ให้ตัดสินใจว่าเจตนาต้องการข้อมูลส่วนไหนเจ้าตัดสินใจ
3. มาตรา 7 ในบริการสาธารณสุข บุคลากรด้านสาธารณสุขต้องแจ้งข้อมูลด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการให้ผู้รับบริการทราบอย่างเพียงพอที่ผู้รับบริการจะเข้าใจประกอบการตัดสินใจในการรับหรือไม่รับบริการได และในกรณีที่ผู้รับบริการปฏิเสธไม่รับบริการใด จะให้บริการนั้นไม่ได้ (๑) ผู้รับบริการอยู่ในภาวะที่เดียงดันรายถึงชีวิตและมีความจำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือเป็นการเร่งด่วน (๒) ผู้รับบริการไม่อยู่ในฐานะที่จะรับทราบข้อมูลได้และไม่อาจแจ้งให้บุคคลซึ่งจากเดินทางมาที่โดยธรรมดานะกันที่จะรับทราบข้อมูลได้	ในการบริการสาธารณสุข บุคลากรด้านสาธารณสุขต้องแจ้งข้อมูลด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการให้ผู้รับบริการทราบอย่างเพียงพอที่ผู้รับบริการจะเข้าใจประกอบการตัดสินใจในการรับหรือไม่รับบริการได และผู้รับบริการต้องแจ้งข้อมูลด้านสุขภาพของตนให้แก่ผู้รับบริการด้านสาธารณสุขทราบ และในกรณีที่ผู้รับบริการปฏิเสธไม่รับบริการใด จะให้บริการนั้นไม่ได้	ผู้รับบริการย่อمنต้องมีหน้าที่แจ้งข้อมูลด้านสุขภาพของตนเอง เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้ให้บริการให้ประกอบการวางแผนการรักษา เช่นผู้รับบริการทราบว่าตนของเคยแพ้ยาอะไรก่อน ต้องแจ้งให้ผู้ให้บริการทราบ มีข้อดังนี้ให้ตั้งนี้เพื่อประโยชน์แก่ผู้รับบริการเอง

อนุบัล แล้วแต่กรณี รับทราบข้ออุบัติเห็นในขณะทันทีได้		
4. มาตรา 8 ในกรณีที่ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุข ประสงค์จะให้ผู้รับบริการเป็นส่วนหนึ่งของการทดลองในงานวิจัย ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุขต้องแจ้งให้ผู้รับบริการทราบถึงหน้าและต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้รับบริการก่อนจึงจะดำเนินการได้ ความยินยอมดังกล่าวผู้รับบริการจะพิจฉาณได้มื่อได้ก็ได้	แก้เป็น “บุคลกรด้านสาธารณสุข”	คำว่า ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุขไม่มี จะต้องเป็นบุคลกรด้านสาธารณสุข
5. มาตรา 10 บุคคลมีสิทธิที่ทำคำสั่งเป็นหนังสือแสดงเจตนา “ไม่ประสงค์จะรับบริการพยาบาลสุข ที่เป็นไปเพียงเพื่อยืดการตาย” ในภาวะสุดท้ายของชีวิตตน หรือเพื่อยุติการทรมานจากอาการเจ็บป่วยได้ การดำเนินการตามคำสั่งความประคหน์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมเมื่อห้ามที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของบุคคลตามความประคหน์ แล้วเมื่อได้ด้วยการเดินทางให้ก่อว่า กากกระทำดังกล่าวเป็นความผิดและให้ทันจากความรับผิดทั้งปวง	บุคคลที่มีสิทธิ์สัมปชัญญะและทราบข้อมูลสุขภาพของตน มีสิทธิ์ทำเป็นหนังสือแสดงเจตนาไม่ประสงค์จะรับบริการสาธารณสุข ที่เป็นไปเพียงเพื่อยืดการตายในภาวะสุดท้ายของชีวิตตนหรือเพื่อยุติการทรมานจากอาการเจ็บป่วยได้ การดำเนินการตามความประคหน์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในมาตรฐานของการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่กระทำการเดินทางให้ก่อว่า แสดงเจตนาของบุคคลตามความประคหน์และความมาตรฐานของการประกอบวิชาชีพเวชกรรม เมื่อที่ดำเนินการแล้ววิเห็นว่าการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดและให้ทันจากความรับผิดทั้งปวง	ไม่ควรใช้คำว่า “ทำคำสั่ง” ควรเปลี่ยนเป็น “ทำหนังสือ” และให้คัด หรือเพื่อยุติการทรมานจากอาการเจ็บป่วยได้ เนื่องจากประยุคนี้ความหมายเหมือนกับการทำ Mercy Killing ซึ่งนำจะมีการทำการศึกษาให้ละเอียดกว่านี้ว่าสมควรหรือไม่ ตัวอย่างเช่น ผู้ป่วยโคมะเริงซึ่งไม่มีทางรักษาให้หาย ทำหนังสือแสดงเจตนาให้แพทย์ทำ Mercy Killing เพราะไม่ต้องการทรมานและไม่ต้องการให้ญาติเดือดร้อน
6. มาตรา 11 ให้รัฐคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “คสช.” ประกอบด้วย (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่นายกรัฐมนตรีกำหนดจำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ (๔) ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการ		บุคคลในข้อหนึ่งนี้มีความสำคัญต่อผู้ประกอบวิชาชีพในการดำเนินการตาม พ.ร.บ. นี้

<p>(๔) ผู้แทนของค์กรปักธงศรัณย์ที่อ้างว่าซึ่งเลือกันเอง จำนวนสี่คน เป็นกรรมการ</p> <p>(๖) ผู้แทนของค์กรวิชาชีพด้านสาธารณสุขที่มีภูมาย จดตั้งซึ่งเลือกันเองจำนวนหกคน เป็นกรรมการ</p> <p>(๗) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่างๆ ซึ่งเลือกันเองจำนวนหก คน เป็นกรรมการ</p> <p>(๘) ผู้แทนของค์กรภาคเอกชนที่ไม่แสวงหากำไร ไม่ว่า จะจะทะเบียนเป็นนิติบุคคลหรือไม่ซึ่งเลือกันเองจำนวนสิบ สองคน เป็นกรรมการ</p>	<p>(๙) ผู้แทนจากผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมจำนวนสองคน ผู้แทน สถาการพยาบาลสองคน หันดแพทยสภากาหนังคน สภากลัช กรรณหนึ่งคน และผู้แทนผู้ประกอบโภคคิติปั้นให้ตัดเลือกมา จำนวนหกคน เป็นกรรมการ</p> <p>(๑๐) ผู้แทนของค์กรภาคเอกชนที่ไม่แสวงหากำไร “ไม่ว่าจะจะต ะทะเบียนเป็นนิติบุคคลหรือไม่ซึ่งเลือกันเองจำนวนหกคน เป็น กรรมการ</p>	<p>ควรลดจำนวนลงเหลือหกคน เพื่อระดับสองคนมากเกินไป หมายเหตุ หากคณะกรรมการมีมากเกินไปจำเป็นต้องตัดออก ให้ตัดในส่วนของข้อ7 และ ข้อ8</p>
<p>7. มาตรา 14 การเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๑ (๖) ให้คณะกรรมการสรรหาด้วยการอ้างค์กรวิชาชีพด้านสาธารณสุข มาก่อนทุกครั้งที่มีการเลือกันเองให้ได้กรรมการหกคน ตามวิธี การที่คณะกรรมการสรรหาประกาศกำหนด บุคคลซึ่งจะใช้สิทธิเลือกและได้รับเลือกตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นบุคคลซึ่งค์กรวิชาชีพด้านสาธารณสุขแต่งตั้งจาก สมการขององค์กรให้เป็นผู้แทนขององค์กร องค์กรวิชาชีพด้านสาธารณสุขที่มีผลให้ส่งผู้แทนเข้า เลือกและรับการเลือกต้องเป็นองค์กรวิชาชีพด้านสาธารณสุขที่ คณะกรรมการสรรหาประกาศกำหนด</p>	<p>การเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๑ (๖) <u>ให้สภาวิชาชีพสรรหา</u> <u>และเสนอชื่อผู้แทนของตนมาประชุมร่วมกันเพื่อเลือกันเองให้</u> <u>ได้กรรมการหกคน ตามวิธีการที่คณะกรรมการสรรหาประกาศ</u> <u>กำหนด</u></p>	<p>สภาวิชาชีพเป็นองค์กรควบคุมโดยผู้ประกอบวิชาชีพ จะทราบ ข้อมูลของบุคคลในวิชาชีพได้ดี</p>

9. มาตรา 21 นออกจากการพัฒนาการดำเนินการวางแผนฯ กระบวนการตามมาตรา ๑๑ (๙) (๖) (๗) และ (๘) พัฒนาค้าแห่งน้ำ เมื่อ (๑) ตาย (๒) ลาออก (๓) ถูกจ้าง (๔) คสช. มีมติไม่อนุญาตว่าสองในสามของจำนวนกรรมการหัวหน้าที่มีอำนาจแต่งตั้งให้ออกเพรษบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือขยันความลามเลwd (๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒	(๕) คสช. มีมติไม่อนุญาตว่าสองในสามของจำนวนกรรมการหัวหน้าที่มีอำนาจแต่งตั้งให้ออกเพรษบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือขยันความลามเลwd หัวหน้าคณาจารย์และ ระบุข้อบังคับที่ คสช. กำหนด	ให้เดิมข้อความ หัวหน้าคณาจารย์และระบุข้อบังคับที่ คสช. กำหนด
10. มาตรา 22 หลักเกณฑ์และวิธีการการประชุม คสช. และ การปฏิบัติงานของ คสช. ให้เป็นไปตามระเบียบที่ คสช. กำหนด	หลักเกณฑ์และวิธีการการประชุม คสช. และการปฏิบัติงานของ คสช. ให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับที่ คสช. กำหนด	ให้เดิมข้อความ ข้อบังคับ
11. มาตรา 23 ให้ คสช. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (๑) กำหนดนโยบาย และกำกับดูแลการดำเนินการ ของคณะกรรมการบริหารและสำนักงาน	(๑) กำหนดนโยบาย และกำกับดูแลการดำเนินการ ตลอดจน อนุมัติงบประมาณประจำปีของคณะกรรมการบริหารและ สำนักงาน	งประมานเป็นเรื่องสำคัญต้องให้ คสช. เป็นผู้อนุมัติ
12. มาตรา 26 รายได้ของสำนักงาน ประกอบด้วย (๑) รายได้จากการดำเนินกิจการของสำนักงาน	(๑) รายได้จากการดำเนินกิจการของสำนักงาน	ให้ตัดข้อ(๑)ออก พ.ร.บ.ฉบับนี้เป็นธรรมนูญภาษาไทยครั้ง การแสวงหารายได้
13. มาตรา 28 กារเก็บรักษาระบบและการใช้จ่ายเงินของสำนักงาน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนด กារบัญชีของสำนักงาน ให้จัดทำตามหลักสากล ตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารกำหนด และ ต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน กារบัญชี	กារเก็บรักษาระบบและการใช้จ่ายเงินของสำนักงานให้เป็นไปตาม ระเบียบที่ คสช. กำหนด กារบัญชีของสำนักงาน ให้จัดทำตามหลักสากล ตามแบบและหลักเกณฑ์ที่ คสช. กำหนด และต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน กារบัญชี และการพัสดุของ	ระเบียบและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเงินและพัสดุควรให้ คสช. กำหนด

ผลการพัฒนาขั้นตอนการตรวจสอบค่าใช้จ่ายงานฝ่ายปกครองที่ดำเนินการตามที่คณะกรรมการบริหารทราบอย่างน้อยปีละครั้ง	ดำเนินการ ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คสช. ทราบอย่างน้อยปีละครั้ง	
ให้สำนักงานจัดทำงบการเงินเพื่อยื่นต่อคสช. ประกอบด้วยงบดุลและบัญชีทำการ ส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งเดือนหลังวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของทุกปี ให้ทุกรายปีให้สำนักงานการตรวจสอบได้รับการประเมินเป็นดีมาก หรือ นุ่มคล้ายนักงานที่คณะกรรมการบริหารแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงาน โดยให้แสดงความคิดเห็นเป็นข้อวิเคราะห์ว่าการใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประยุทธ์ และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด แล้วท่ารายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อ คสช.		
ภายในหนึ่งเดือนหลังวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของทุกปี ให้สำนักงานท่ารายงานประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการบริหารเพื่อเสนอต่อ คสช. และรัฐมนตรีที่ออกทราบ โดยแสดงงบการเงินและบัญชีทำการที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้วพร้อมทั้งรายงานของผู้สอบบัญชีรวมทั้งแสดงผลงานของสำนักงานในปีที่ส่งมาด้วย		
13. มาตรา 33 ผู้เดือนและประจำปีของค่าใช้จ่ายที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการตามที่คณะกรรมการบริหารกำหนดหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการรัฐมนตรีกำหนด	ผู้เดือนและประจำปีของค่าใช้จ่ายที่ได้รับอนุมัติให้คสช. กำหนดหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการรัฐมนตรีกำหนด	ควรเป็น คสช.กำหนด
14. มาตรา 35 ให้ คสช. แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารประกอบด้วย (๓) กรรมการบริหารซึ่งแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินหกคน	(๓) กรรมการบริหารซึ่งแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินหกคน	ลดจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิลงเพื่อให้อ่องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมใน การดำเนินการ ซึ่งเพิ่ม(๓)และแก้ไข(๔)เดิมเป็น(๕)

	(๔) กิจกรรมการบริหารซึ่งเต็งต้องจัดให้ยกเว้น สำหรับการพยาบาลทันตแพทย์ส่วน สภาเภสัชกรรม เป็นตัวแทนสถาบันวิชาชีพแห่งละหนึ่งคน (๕) เอกอิทธิการเป็นกรรมการบริหารและเลขานุการคุณภาพตาม (๓) ให้เป็นไปตามระเบียบที่ คสช. กำหนด	ให้เพิ่มข้อ (๔)
15. มาตรา 37 คณะกรรมการบริหารมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (๑) อนุมัติแผนงานหลัก แผนการดำเนินงาน แผนการเงินและงบประมาณประจำปีของสำนักงาน	(๑) อนุมัติแผนงานหลัก แผนการดำเนินงาน แผนการเงินและงบประมาณประจำปีของสำนักงาน เพื่อขออนุมัติจาก คสช.	คสช.ควรเป็นผู้อนุมัติงบประมาณประจำปี
16. มาตรา 44 วรรคสอง ในการจัดทำธรรมเนียมบำรุงระบบสุขภาพแห่งชาติ ให้ คสช. นำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของลังษัชชาสุขภาพมาประกอบด้วย	ในการจัดทำธรรมเนียมบำรุงระบบสุขภาพแห่งชาติ ให้ คสช. นำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของลังษัชชาสุขภาพ และผ่านการทำประชาพิจารณ์จากสถาบันวิชาชีพด้านสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องและรับรองก่อนเสนอคณะกรรมการตี	เพื่อให้สถาบันวิชาชีพมีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็น
17. มาตรา 45 ธรรมเนียมบำรุงระบบสุขภาพแห่งชาติ ต้อง accord คดีองกับแนวโน้มนโยบายพัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และอย่างน้อยต้องมีสาธารณะคัญเกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้ (๖) การบริการสาธารณสุขและการควบคุมคุณภาพ (๗) การผลิตและการพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุข	(๖) การบริการสาธารณสุขและมาตรการควบคุมคุณภาพ (๗) การผลิตและการพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุข	การควบคุมคุณภาพ และการผลิตบุคลากร เป็นหน้าที่ของสถาบันวิชาชีพตามกฎหมายของตนเอง และในการผลิตมีทั้งสถาบันวิชาชีพและสถาบันทางการศึกษาและสถาบันสุขภาพและอยู่แล้ว

[10]



ແພທຍສມາຄມແໜ່ງປະເທດໄທ ໃນພະບຽນລາຊູປັດຈຸນ

2 ຂອຍຄູນຍິວັນ ດນນພະຍານີຕັດໃໝ່ ກວຽກເທພະໄລ 10320 ໂທຣ: 0-2314-4333, 0-2318-8170 ໃຫຍ່ສາຂ່າ (66) 0-2314-6305
Email ADDRESS : math @ loxinfo.co.th

ເຮືອນ ປະຮານຄອນກຣມກາບປົກລົງປະບົນສຸຂພາພແໜ່ງໜາດີ

16/๗/๒๐๑๘



แพทยสภา^{ลับ}
The Medical Council

ชั้น 7 อาคาร 6 สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ถนนติวนันท์ อำเภอเมือง นนทบุรี 11000
7th Floor, Office of the Permanent Secretary, The Ministry of Public Health, Tiwanond Rd., Nonthaburi 11000, Thailand.
Tel: (0) 2590-1880-1, (0) 2590-1883, (0) 2590-1886-8, (0) 2590-1894, (0) 2591-8614, (0) 2591-8615 Fax: (0) 2591-8614, (0) 2591-8615
Website : www.moph.go.th, www.tmc.or.th E-mail : tmc@health.moph.go.th, tmc@ccme.or.th

ที่ พ.ส.011/ว.302

17 กุมภาพันธ์ 2548	สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขฯ จังหวัด
เวลาที่รับ.....	07/10/48
วันที่.....	8 ก.พ.48
เวลา.....	10.30 4.

เรื่อง ร่างพรบ.สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.

เรียน นายแพทย์อ่อม พินดาวัฒนะ

ถึงที่ส่งมาด้วย รายงานการประชุมอนุกรรมการคณะกรรมการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลข้อเสนอเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์จากสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2546 ครั้งที่ 1/2548 วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2548

พร้อมหนังสือฉบับนี้ สำนักงานเลขานุการแพทยสภาขอส่งความเห็นของแพทยสภาเกี่ยวกับร่างพรบ.สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. มาข้างต้นเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ



(นายแพทย์อ่อม พินดาวัฒนะ)

ประธานคณะกรรมการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลข้อเสนอเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์จากสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ

อ่อม พินดาวัฒนะ

8/2/48

ก.พ. 10 รวมรวม

คำรับ
9 ก.พ. 48

รายงานการประชุมคณะกรรมการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลข้อเสนอเชิงนโยบาย

และยุทธศาสตร์จากสังฆาสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2546

ครั้งที่ 1/2548

วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2548

ณ ห้องประชุมสำนักงานแพทย์สภาก

ผู้มาประชุม

1. นายแพทย์อีเชาดี กานุจันพิทักษ์	ประธานคณะกรรมการ
2. นายแพทย์ทนงสรรค์ สุชาธรรม	อนุกรรมการ
3. นายแพทย์สวัสดิ์ เอกกิจเดช	อนุกรรมการ
4. 医師 หงษ์เชิดชู อริยศรีวัฒนา	อนุกรรมการ
5. นายแพทย์สุวัฒน์ เติศสุขประเสริฐ	อนุกรรมการ
6. นายแพทย์อัมพล จินดาวัฒนะ	อนุกรรมการ
7. นายแพทย์จรินทร์ ใจนันบวรวิทยา	อนุกรรมการ

ผู้ไม่มาประชุม

1. นายแพทย์สมศักดิ์ โลห์เดชา	ที่ปรึกษา
2. นายแพทย์บุญจง ชูชัยแสงรัตน์	อนุกรรมการ
3. นายแพทย์สมพันธ์ คงฤทธิ์	อนุกรรมการ
4. นายแพทย์กีศเดช สัมมานันท์	อนุกรรมการ
5. นายแพทย์วิสูตร ฟองศิริไพบูลย์	อนุกรรมการและเลขานุการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

1. นายแพทย์วิรัติ พานิชย์พงษ์	ผู้ทรงคุณวุฒิ
2. นายแพทย์อำนวย ฤถานันท์	ผู้ทรงคุณวุฒิ
3. นายแพทย์สมศักดิ์ เจริญชัยปิยกุล	รองเลขานุการแพทย์สภาก
4. นางสาววิวรรณ เวชกามา	หัวหน้าฝ่ายจริยธรรม
5. นางสาวจารุยา ปานแก้ว	เจ้าหน้าที่ทะเบียนวิชาชีพ
6. นางสาวสุดชีวัน ดีเหลือ	เจ้าหน้าที่ทะเบียนวิชาชีพ

เริ่มประชุม เวลา 13.30 น.

ประธานฯ กล่าวเปิดประชุม และขอเสนอร่าง พรบ.สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ฉบับปรับปรุง
ซึ่งสำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ ได้ส่งให้แพทย์สภាបิจารณาเสนอข้อคิดเห็น ที่ประชุมพิจารณาร่างฯ
ฉบับดังกล่าวแล้ว มีความเห็นดังนี้

ร่าง จ ฉบับเดิม	ร่าง จ ฉบับแก้ไข	เหตุผลในการแก้ไข
1. มาตรา 3 บทนิยาม “ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุข” หมายความว่า “ผู้ประกอบวิชาชีพด้านกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	“ผู้ประกอบวิชาชีพ” หมายถึง ผู้ประกอบโรคศิลปะ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม การพยาบาลการดูแล康าร์ท กันตกรรม เทศกรรม หรือผู้ประกอบวิชาชีพอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา	ให้เป็นไปตาม พ.ร.บ.สถานพยาบาล พ.ศ.2541
2. มาตรา 6 ข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล ที่เป็นความลับส่วนบุคคล ผู้ใดจะนิ่งไว้เปิดเผยในประการที่น่าจะทำให้บุคคลนั้นเสียหายไม่ได้ เว้นแต่การเปิดเผยนั้นเป็นไปตามความประสงค์ของบุคคลนั้นโดยชอบ หรือมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องเปิดเผย แต่ไม่ว่าในกรณีใด ผู้ใดจะอาศัยอำนาจหรือสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการหรือกฎหมายอื่นเพื่อขอเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลที่ไม่ใช่ของตน ไม่ได้	ข้อมูลด้านการแพทย์ของบุคคล เป็นความลับส่วนบุคคล ผู้ใดจะนิ่งไว้เปิดเผยในประการที่น่าจะทำให้บุคคลนั้นเสียหายไม่ได้ เว้นแต่การเปิดเผยนั้นเป็นไปตามความประสงค์ของบุคคลนั้นโดยชอบ หรือมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องเปิดเผย	1. ถ้าว่าห้องน้ำด้านสุขภาพ ควรมากินไป ซึ่งบางอย่างไม่มีเป็นความลับ ให้เจาะจงเป็นเรื่องของการแพทย์ 2. สำหรับข้อความมาเดิมว่า ในกรณีใด ผู้ใดจะอาศัยอำนาจหรือสิทธิตามกฎหมายอื่นเพื่อขอเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการหรือกฎหมายอื่นเพื่อขอเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของบุคคลที่ไม่ใช่ของตนไม่ได้ ถ้าแล้ววันไม่ได้ความหมายควรไม่มีการระบุให้ชัดเจน ว่าจะแทนด้วยการข้อมูลส่วนใหญ่เช่นตัดออก
3. มาตรา 7 ในกระบวนการสาธารณสุข บุคลากรด้านสาธารณสุขต้องแจ้งข้อมูลด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการให้ผู้รับบริการทราบอย่างเท็จพอทที่ผู้รับบริการจะใช้ประกอบการตัดสินใจในการรับหรือไม่รับบริการใด และในกรณีที่ผู้รับบริการปฏิเสธไม่วันบริการใด จะให้ทับทิการนั้นไม่ได้ (๑) ผู้รับบริการอยู่ในภาวะที่เสื่อมด้อยลง เช่น ชราและมีความจำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือเป็นการรับด่วน (๒) ผู้รับบริการไม่อยู่ในฐานะที่จะรับทราบข้อมูลได้และไม่อาจแจ้งให้บุคคล	ในการนิรภัยสาธารณสุข บุคลากรด้านสาธารณสุขต้องแจ้งข้อมูลด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการให้ผู้รับบริการทราบอย่างเท็จพอทที่ผู้รับบริการจะใช้ประกอบการตัดสินใจในการรับหรือไม่รับบริการใด ผู้ที่รับบริการต้องแจ้งข้อมูลด้านสุขภาพของตนให้แก่ผู้ที่นับถือด้านสาธารณสุขทราบ และในกรณีที่ผู้รับบริการปฏิเสธไม่วันบริการใด จะให้ทับทิการนั้นไม่ได้	เพื่อเป็นข้อมูลสำคัญที่ต้อง

<p>4. มาตรา 8 ในกรณีที่ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุข ประสงค์จะให้รับบริการเป็นส่วนหนึ่งของการทดสอบในงาน วิจัย ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุขต้องแจ้งให้ผู้รับบริการทราบล่วงหน้าและต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้รับบริการก่อนจึงจะดำเนินการได้ ความยินยอมดังกล่าวสู่รับบริการจะเพิกถอนเสียอีกได้</p>	<p>แก้ไขเป็น “บุคลากรด้านสาธารณสุข”</p> <p style="text-align: center;">๙๗๖๙</p>	<p>ก้าว ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุขไม่มีในสาขาใด งานวิจัย มีหลักด้าน ท่านวิจัยด้านสาธารณสุขมา ปัญญา สังคม งานวิจัยคนเก่า ซึ่งกับสุขภาพผู้ที่ทำการวิจัยจะต้องเป็นบุคลากรด้านสาธารณสุข</p>
<p>5. มาตรา 10 บุคคลมีสิทธิ์ทำคำสั่งเทืนหนังสือแสดงเจตนาไม่ประسن์จะรับบริการสาธารณสุข ที่เป็นไปเพื่อยื่นฟ้องคดีการตามในวาระสุดท้ายของเชิงวิคตัน (หรือที่อยู่อาศัยการตามตามจากการเชิงชี้ให้ได้) การดำเนินการตามคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในมาตรฐานของการประกอบวิชาชีพ เวชกรรม</p> <p>ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่กระทำการหันหน้าที่เดียว แต่ก็ตามที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของบุคคลตามวรรคหนึ่ง และเมื่อได้ดำเนินการแล้วมิให้ถือว่า การกระทำการหันหน้าเป็นความผิดและให้พ้นจากความรับผิดทั้งปวง</p>	<p>บุคคลที่มีสิทธิ์ทำคำสั่งบัญญะและทราบข้อมูลอุทุกภพของตนเมื่อสิทธิ์ที่เป็นหนังสือแสดงเจตนาไม่ประسن์จะรับบริการสาธารณสุข ที่เป็นไปเพื่อยื่นฟ้องคดีการตามในวาระสุดท้ายของเชิงวิคตัน</p> <p>การดำเนินการตามตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในมาตรฐานของการประกอบวิชาชีพ เวชกรรม</p> <p style="text-align: center;">๙๗๖๙</p> <p>ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่กระทำการหันหน้าที่เดียว แต่ก็ตามที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของบุคคลตามวรรคหนึ่งและตามมาตรฐานของการประกอบวิชาชีพเวชกรรม เมื่อได้ดำเนินการแล้วมิให้ถือว่า การกระทำการหันหน้าเป็นความผิดและให้พ้นจากความรับผิดทั้งปวง</p>	<p>ไม่ควรใช้คำว่า “ทำคำสั่ง” ควรเปลี่ยนเป็น “ทำหนังสือ” เพื่อกล่าวถึงการกระทำการหันหน้าที่เดียวตามมาตรฐานของการประกอบวิชาชีพเวชกรรม กำหนดให้ไว้</p>
<p>6. มาตรา 11 ให้มีคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ เรียกโดยอื่นว่า “กสช.” ประกอบด้วย</p> <p>(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่นาอยรัฐมนตรีว่าการด้านนวนิมกินห้าม เป็นกรรมการ</p> <p>(๔) ประธานสถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการ</p> <p>(๕) ผู้แทนองค์กรประกอบส่วนท้องถิ่นซึ่งเลือกกันเอง จำนวนสี่คน เป็นกรรมการ</p> <p>(๖) ผู้แทนจากผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมจำนวนสองคน ผู้แทนสถาบันเรียนแพทยศาสตรศึกษา หันดแพทยศาสตร์ที่กัน สถาบันศัลยกรรมที่กัน และผู้แทนผู้ประกอบโรคศิปะอื่น ให้กับเลือกมาจำนวนหกคน เป็นกรรมการ</p>	<p>(๒) ผู้แทนจากผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมจำนวนหกคน ผู้แทนสถาบันเรียนแพทยศาสตรศึกษา หันดแพทยศาสตร์ที่กัน สถาบันศัลยกรรมที่กัน และผู้แทนผู้ประกอบโรคศิปะอื่น ให้กับเลือกมาจำนวนหกคน เป็นกรรมการ</p>	<p>บุคคลในข้อที่กันนี้มีความสำคัญต่อผู้ประกอบวิชาชีพในการดำเนินการตาม พ.ร.บ. นี้</p> <p>หมายเหตุ หากคณะกรรมการมีมากกันไปจึงเป็นต้องตัดออกให้ตัดในส่วนของข้อ ๗ และ ข้อ ๘</p>

<p>ข้อดังซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนกคน เป็นกรรมการ</p> <p>(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่างๆ ซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนกคน เป็นกรรมการ</p> <p>(๒) ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ไม่แสวงหากำไร ไม่ว่า จะจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลหรือไม่ซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนกคน เป็นกรรมการ</p>		<p>ควรจะจำนวนลงหนกคน เพราะสิบสองคนมากเกินไป</p>
<p>7. มาตรา 14 การเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๖ (๖) ให้กับคณะกรรมการสรรหาจัดให้ผู้แทนขององค์กรวิชาชีพด้านสาธารณสุข นำประชุมร่วมกันเพื่อเลือกบ้านของให้ได้กรรมการหนกคน ตามวิธีการที่คณะกรรมการสรรหาราบประการ ก่อตั้ง</p> <p>บุคคลซึ่งจะใช้สิทธิเลือกและได้รับเลือกดามรงค์ หนึ่ง ต้องเป็นบุคคลซึ่งองค์กรวิชาชีพด้านสาธารณสุขแต่งตั้ง จากสมาชิกขององค์กรให้เป็นผู้แทนขององค์กร</p> <p>องค์กรวิชาชีพด้านสาธารณสุขที่มีลักษณะผู้แทนเข้า เลือกและรับการเลือกต้องเป็นองค์กรวิชาชีพด้านสาธารณสุขที่ คณะกรรมการสรรหาราบประการก่อตั้ง</p>	<p>การเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๖ (๖) ให้สาขาวิชาชีพสรรหาราบและ เสนอชื่อผู้แทนของคนมาประชุมร่วมกันเพื่อเลือกบ้านของให้ได้ กรรมการหนกคน ตามวิธีการที่คณะกรรมการสรรหาราบประการ ก่อตั้ง</p>	<p>สาขาวิชาชีพเป็นองค์กรควบคุมโดยผู้ประกอบวิชาชีพ จะทราบ ข้อมูลของบุคคลในวิชาชีพได้ดี</p>
<p>8. มาตรา 21 นอกจากการพื้นจากตำแหน่งระหว่างกรรมการ ตามมาตรา ๑๖ (๕) (๖) (๗) และ (๘) พื้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p> <ul style="list-style-type: none"> (๑) ตาย (๒) ลาออก (๓) ถูกฟ้อง <p>(๔) คสช. มีมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้ง หนนเดียวที่มีอยู่ให้ออกเพรษนกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติ เสื่อมเสียหรือหักดิบความสามัคคี ทั้งนี้ตามหลักกฎหมายและ ระเบียบข้อบังคับที่ คสช. ก่อตั้ง</p> <p>(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒</p>	<p>(๔) คสช. มีมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้ง หนนเดียวที่มีอยู่ให้ออกเพรษนกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติ เสื่อมเสียหรือหักดิบความสามัคคี ทั้งนี้ตามหลักกฎหมายและ ระเบียบข้อบังคับที่ คสช. ก่อตั้ง</p>	

9. มาตรา 22 หลักเกณฑ์และวิธีการการประชุม คสช. และการปฏิบัติงานของ คสช. ให้เป็นไปตามระเบียบที่ คสช. กำหนด	หลักเกณฑ์และวิธีการการประชุม คสช. และการปฏิบัติงานของ คสช. ให้เป็นไปตามระเบียบที่ คสช. กำหนด	
10. มาตรา 23 ให้ คสช. มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ (๑) กำหนดตนโดยนา และกำกับดูแลการดำเนินการของคณะกรรมการบริหารและสำนักงาน	(๑) กำหนดตนโดยนา และกำกับดูแลการดำเนินการของคณะกรรมการบริหารและสำนักงาน	งบประมาณปีนี้เรื่องสำคัญต้องให้ คสช. เป็นผู้อนุมัติ
11. มาตรา 26 รายได้ของสำนักงาน ประกอบด้วย (๔) รายได้จากการดำเนินกิจการของสำนักงาน	ให้ดัดข้อ(๔)ออก	พ.ร.บ.ฉบับนี้ปีนี้ธรรมนูนสุขภาพไม่ควรมีการบังหารรายได้
12. มาตรา 28 การเก็บรักษาและการใช้จ่ายเงินของสำนักงาน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนด การบัญชีของสำนักงาน ให้จัดทำตามหลักสากล ตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารกำหนด และต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุของสำนักงาน ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบ ให้คณะกรรมการบริหารทราบ อย่างอันอบอุ่นและครั้ง ให้สำนักงานจัดทำงบการเงินซึ่งอย่างน้อยต้อง ประกอบด้วยงบดุลและบัญชีทำการ สัญญาและบัญชีภายในหนึ่ง วันที่สิบวันหนึ่งแต่วันสิบสี่บัญชีของทุกปี ในทุกรอบปีให้สำนักงานการตรวจสอบเงินแผ่นดินหรือ บุคลาภายนอกตามที่คณะกรรมการบริหารแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจสอบเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี และประเมินผลการใช้จ่ายเงินและตรวจสอบบัญชีของสำนักงาน โดยให้แสดงความคิดเห็นเป็นข้อความว่าการใช้จ่ายดังกล่าว เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประจำหยัด และให้ผลตามเป้าหมาย เพียงใด และทิราบงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อ คสช. ภายในหนึ่งวันหนึ่งแต่วันสิบสี่บัญชีของทุกปี ให้สำนักงานที่รับผิดชอบรายงานประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการ	การเก็บรักษาและการใช้จ่ายเงินของสำนักงาน ให้เป็นไปตาม ระเบียบที่ คสช. กำหนด การบัญชีของสำนักงาน ให้จัดทำตามหลักสากล ตามแบบและหลักเกณฑ์ที่ คสช. กำหนด และต้องจัดให้มี การตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุ ของสำนักงาน ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้ คสช. ทราบ จะเป็นและหลักเกณฑ์ที่ข้ามกับการเงินและพัสดุควบคู่ให้ คสช. กำหนด	

บริหารเพื่อเสนอต่อ คสช. และรัฐมนตรีเพื่อทราบ โดยแสดง งบการเงินและบัญชีทำการที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้อง แล้ว พร้อมทั้งรายงานของผู้สอบบัญชีรวมทั้งแสดงผลงาน ของสำนักงานในปีที่ล่วงมาด้วย		
13. มาตรา 33 เงินเดือนและประจำไวยากรณ์ตอบแทนอื่นของเลขานุการ ให้คณะกรรมการบริหารสำนักงานหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการรัฐมนตรี กำหนด	เงินเดือนและประจำไวยากรณ์ตอบแทนอื่นของเลขานุการให้ คสช. กำหนดตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการรัฐมนตรีกำหนด	ควรเป็น คสช.กำหนด
14. มาตรา 35 ให้ คสช. แต่งตั้งคณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วย (๑) กรรมการบริหารซึ่งแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกิน สามคน (๒) กรรมการบริหารซึ่งแต่งตั้งจากแพทยสภา สภากาชาดไทย หันด腊派ืสภา สถาบันสังกัดรวม เป็นตัวแทนสถาบันวิชาชีพแห่งละ หนึ่งคน (๓) เลขาธิการเป็นกรรมการบริหารและเลขานุการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการ ในการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๑) ให้เป็นไปตามระเบียบที่ คสช. กำหนด	(๑) กรรมการบริหารซึ่งแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกิน สามคน (๔) กรรมการบริหารซึ่งแต่งตั้งจากแพทยสภา สภากาชาดไทย หันด腊派ืสภา สถาบันสังกัดรวม เป็นตัวแทนสถาบันวิชาชีพแห่งละ หนึ่งคน (๕) เลขาธิการเป็นกรรมการบริหารและเลขานุการ	ลดจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิลงเพื่อให้อยู่ต่ำกว่าวิชาชีพที่มีส่วนร่วมใน การดำเนินการ จังหวัด(๔)และแก้ไข(๕)เดินเป็น(๕)
15. มาตรา 37 คณะกรรมการบริหารนี้หน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (๑) อนุมัติแผนงานหลัก แผนการดำเนินงาน แผนการ เงินและงบประมาณประจำปีของสำนักงาน เพื่อบอกบัญชีจาก คสช.	(๑) อนุมัติแผนงานหลัก แผนการดำเนินงาน แผนการเงินและ งบประมาณประจำปีของสำนักงาน เพื่อบอกบัญชีจาก คสช.	คสช.เป็นผู้อนุมัติงบประมาณประจำปี
16. มาตรา 44 ตรวจสอบ ในการจัดทำธรรมเนียมว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ให้ คสช. น้ำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของสังฆารามสุขภาพ นายนายประกอบด้วย	ในการจัดทำธรรมเนียมว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ให้ คสช. นำ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของสังฆารามสุขภาพ และผ่านการ ทบทวนของรัฐสภา	เพื่อให้สถาบันวิชาชีพมีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็น
17. มาตรา 45 ธรรมเนียมว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ดังสอดคล้องกับแนวโน้มที่นิยามแห่งรัฐบาลบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย และอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้	(๖) การบริการสาธารณสุข (๖) (๑) ขอให้ตัดออก	การควบคุมกฎหมาย และการศึกษาดูแล ดำเนินหน้าที่ของสถาบันวิชาชีพตามกฎหมายของตนเอง และในการผลิตเมืองสถาบันวิชาชีพ และสถาบันทางการศึกษาและสาธารณะสุขดูแลอยู่แล้ว

(๖) การบูริการสาธารณสุขและการควบคุมคุณภาพ (๗) การผลิตและการพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุข		
18. มาตรา 52 ในวาระเริ่มแรก ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้ง คณะกรรมการสร้างความมั่นคง ให้แล้วเสร็จภายในหกเดือน นับแต่วันที่พระราชนูญถึงน้ำรั้นังคัน ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้ (๑) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดามมาตรา ๑๗ (๒) ให้ นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งตามข้อเสนอแนะของเลขานิการ	(๒) ให้คัดออก	มีบานัญญัติอยู่แล้วในมาตรการ(๒) จึงไม่จำเป็นต้องมีบทเฉพาะ กฎ

เลิกประชุม เวลา 16.30 น.

นางอวีวรรณ เวชภานา

นางสาวจรรยา ปานแก้ว

นางสาวสุดารัตน์ ตีเกือ

ผู้ดูบันทึกรายงาน



ด่วนที่สุด แพทยสภา
The Medical Council **ลับ**

ชั้น 7 อาคาร 6 สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ถนนติวนันท์ อำเภอเมือง นนทบุรี 11000
7th Floor, Office of the Permanent Secretary, The Ministry of Public Health, Tiwanond Rd., Nonthaburi 11000, Thailand.
Tel: (0) 2590-1880-1, (0) 2590-1883, (0) 2590-1886-8, (0) 2590-1894, (0) 2591-8614, (0) 2591-8615 Fax: (0) 2591-8614, (0) 2591-8615
Website : www.moph.go.th, www.tmc.or.th E-mail : tmc@health.moph.go.th, tmc@ccme.or.th

ที่ พ.ส.011/ว.259

10 กุมภาพันธ์ 2548

เรื่อง ขอเชิญประชุม

เรียน นายแพทย์อัมพ จินดาวัฒนะ

ถึงที่ส่งมาด้วย ร่าง พรบ. สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.

ด้วยสำนักงานปฎิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ ได้ส่งร่าง พรบ. สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ฉบับปรับปรุงมาให้แพทยสภาพิจารณาเสนอข้อคิดเห็น ซึ่งสำนักงานเลขานุการแพทยสภาได้ส่งเรื่องให้ คณะกรรมการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลข้อเสนอเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์จากสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2546 พิจารณาให้ข้อคิดเห็น

ประธานคณะกรรมการฯ ได้กำหนดให้มีการประชุมพิจารณา ร่าง พรบ. สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ในวันอังคารที่ 15 กุมภาพันธ์ 2548 เวลา 12.30 น. ณ ห้องประชุมสำนักงานเลขานุการแพทยษา อาคาร 6 ชั้น 7 ตึกสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขด้วย (ขอเชิญรับประทานอาหารกลางวัน)

จึงขอเรียนเชิญอนุกรรมการทุกท่าน ได้โปรดเข้าร่วมประชุม ตามกำหนด วัน เวลา และสถานที่ ดังกล่าวด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง หากอนุกรรมการท่านใดไม่สามารถเข้าร่วมประชุม ได้กรุณาติดต่อ คุณณวีวรรณ เวชกานา หรือคุณสุดชีวัน ดีเกลือ โทร. (02) 590-1886, 590-1894

ขอแสดงความนับถือ

(*นายแพทย์อัมพ จินดา*)

(นายแพทย์อัมพ จินดา)

ประธานคณะกรรมการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลข้อเสนอเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์จากสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ

15/2/2548

ร่างฯ เสนอที่ประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง
ในวันพุธที่สบดี ที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยสุขภาพแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่สุขภาพหมายถึง ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางปัญญา และทางสังคม เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุล การวางแผนเพื่อดูแลแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพของประชาชน จึงไม่อาจมุ่งเน้นที่การจัดบริการเพื่อการรักษาพยาบาลเพียงด้านเดียว เพราะจะทำให้รัฐและประชาชนต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก และจะเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ ในขณะเดียวกันโรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพมีการเปลี่ยนแปลงและมีความยุ่งยาก слับซับซ้อนมากขึ้น จำเป็นต้องดำเนินการให้ประชาชนมีความรู้เท่าทัน มีส่วนร่วม และมีระบบสร้างเสริมสุขภาพและระวังป้องกันอย่างสมบูรณ์ สมควร มีกฎหมายว่าด้วยสุขภาพแห่งชาติ เพื่อวางแผนและแนวทางในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการดำเนินงานด้านสุขภาพของประเทศ รวมทั้งมีองค์กรและกลไกเพื่อให้เกิดการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย อันจะนำไปสู่เป้าหมายในการสร้างเสริมสุขภาพ รวมทั้งสามารถดูแลแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง และเป็นการสอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งมาตรา ๕๖ มาตรา ๗๖ และมาตรา ๙๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
สุขภาพแห่งชาติ

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสุขภาพแห่งชาติ เพื่อกำหนดสิทธิและหน้าที่ด้านสุขภาพ กำหนดกรอบและแนวทางในการจัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ รวมทั้งกำหนดแนวทางการบูรณาการองค์ความรู้และความร่วมมือด้านสุขภาพทั้งภาครัฐและประชาชน เพื่อนำไปสู่การสร้างเสริมสุขภาพของบุคคล ชุมชนและสังคม อย่างยั่งยืน

พระราชบัญญัตินี้มีบังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ถึงมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๕๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สุขภาพ” หมายความว่า ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางปัญญาและทางสังคม เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุล

“ปัญญา” หมายความว่า ความรู้ทั่ว รู้เท่าทันและความเข้าใจอย่างแยกได้ในเหตุผลแห่งความดี ความชั่ว ความมีประโยชน์และความมีโทษ ซึ่งนำไปสู่ความมีจิตอันดีงามและเอื้อเฟื้อแผ่

“ระบบสุขภาพ” หมายความว่า การจัดการทั้งมวลที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ในลักษณะที่มีความสัมพันธ์กัน

“บริการสาธารณสุข” หมายความว่า บริการต่าง ๆ อันเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันและควบคุมโรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ การตรวจวินิจฉัยและบำบัดสภาวะความเจ็บป่วย และการฟื้นฟูสมรรถภาพของบุคคล ครอบครัวและชุมชน

“บุคลากรด้านสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้ให้บริการด้านสาธารณสุขเฉพาะที่เกี่ยวกับการแพทย์และบริการสาธารณสุข ไม่ว่าจะมีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพควบคุมหรือไม่

“ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

“สมัชชาสุขภาพ” หมายความว่า กระบวนการที่ให้ประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องได้ร่วมแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และเรียนรู้อย่างให้ปัญญาและสามารถฉันท์ เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพหรือความมีสุขภาพของประชาชน โดยจัดให้มีการประชุมอย่างเป็นระบบและอย่างมีส่วนร่วม

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสุขภาพแห่งชาติ

“คณะกรรมการสรรหา” หมายความว่า คณะกรรมการสรรหากรรมการสุขภาพแห่งชาติ

“เลขานิการ” หมายความว่า เลขานิการคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

“คณะกรรมการบริหาร” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

“กรรมการบริหาร” หมายความว่า กรรมการในคณะกรรมการบริหาร

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ องค์กรมหาชนและหน่วยงานอื่นของรัฐ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎหมายเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
สิทธิและหน้าที่ด้านสุขภาพ

มาตรา ๕ บุคคลมีสิทธิในการดำรงชีวิตในสิ่งแวดล้อมและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ บุคคลมีหน้าที่ร่วมกับหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการให้เกิดสิ่งแวดล้อมและสภาพแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๖ ข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล เป็นความลับส่วนบุคคล ผู้ใดจะนำไปเปิดเผยในประการที่น่าจะทำให้บุคคลนั้นเสียหายไม่ได้ เว้นแต่การเปิดเผยนั้นเป็นไปตามความประสงค์ของบุคคลนั้นโดยตรง หรือมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องเปิดเผย แต่เมื่อว่าในกรณีใดๆ ผู้ใดจะอาศัยอำนาจหรือสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการหรือกฎหมายอื่นเพื่อขอเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลที่ไม่ใช่องค์นี้ไม่ได้

มาตรา ๗ ในการบริการสาธารณสุข บุคลากรด้านสาธารณสุขต้องแจ้งข้อมูลด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการให้ผู้รับบริการทราบอย่างเพียงพอที่ผู้รับบริการจะใช้ประกอบการตัดสินใจในการรับหรือไม่รับบริการได และในกรณีที่ผู้รับบริการปฏิเสธไม่รับบริการได จะให้บริการนั้นไม่ได ความในวรรคหนึ่งมิให้ใชังบคับกับกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้รับบริการอยู่ในภาวะที่เสี่ยงอันตรายถึงชีวิตและมีความจำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือเป็นการรีบด่วน

(๒) ผู้รับบริการไม่อยู่ในฐานะที่จะรับทราบข้อมูลได และไม่อาจแจ้งให้บุคคลซึ่งอาจเป็นทายาทโดยธรรมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลำดับใดลำดับหนึ่ง หรือผู้ปักครอง ผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาล แล้วแต่กรณี รับทราบข้อมูลแทนในขณะนั้นได

มาตรา ๘ ในกรณีที่ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุขประสงค์จะใช้ผู้รับบริการเป็นส่วนหนึ่งของการทดลองในงานวิจัย ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุขต้องแจ้งให้ผู้รับบริการทราบล่วงหน้าและต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้รับบริการก่อนจึงจะดำเนินการได ความยินยอมดังกล่าวผู้รับบริการจะเพิกถอนเสียเมื่อได้รู้ได้

มาตรา ๙ เมื่อมีกรณีที่จะมีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนเกิดขึ้น หน่วยงานของรัฐที่มีข้อมูลเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว ต้องเปิดเผยข้อมูลนั้นและวิธีป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพให้ประชาชนทราบโดยเร็ว

การเปิดเผยข้อมูลตามวรรคหนึ่งต้องไม่มีลักษณะเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลใดเป็นการเฉพาะ

[24]
กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔
จังหวัดเชียงใหม่

มาตรา ๑๐ บุคคลมีสิทธิทำคำสั่งเป็นหนังสือแสดงเจตนาไม่ประสงค์จะรับบริการสาธารณสุขที่เป็นไปเพียงเพื่อยืดการตายในวาระสุดท้ายของชีวิตตน หรือเพื่อยุติการทราบจากการเจ็บป่วยได้ การดำเนินการตามคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของบุคคลตามวรรคหนึ่ง และเมื่อได้ดำเนินการแล้วมิให้ถือว่าการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดและให้พ้นจากความรับผิดทั้งปวง

หมวด ๒ คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

มาตรา ๑๑ ให้มีคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า "คสช." ประกอบด้วย

- (๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
- (๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธาน
- (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่นายกรัฐมนตรีกำหนดจำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ
- (๔) ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการ
- (๕) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเลือกกันเองจำนวนสี่คน เป็นกรรมการ
- (๖) ผู้แทนองค์กรวิชาชีพด้านสาธารณสุขที่มีกฎหมายจัดตั้งซึ่งเลือกกันเองจำนวนหกคน เป็นกรรมการ

- (๗) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่างๆ ซึ่งเลือกกันเองจำนวนหกคน เป็นกรรมการ
- (๘) ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ไม่แสวงหากำไร ไม่ว่าจะจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลหรือไม่ซึ่งเลือกกันเองจำนวนสิบสองคน เป็นกรรมการ

ให้เลขานุการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขานุการแต่งตั้งพนักงานของสำนักงานไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๑๒ กรรมการตามมาตรา ๑๑ (๕) (๖) (๗) และ (๘) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นผู้มีความผิดปกติทางจิตอันเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่
- (๔) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ
- (๕) ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยถึงไถ่อกหรือให้ออกจากหน่วยงานของรัฐ

มาตรา ๑๓ การเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๑ (๕) ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยาและหัวหน้าผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นเป็นการเฉพาะทำงานเดียวกัน ดำเนินการเลือกกันเองให้ได้กรรมการหนึ่งคน

(๒) ให้นายกเทศมนตรีทุกแห่งเลือกกันเองให้ได้กรรมการหนึ่งคน

(๓) ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดทุกแห่งเลือกกันเองให้ได้กรรมการหนึ่งคน

(๔) ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งเลือกกันเองให้ได้กรรมการหนึ่งคน

การเลือกกรรมการตาม (๒) (๓) และ (๔) คณะกรรมการสรรหาจะจัดให้มีการประชุมเพื่อเลือกกันเอง หรือจะจัดให้มีการสมัครและให้ลงคะแนนเลือกกันเองทางไปรษณีย์หรือวิธีอื่นได้ ก็ได้ ทั้งนี้ ตามวิธีการที่คณะกรรมการสรรหาประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔ การเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๑ (๖) ให้คณะกรรมการสรรหาจัดให้ผู้แทนขององค์กรวิชาชีพด้านสาธารณสุขมาประชุมร่วมกันเพื่อเลือกกันเองให้ได้กรรมการหกคน ตามวิธีการที่คณะกรรมการสรรหาประกาศกำหนด

บุคคลซึ่งจะใช้สิทธิเลือกและได้รับเลือกตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นบุคคลซึ่งองค์กรวิชาชีพด้านสาธารณสุขแต่งตั้งจากสมาชิกขององค์กรให้เป็นผู้แทนขององค์กร

องค์กรวิชาชีพด้านสาธารณสุขที่มีสิทธิส่งผู้แทนเข้าเลือกและรับการเลือกต้องเป็นองค์กรวิชาชีพด้านสาธารณสุขที่คณะกรรมการสรรหาประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕ การเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๑ (๗) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสรรหาประกาศกำหนด

ในการกำหนดหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสรรหาแยกกลุ่มของผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่างๆ เป็นหกกลุ่ม และให้ผู้ทรงคุณวุฒิของแต่ละกลุ่มเลือกกันเองให้ได้กรรมการกลุ่มละหนึ่งคน

การจัดให้ผู้ทรงคุณวุฒิผู้โดยยุ่นไนกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิกลุ่มใด ให้เป็นไปตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิแสดงความจำนงต่อคณะกรรมการสรรหา แต่คณะกรรมการสรรหาจะเสนอชื่อบุคคลเข้าอยู่ในบัญชีรายชื่อของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละกลุ่มตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งในสามของจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิที่แสดงความจำนงในแต่ละกลุ่ม เว้นแต่มีผู้แสดงความจำนงน้อยกว่าห้าคน ให้คณะกรรมการสรรหาเสนอได้ไม่เกินห้าคน

การแสดงความจำนงของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเข้าอยู่ในกลุ่มใดตามวรรคสามต้องมีคุณสมบัติเฉพาะตามที่คณะกรรมการสรรหากำหนดสำหรับกลุ่มนั้น และจะแสดงความจำนงเข้าอยู่ในกลุ่มใดเกินหนึ่งกลุ่มมิได้

การแยกกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคสองให้ประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อนมีการเลือก และให้ประกาศแยกกลุ่มใหม่ทุกครั้งที่จะมีการเลือก

มาตรา ๑๖ การเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๑ (๔) ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดกลุ่มขององค์กรภาคเอกชนตามลักษณะของกิจกรรมที่ดำเนินงานเกี่ยวกับสุขภาพ
 - (๒) จัดให้องค์กรภาคเอกชนในแต่ละจังหวัดที่ประสงค์จะมีส่วนร่วมมาเข้าข่ายเป็นกลุ่มต่างๆ ตาม (๑)
 - (๓) จัดให้ผู้ซึ่งมีหนังสือมอบหมายให้เป็นผู้แทนขององค์กรภาคเอกชนที่เข้าข่ายเป็นตาม (๒) ของแต่ละจังหวัดมาเลือกันเองในแต่ละกลุ่มให้เหลือกลุ่มละหนึ่งคน
 - (๔) จัดให้ผู้ได้รับการเลือกเป็นผู้แทนของแต่ละกลุ่มในแต่ละจังหวัดตาม (๓) มาประชุมร่วมกันและเลือกันเองให้เหลือผู้แทนจังหวัดละหนึ่งคน
 - (๕) ประกาศกำหนดพื้นที่ของประเทศออกเป็นสิบสองเขต และให้ผู้แทนตาม (๔) ของแต่ละจังหวัดในแต่ละเขตมาประชุมร่วมกันและเลือกันเองให้เหลือเขตละหนึ่งคน
- ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาที่คณะกรรมการสรรหาประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่ง ชื่ง คสช. แต่งตั้ง ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการตามมาตรา ๑๑ (๖) (๗) หรือ (๘) หนึ่งคน เป็นประธานคณะกรรมการสรรหา
- (๒) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งจากผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขหนึ่งคน ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุขหนึ่งคน ศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยของรัฐซึ่งมิใช่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุขหนึ่งคน ผู้ประกอบอาชีพสื่อมวลชนหนึ่งคน ผู้ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้แทนตามกฎหมายขององค์กรภาคเอกชนที่เป็นนิติบุคคลและดำเนินงานเกี่ยวกับสุขภาพโดยไม่แสวงหากำไรหนึ่งคน เป็นกรรมการ
- (๓) เลขาธิการเป็นเลขานุการคณะกรรมการสรรหา

มาตรา ๑๘ ให้คณะกรรมการสรรหามีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดวิธีการหลักเกณฑ์ และระยะเวลา ตลอดจนดำเนินการอื่นได้ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖
- (๒) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการสรรหามอบหมาย

มาตรา ๑๙ กรรมการตามมาตรา ๑๑ (๔) (๖) (๗) และ (๘) มีภาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี โดยกรรมการตามมาตรา ๑๑ (๖) (๗) และ (๘) จะดำรงตำแหน่งเกินสองคราวติดต่อกันไม่ได้

ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามภาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งแทนคนจะเข้ารับหน้าที่

เมื่อกรรมการจะพ้นจากตำแหน่งตามภาระ ให้ดำเนินการเลือกเพื่อแต่งตั้งกรรมการประเภทเดียวกันแทนไม่ช้ากว่าเก้าสิบวันก่อนวันครบภาระ

ในการนี้ที่กรรมการตามวาระคนหนึ่งพันจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการเลือกกรรมการประจำเดียวกันแทนภายในหนึ่งร้อยสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในการนี้ที่วาระของกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งปีและยังมีกรรมการประจำเดียวกันเหลืออยู่ หรือแม้ไม่มีกรรมการประจำเดียวกันเหลืออยู่ แต่มีวาระเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่ดำเนินการเลือกเพื่อแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้ และในการนี้ให้ คสช. ประกอบด้วยกรรมการที่เหลืออยู่

มาตรา ๒๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๑ (๔) พ้นจากตำแหน่งเมื่อพ้นจากตำแหน่งตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓๓ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๑ (๕)
(๖) (๗) และ (๘) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกจาก

(๓) ถูกจำคุก

(๔) คสช. มีมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมกรทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ให้ออกเพราะบกพร่องด้วยหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒

มาตรา ๒๒ หลักเกณฑ์และวิธีการการประชุม คสช. และการปฏิบัติงานของ คสช. ให้เป็นไปตามระเบียบที่ คสช. กำหนด

มาตรา ๒๓ ให้ คสช. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติเพื่อเสนอคณะกรรมการรับทราบให้ความเห็นชอบ

(๒) เสนอแนะหรือให้คำปรึกษาต่อกomitee ที่เกี่ยวกับนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านสุขภาพ

(๓) จัดให้มีสมัชชาสุขภาพแห่งชาติและสนับสนุนในการจัดให้มีสมัชชาสุขภาพเฉพาะพื้นที่ หรือสมัชชาสุขภาพเฉพาะประเด็น

(๔) จัดให้มี หรือส่งเสริม สนับสนุนให้มีกระบวนการในการพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ด้านสุขภาพเพื่อให้เกิดการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการติดตามและประเมินผลเกี่ยวกับระบบสุขภาพแห่งชาติและผลกระทบด้านสุขภาพที่เกิดจากนโยบายสาธารณะทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ

(๖) เสนอแนะหรือให้คำปรึกษาในการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) กำหนดนโยบาย และกำกับดูแลการดำเนินการของคณะกรรมการบริหารและสำนักงาน

(๘) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ คสช. มอบหมาย

(๙) วางระเบียบว่าด้วยเบี้ยประชุมที่มิใช่เบี้ยประชุมของ คสช. และระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น หรือตามที่คณะกรรมการรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อเสนอแนะหรือคำปรึกษาเกี่ยวกับนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านสุขภาพตาม (๒) ดังสอดคล้องกับธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ และคำนึงถึงข้อเสนอแนะของสมัชชาสุขภาพด้วย

หมวด ๓

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

มาตรา ๒๕ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ขึ้นเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น

ให้สำนักงานมีฐานะเป็นนิติบุคคล

กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่ พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าว

มาตรา ๒๕ ให้สำนักงานมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการของ คสช. และคณะกรรมการบริหาร

(๒) ประสานงานกับหน่วยงานด้านนโยบายและยุทธศาสตร์ของรัฐบาลและหน่วยงานอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่ดำเนินงานเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพ และดำเนินการเพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกันในระดับนโยบาย ยุทธศาสตร์และแผนงานด้านสุขภาพ

(๓) สำรวจ ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ รวมทั้งสถานการณ์ของระบบสุขภาพ เพื่อจัดทำเป็นรายงานหรือเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ดำเนินการเพื่อให้การจัดสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ และการสนับสนุนการจัดสมัชชาสุขภาพเฉพาะพื้นที่และสมัชชาสุขภาพเฉพาะประเด็นบรรลุผลตามมติของ คสช.

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น หรือตามที่คณะกรรมการตั้งหรือ คสช. มอบหมาย

มาตรา ๒๖ รายได้ของสำนักงาน ประกอบด้วย

- (๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสมเป็นรายปี
- (๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ตกเป็นของสำนักงาน
- (๔) รายได้จากการดำเนินกิจการของสำนักงาน
- (๕) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

มาตรา ๒๗ บรรดารายได้ของสำนักงานตามมาตรา ๒๖ ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ทรัพย์สินของสำนักงานเมื่อยู่ในความรับผิดแห่งการบังคับคดีและบุคคลใดจะยกอายุความขึ้น เป็นข้อต่อสู้สำนักงานในเรื่องทรัพย์สินของสำนักงานมิได้

บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สำนักงานได้มาโดยมีผู้บริจาคให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ตามมาตรา ๒๖ (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ของสำนักงาน ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงาน

ให้สำนักงานมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สิน ของสำนักงาน

บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สำนักงานได้มาโดยใช้เงินรายได้ตามมาตรา ๒๖ (๑) ให้ตกเป็นที่ราชพัสดุ แต่สำนักงานมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์ได้

มาตรา ๒๘ การเก็บรักษาและการใช้จ่ายเงินของสำนักงานให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

การบัญชีของสำนักงาน ให้จัดทำตามหลักสากลตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารกำหนด และต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุของสำนักงาน ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการบริหารทราบ อย่างน้อยปีละครึ่ง

ให้สำนักงานจัดทำงบการเงินซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยงบดุลและบัญชีทำการ ส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของทุกปี

ในทุกรอบปีให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการบริหารแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีและประเมินผล การใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสำนักงาน โดยให้แสดงความคิดเห็นเป็นข้อวิเคราะห์ว่าการใช้จ่ายดัง

กล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประยัด และได้ผลตามเป้าหมายเพียงได แล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อ คสช.

ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของทุกปี ให้สำนักงานทำรายงานประจำปี เสนอต่อคณะกรรมการบริหารเพื่อเสนอต่อ คสช. และรัฐมนตรีเพื่อทราบ โดยแสดงงบการเงินและบัญชีทำการที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้ว พร้อมทั้งรายงานของผู้สอบบัญชีรวมทั้งแสดงผลงานของสำนักงานในปีที่ล่วงมาด้วย

มาตรา ๒๙ ให้มีเลขานุการคนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบการบริหารงานของสำนักงานขึ้นตรงต่อ คสช. มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งงานของสำนักงาน และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างในสำนักงาน โดยอาจมีรองเลขานุการตามจำนวนที่คณะกรรมการบริหารกำหนดเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติงานตามที่เลขานุการมอบหมายก็ได

คุณสมบัติของเลขานุการและรองเลขานุการ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารกำหนด โดยความเห็นชอบของ คสช.

ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งเลขานุการจากบุคคลที่คณะกรรมการบริหารคัดเลือกและ คสช. ให้ความเห็นชอบแล้ว

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเลขานุการตามวรรคสามให้เป็นไปตามระเบียบที่ คสช.กำหนด เลขานุการมีอำนาจแต่งตั้งรองเลขานุการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหาร

มาตรา ๓๐ ให้เลขานุการมีภาระการดำเนินการต่างๆ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ คสช.กำหนด เป็นผู้รับผิดชอบต่อภาระดังนี้

เมื่อเลขานุการพ้นจากตำแหน่ง ให้รองเลขานุการพ้นจากตำแหน่งด้วย

เมื่อตำแหน่งเลขานุการว่างลงและยังไม่มีการแต่งตั้งเลขานุการคนใหม่ ให้คณะกรรมการบริหารแต่งตั้งกรรมการบริหารคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

ในการนี้ที่เลขานุการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองเลขานุการที่คณะกรรมการบริหารกำหนดเป็นผู้รักษาการแทน แต่ถ้าไม่มีรองเลขานุการหรือรองเลขานุการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการบริหารแต่งตั้งพนักงานของสำนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

มาตรา ๓๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามภาระแล้ว เลขานุการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ถูกจำคุก

(๔) ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือไม่ผ่านการประเมิน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนดโดยความเห็นชอบของ คสช.

มาตรา ๓๒ เอกซิการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกิจการของสำนักงานให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย นิติ ข้อบังคับระเบียบหรือประกาศของ คสช. และคณะกรรมการบริหาร

(๒) จัดทำแผนงานหลัก แผนการดำเนินงาน แผนการเงินและงบประมาณประจำปีของสำนักงานเสนอคณะกรรมการบริหารเพื่ออนุมัติ

(๓) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การงบประมาณและการบริหารด้านอื่นของสำนักงาน ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

(๔) วางระเบียบที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงานเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย นโยบาย นิติ ข้อบังคับ ระเบียบหรือประกาศของ คสช. และคณะกรรมการบริหาร

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการบริหารมอบหมาย

มาตรา ๓๓ เงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของเอกซิการให้คณะกรรมการบริหารกำหนด ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

มาตรา ๓๔ ให้เอกซิการเป็นผู้แทนของสำนักงานในการของสำนักงานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก แต่เอกซิการจะมอบหมายให้บุคคลใดปฏิบัติงานในเรื่องใดเท่านตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนดก็ได้

มาตรา ๓๕ ให้ คสช. แต่งตั้งคณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการบริหารซึ่งแต่งตั้งจากกรรมการ

(๒) กรรมการบริหารซึ่งแต่งตั้งจากผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขหนึ่งคน

(๓) กรรมการบริหารซึ่งแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินเจ็ดคน

(๔) เอกซิการเป็นกรรมการบริหารและเลขานุการ

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการในการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) ให้เป็นไปตามระเบียบที่ คสช. กำหนด

มาตรา ๓๖ การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุมและการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหาร ให้เป็นไปตามระเบียบที่ คสช. กำหนด

มาตรา ๓๗ คณะกรรมการบริหารมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย และกำกับดูแลการดำเนินงานของสำนักงานให้เกิดการจัดการที่ดี มีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ตามอำนาจหน้าที่

(๒) กำหนดคุณสมบัติของเอกซิการและรองเอกซิการ และดำเนินการคัดเลือกเอกซิการ ตามระเบียบที่ คสช. กำหนด

(๓) อนุมัติแผนงานหลัก แผนการดำเนินงาน แผนการเงินและงบประมาณประจำปีของสำนักงาน

(๔) ออกข้อบังคับ ระเบียบหรือประกาศตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

(๕) จัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานและรายงานต่อ คสช. อายุน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๖) จัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของเลขานุการ

(๗) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการบริหารมอบหมาย

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่ คสช. มอบหมาย

หมวด ๔

สมัชชาสุขภาพ

มาตรา ๓๙ การจัดสมัชชาสุขภาพเฉพาะพื้นที่ หรือสมัชชาสุขภาพเฉพาะประเด็น หรือสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อจัดสมัชชาสุขภาพเฉพาะพื้นที่ หรือสมัชชาสุขภาพเฉพาะประเด็น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ คสช. กำหนด

ในการนี้ที่สมัชชาสุขภาพตามวรรคหนึ่ง มีข้อเสนอให้หน่วยงานของรัฐนำไปปฏิบัติหรือนำไปพิจารณาประกอบในการกำหนดนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ ให้เสนอต่อ คสช. เพื่อพิจารณาดำเนินการให้บรรลุผลตามควรแก่กรณีต่อไป

มาตรา ๔๐ ให้ คสช. จัดให้มีสมัชชาสุขภาพแห่งชาติอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

มาตรา ๔๐ ในการจัดสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ให้ คสช. แต่งตั้งคณะกรรมการจัดสมัชชาสุขภาพแห่งชาติคณะหนึ่งมีจำนวนตามที่ คสช. กำหนด

กรรมการตามวรรคหนึ่งให้แต่งตั้งจากผู้แทนหน่วยงานของรัฐและผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้แทนหน่วยงานของรัฐในอัตราร่วมที่ คสช. กำหนด ทั้งนี้ ผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้แทนหน่วยงานของรัฐจะต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบของจำนวนกรรมการตามวรรคหนึ่ง

ให้คณะกรรมการจัดสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเกี่ยวกับการจัดประชุมและหลักเกณฑ์อื่นที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่

มาตรา ๔๑ ให้คณะกรรมการจัดสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ มีหน้าที่ในการจัดการประชุม สมัชชาสุขภาพแห่งชาติ กำหนดวัน เวลาและสถานที่ในการประชุม ซึ่งต้องประกาศให้ประชาชนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันประชุม

มาตรา ๔๒ ผู้ใดประสงค์จะเข้าร่วมสมัชชาสุขภาพแห่งชาติในการประชุมครั้งใดให้สมัครลงทะเบียนสำหรับการประชุมครั้งนั้นต่อเจ้าหน้าที่ที่คณะกรรมการจัดสมัชชาสุขภาพแห่งชาติกำหนด ตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการจัดสมัชชาสุขภาพแห่งชาติกำหนด

นอกจากผู้ลงทะเบียนตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการจัดสมัชชาสุขภาพแห่งชาติจะกำหนดให้เชิญบุคคล ผู้แทนหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรภาคเอกชนตามที่เห็นสมควรมาร่วมประชุมด้วยก็ได้

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่สมัชชาสุขภาพแห่งชาติ มีข้อเสนอให้หน่วยงานของรัฐนำไปปฏิบัติหรือนำไปพิจารณาประกอบในการกำหนดนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพให้เสนอต่อ คสช. เพื่อพิจารณาดำเนินการให้บรรลุผลตามควรแก่กรณีต่อไป

หมวด ๕

ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ

มาตรา ๔๔ ให้ คสช. จัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติเพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์และการดำเนินงานด้านสุขภาพของประเทศไทยและรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

ในการจัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ให้ คสช. นำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของสมัชชาสุขภาพมาประกอบด้วย

เมื่อคณะกรรมการจัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติแล้วให้รายงานต่อรัฐสภาเพื่อทราบและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้ คสช. ทบทวนธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติอย่างน้อยทุกห้าปี

มาตรา ๔๕ ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ต้องสอดคล้องกับแนวโน้มพื้นฐานแห่งรัฐตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) ปรัชญาและแนวคิดหลักของระบบสุขภาพ
- (๒) คุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป้าหมายของระบบสุขภาพ
- (๓) การจัดให้มีหลักประกันและความคุ้มครองให้เกิดสุขภาพ
- (๔) การสร้างเสริมสุขภาพ
- (๕) การป้องกันและควบคุมโรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ
- (๖) การบริการสาธารณสุขและการควบคุมคุณภาพ

- (๗) การส่งเสริม สนับสนุน การใช้และการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพ การแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้านและการแพทย์ทางเลือกอื่นๆ
- (๘) การคุ้มครองผู้บริโภค
- (๙) การสร้างและเผยแพร่องค์ความรู้ด้านสุขภาพ
- (๑๐) การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ
- (๑๑) การผลิตและการพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุข
- (๑๒) การเงินการคลังด้านสุขภาพ

มาตรา ๔๖ ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ และนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านสุขภาพ ตามมาตรา ๒๓ (๒) ที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว ให้ผูกพันหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องที่จะต้องดำเนินการต่อไปตามอำนาจหน้าที่ของตน

หมวด ๖ บทกำหนดโดย

มาตรา ๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๙ ให้อนบรรดาภิจาร ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สินและเงินงบประมาณของสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขในส่วนของสำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ ไปเป็นของสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้

ให้อนพนักงานของสำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ไปเป็นพนักงานของสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้

ข้าราชการและลูกจ้างผู้ได้ถูกสั่งให้ไปช่วยปฏิบัติงานที่สำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อได้แสดงความจำนงเป็นหนังสือต่อเลขานุการภายในหนึ่งวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้อนมาเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงานนับแต่วันที่แสดงความจำนง

มาตรา ๔๙ ให้ถือว่าข้าราชการที่โอนมาตามมาตรา ๔๘ ออกจากราชการเพระเลิก หรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ แล้วแต่กรณี

ให้ถือว่าลูกจ้างที่โอนมาตามมาตรา ๔๘ ออกจากงานเพระทางราชการยุบเลิกตำแหน่งหรือเลิกจ้างโดยไม่มีความผิด และให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

มาตรา ๕๐ ให้นำความในมาตรา ๔๙ มาใช้บังคับกับการออกจากราชการหรือออกจากงานของข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการที่สำนักงานรับเข้าทำงานด้วยโดยอนุโลม แต่ข้าราชการหรือลูกจ้างนั้นต้องแสดงความจำนำงเป็นหนังสือต่อสำนักงานภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๑ ให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการไปจนกว่า คสช. จะแต่งตั้งเลขานุการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๒ ในวาระเริ่มแรก ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๑๗ ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ประธานกรรมการสรรหาตามมาตรา ๑๗ (๑) ให้แต่งตั้งจากผู้เคยดำรงตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓

(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๗ (๒) ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งตามข้อเสนอแนะของเลขานุการ

ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการตามมาตรา ๑๘ ให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

[๓๖]

ข้อเสนอเกี่ยวกับร่าง พรบ. สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ...

มาตรา 3

“สุขภาพ” หมายความว่า สุขภาวะที่สมบูรณ์และเชื่อมโยงกันเป็น องค์รวม อย่างสมดุล ทั้งทางกาย ทางจิต ทางสังคม และทางชีวิวิญญาณ

“ระบบสุขภาพ” หมายความว่า การขัดการห้ามมาลาที่เกี่ยวข้องกับพัชร์กัน สำผลกระทบ บ่อสุขภาพและปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ให้แก่ ปัจจัยด้านสุขภาพ สภา แม่คลื่น ทางการ เทศบาล เทศบาลเมือง สังคม การเมือง การศึกษา กฎหมาย ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี วิทยาศาสตร์ เป็นต้น รวมทั้งปัจจัยด้านการสาธารณสุขและการบริการสาธารณสุขด้วย

เป็นการให้คำจำกัดความที่ก่อวังเกินไป เมื่อ้อนต่อไปกับรัฐธรรมนูญ ทำให้เนื้อหาของ พรบ. นี้ครอบคลุมเกือบทุกสิ่งทุกอย่างในประเทศไทย ซึ่งควรระบุไว้ในกฎหมายฯ ดับรัฐธรรมนูญฯ นั้น เพื่อให้เห็นกรอบ แนวความคิด และวิสัยทัศน์ในระดับประเทศไทย

กฎหมายในระดับ พรบ. ควรมีเนื้อหาที่ค่อนข้างรับกุณ ชัดเจน เป็นภาษาอังกฤษ ภาษาครองบุคคลนี้ของเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามกรอบของรัฐธรรมนูญฯ ท่านนี้ ไม่ควรเป็นไปเชิงพรรยา ไว้หาร ดังเช่น มาตราที่ 3 นิยามของ “การเงินรวมคลังหมู่” มาตราที่ 5 6 7 8 9 11 : 2 13 เป็นต้น เพื่อให้มีกรอบของกฎหมายที่ค่อนข้างชัดเจนสำหรับการบังคับใช้ ห ขการออกกฎหมาย ยกของพรบ. เช่น กฎหมายแรงงาน ระเบียบหรือประกาศต่างๆ

ปกติแล้วการออก พรบ. ตามดังผ่านหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คณบัญชี มนตรี คณะกรรมการ กฤษฎีกา สถาบันราชภัฏ วิทยาลัย เป็นอย่างน้อย ที่ต้องผ่านการพิจารณ จากผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่ต่ำกว่า 500-600 คนขึ้นไป

แต่เนื่องจาก ร่างพรบ. นี้มีเนื้อหาใกล้เคียงกับรัฐธรรมนูญ ดังนี้กุ หมายถูกของพระ ภรร ภัย กฎหมายระหว่างประเทศ ระเบียบหรือประกาศต่างๆ ซึ่งมีเนื้อหาใกล้เคียงกัน พรบ. แห คณะกรรมการต่างๆ ร่างพรบ. นี้มีอยู่เพียง 39 คน(ตามมาตรา 34) และ รัฐมนตรีที่ร่วมการตามกฎหมายฯ นี้(มาตรา 3) รวมไม่เกิน 40 คนเท่านั้น

นอกจากนี้ตาม มาตรา 34(7) คณะกรรมการต้วนหนึ่ง เป็นตัวแทนองค์กรภาคเอกชนที่ไม่ได้มีการจดทะเบียนนิติบุคคล ทำให้ตัวแทนกลุ่มนี้ไม่สามารถตรวจสอบได้ถึงการมีอยู่จริงขององค์กรหรือสถาบันใด ไม่สามารถตรวจสอบได้ถึงที่มาของรายได้และ รายจ่ายที่ใช้จ่ายไป ของคณะกรรมการหรือองค์กรนั้นๆ ในขณะดำรงตำแหน่งได้ อาจมีการยกเว้นเป็นตัวแทน ของประชาชนเข้ามาร่วมทางภาคประชาสังคมได้ และมีจำนวนถึง 13 คน

คณะกรรมการทั้งหมดคนนี้เป็นผู้บังคับใช้ 抜けออกกฎหมายลูกต่างๆ ครอบคลุมเรื่อง่างๆ เกือบทั้งหมดในประเทศไทย จึงทำให้ไม่อาจนับได้ถึงความชอบด้วย ลักษณะ รัฐ มน เพียงพอ และ ความ บริสุทธิ์ของการมีคติอ่อนไหวแท้จริงของคณะกรรมการ ได้

(๘๗)

เห็นว่าไม่ควรให้ความเห็นชอบกับร่างพรบ.นี้ หรือ 法案เสนอปรับปรุง รุ่งแก่ไข พรบ.นี้ ต่อไปในร่างพรบ.นี้ ที่คิดว่ามีประโภชน์ชิงในทางปฏิบัติคือ มาตรา 24

บุคคลมีสิทธิในการแสดงความจันงที่จะปฏิเสธการรักษาพยาบาล เป็นไปเพียงเพื่อถือการตายในวาระดูดท้ายของชีวิตตนเอง เพื่อการตายอย่างสงบและมีศักดิ์ศรีของคนเป็นมนุษย์ มีประโภชน์มาโดยแพทย์ การ NR ในผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะ END STAGE และได้รับความช่วยเหลือจากผู้ป่วยหรือญาติ

(นพ.กิตติเดช สัมโน้นันท์)
อนุกรรมการกรมการพิจารณาร่าง พรบ.สุขภาพฯ

หมายเหตุ : พิจารณาตามร่าง พรบ. ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 6 : 24 ก. . 2545 คณะกรรมการ ยกร่าง พรบ.สุขภาพแห่งชาติ คณะกรรมการปรับปรุงประบบสุขภาพแห่งชาติ (รปส.) เนื่องจาก ไม่มี ฉบับล่าสุด



พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. 2541

กองการประกอบโรคศิลปะ^๑
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
เมษายน 2541



พระราชบัญญัติ

สถานพยาบาล

พ.ศ. ๒๕๔๑

กฎมพลอุดมยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลอันจะเป็นการจำกัดเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแบ่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม ซึ่งมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๐๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถานพยาบาล” หมายความว่า สถานที่รวมตลอดถึงยานพาหนะซึ่งจัดไว้เพื่อการประกอบโรคศิลป์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลป์ การประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม การประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพ

การพยาบาลและการดูแลรักษา หรือการประกอบวิชาชีพทันตกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพทันตกรรม ทั้งนี้ โดยกระทำเป็นปกติธรรม ไม่ว่าจะได้รับประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ แต่ไม่รวมถึงสถานที่ขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา ซึ่งประกอบธุรกิจการขายยาโดยเฉพาะ

“ผู้ป่วย” หมายความว่า ผู้ขอรับบริการในสถานพยาบาล

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล

“ผู้ประกอบวิชาชีพ” หมายความว่า ผู้ประกอบโรคศิลปะ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม การพยาบาล การดูแลรักษา ทันตกรรม เภสัชกรรม หรือผู้ประกอบวิชาชีพอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล หรือใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นผู้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า ปลัดกระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุข มอบหมาย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสถานพยาบาล

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่สถานพยาบาลของกระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร เมืองพัทaya องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขุมวิท องค์การบริหารส่วน ท้องถิ่น สถาบันชาดไทย และสถานพยาบาลอื่นซึ่งรัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎหมายกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นตลอดจนออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎหมายหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการสถานพยาบาล

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณานุบัติเรียกว่า “คณะกรรมการสถานพยาบาล” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมอนามัย อธิบดีกรุ

ควบคุมโดยติดต่อ อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมสุขภาพจิต เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกุ้งกรอง ผู้บริโภคเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง กับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบโรคศิลปะโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะจำนวนสามคน และผู้ประกอบวิชาชีพโดยคำแนะนำของสภาวิชาชีพ ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเพื่อควบคุมการประกอบวิชาชีพนั้นสถาบันหนึ่งคน

(๒) ผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกไม่เกินห้าคน ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งจากผู้ดำเนินการอย่างน้อยหนึ่งคน แต่ไม่เกินสามคน

ให้ผู้อำนวยการกองการประกอบโรคศิลปะ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓ อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอีกในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอื่นซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓ พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) พ้นจากการเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ ผู้ประกอบวิชาชีพ ผู้ดำเนินการในกรณีที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการในฐานะนั้น

(๗) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนและให้กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งก็ได้

มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม

การวินิจฉัยข้อดงที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงข้าง

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีหน้าที่ให้คำปรึกษา ให้ความเห็นและให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีหรือผู้อนุญาตในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การออกกฎหมาย หรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) การอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล การดำเนินการสถานพยาบาล การปิดสถานพยาบาล หรือการเพิกถอนใบอนุญาต

(๓) ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพการบริการของสถานพยาบาล

(๔) การควบคุมหรือการพิจารณาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการดำเนินการสถานพยาบาล

(๕) เรื่องอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีหรือผู้อนุญาตมอบหมาย

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในขอบเขตแห่งหน้าที่ของคณะกรรมการได้

ให้นามาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการและคณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๒ มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้นุกูลหนึ่งบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้สั่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือสิ่งใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

หมวด ๒

การประกอบกิจการสถานพยาบาลและการดำเนินการสถานพยาบาล

มาตรา ๑๔ สถานพยาบาลมี ๒ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) สถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน

(๒) สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน

ลักษณะของสถานพยาบาลแต่ละประเภทตามวรรคหนึ่งและลักษณะการให้บริการของสถานพยาบาลให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมาย

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดมาตรฐานการบริการของสถานพยาบาล

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบกิจการสถานพยาบาล เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขอ การออกใบอนุญาต และการประกอบกิจการสถานพยาบาลประเภทใดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบปีบริบูรณ์
- (๒) มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย
- (๓) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๔) ไม่เป็นโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา
- (๕) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) ไม่เป็นบุคคลวิกฤต คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ในการถือที่นิติบุคคลเป็นผู้ขอรับอนุญาต ผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่งด้วย

มาตรา ๑๘ ในการพิจารณาขอใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาลของผู้ขออนุญาต จะต้องปรากฏว่าผู้ขอรับใบอนุญาตได้จัดให้มีกรณีดังต่อไปนี้โดยถูกต้องครบถ้วนแล้ว

- (๑) มีแผนงานการจัดตั้งสถานพยาบาลที่ได้รับอนุมัติแล้วตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๒) มีสถานพยาบาลตามลักษณะที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๕
- (๓) มีเครื่องมือ เครื่องใช้ เวชภัณฑ์หรือยานพาหนะที่จำเป็นประจำสถานพยาบาลนั้น ตามชนิดและจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๔) มีผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลตามวิชาชีพและจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๕) ชื่อสถานพยาบาลต้องเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เพื่อประโยชน์แห่งการคุ้มครองผู้บริโภคด้านบริการทางสาธารณสุข รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดจำนวนสถานพยาบาลที่จะอนุญาตให้ตั้ง หรือมีบริการทางการแพทย์ บางประเภทในสถานพยาบาลในท้องที่ใดท้องที่หนึ่งได้

มาตรา ๑๕ ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล ให้ใช้ได้จนถึงวันสิ้นปีปฏิทินของปีที่สิบ
นับแต่ปีที่ออกใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ผู้รับอนุญาต
ประกอบกิจการสถานพยาบาลต่อไปได้ จนกว่าผู้อนุญาตจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุ

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ ผู้รับอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราราที่กำหนด
ในกฎกระทรวงตลอดเวลาที่ยังประกอบกิจการ ถ้ามิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระเงิน^{เพิ่ม}
เพิ่มอีกร้อยละห้าต่อเดือน และถ้ายังไม่ยินยอมชำระค่าธรรมเนียมและเงินเพิ่มหลังจากพ้นกำหนดหกเดือน
ให้ผู้อนุญาตดำเนินการตามมาตรา ๔๕ ต่อไป

มาตรา ๒๑ การโอนใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาลให้แก่บุคคล ซึ่งมีคุณสมบัติ
และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๗ ให้กระทำได้ เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขอโอนใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ ถ้าผู้รับอนุญาตตายและมีบุคคลแสดงความจำนงต่อผู้อนุญาตภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่ผู้รับอนุญาตตาย เพื่อขอประกอบกิจการที่ผู้ตายได้รับอนุญาตนั้นต่อไป เมื่อผู้อนุญาต
ตรวจสอบแล้วว่าบุคคลนั้นมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๗ ก็ให้ผู้แสดงความจำนง
นั้นประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ ในกรณีเช่นว่านี้ให้ถือว่า ผู้แสดงความจำนง
เป็นผู้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่วันที่ผู้รับอนุญาตตาย

การแสดงความจำนงและการตรวจสอบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ผู้รับอนุญาตต้องจัดให้มีผู้ดำเนินการคนหนึ่ง เป็นผู้มีหน้าที่ควบคุม ดูแลและ
รับผิดชอบในการดำเนินการสถานพยาบาล

มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้บุคคลใดดำเนินการสถานพยาบาล เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต
การขอและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลของผู้อนุญาตจะต้อง^{คง}
ปรากฏว่าผู้ขอรับใบอนุญาต

(๑) เป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพการผลิตครรภ์ ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการดูแลครรภ์ หรือผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม แต่บุคคลเข่นว่าນั้นจะได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการตามประเภทใด หรือสถานพยาบาลที่ให้บริการทางการแพทย์ใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ไม่เป็นผู้ดำเนินการอยู่ก่อนแล้วสองแห่ง แต่ในกรณีที่เป็นผู้ดำเนินการประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนอยู่แล้วแห่งหนึ่ง จะอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนอีกแห่งหนึ่งไม่ได้

(๓) เป็นผู้ที่สามารถควบคุมดูแลกิจการสถานพยาบาลได้โดยไกลัชิด

มาตรา ๒๖ ถ้าผู้ดำเนินการพ้นจากหน้าที่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เกินเจ็ดวัน ผู้รับอนุญาตอาจมอบหมายให้บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ ดำเนินการแทนได้ไม่เกินเก้าสิบวัน ในกรณีเข่นว่านี้ให้ผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการแทนแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบภายในสามวัน นับแต่วันที่เข้าดำเนินการแทน

ผู้รับมอบหมายให้ดำเนินการแทนตามวรรคหนึ่ง ให้มีหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้ดำเนินการ

มาตรา ๒๗ ผู้รับอนุญาต ผู้ดำเนินการ และผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลแห่งหนึ่ง ๆ จะเป็นบุคคลคนเดียวกันก็ได้

มาตรา ๒๘ ในอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลให้ใช้ได้จนถึงวันสิ้นปีปฏิทินของปีที่สอง นับแต่ปีที่ออกใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ผู้นั้นดำเนินการสถานพยาบาลต่อไปได้จนกว่าผู้อนุญาตจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุ

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้อนุญาตไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต แล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือการไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้อนุญาตไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสอง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล หรือดำเนินการสถานพยาบาล แล้วแต่กรณี ไปพลากรก่อนได้ เมื่อผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตร้องขอ

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ใบอนุญาตสัญญาหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการ แล้วแต่กรณี แจ้งต่อผู้อนุญาตและยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบการสัญญาหรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๑ ผู้รับอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ชัด ณ สถานพยาบาลนั้น

มาตรา ๓๒ ผู้รับอนุญาตต้องแสดงรายละเอียดดังต่อไปนี้ ในที่เปิดเผยและเห็นได้ชัด ณ สถานพยาบาลนั้น

(๑) ชื่อสถานพยาบาล

(๒) รายการเกี่ยวกับผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม การพยาบาล การพดุงครรภ์ หันตกรรม เกสัชกรรม หรือผู้ประกอบโรคศิลปะ ซึ่งประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลนั้น

(๓) อัตราค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการและสิทธิของผู้ป่วยที่สถานพยาบาลต้องแสดงตาม มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง

การแสดงรายละเอียดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๓ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดชนิดหรือประเภทของการรักษาพยาบาล การบริการอื่นของสถานพยาบาลและสิทธิของผู้ป่วยซึ่งผู้รับอนุญาตจะต้องแสดงตามมาตรา ๓๒ (๓)

ผู้รับอนุญาตจะเรียกเก็บหรือขึ้นยомให้มีการเรียกเก็บค่ารักษาพยาบาลหรือค่าบริการอื่นเกินอัตราที่ได้แสดงไว้ไม่ได้ และจะต้องให้การบริการแก่ผู้ป่วยตามสิทธิที่ได้แสดงไว้

มาตรา ๓๔ ให้ผู้ดำเนินการมีหน้าที่และความรับผิดชอบดังนี้

(๑) ควบคุมและดูแลให้ผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลประกอบวิชาชีพผิดไปจากสาขา ขั้น หรือแผน ที่ผู้รับอนุญาตได้แจ้งไว้ในการขอรับใบอนุญาต หรือมิให้นุ肯คลื่นซึ่งมิใช่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพทำการประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาล

(๒) ควบคุมและดูแลให้ผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วย การประกอบโรคศิลปะ กฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม กฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการพยาบาล และ การพดุงครรภ์ กฎหมายว่าด้วยวิชาชีพหันตกรรม หรือกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเภสัชกรรม แล้วแต่กรณี

(๓) ควบคุมและดูแลให้มีการรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนเกินจำนวนเตียงตามที่กำหนดได้ในใบอนุญาต เว้นแต่กรณีฉุกเฉินซึ่งหากไม่รับไว้อาจเกิดอันตรายแก่ผู้ป่วย

(๔) ควบคุมดูแลสถานพยาบาลให้สะอาด เรียบร้อย ปลอดภัย และมีลักษณะอันเหมาะสม แก่การใช้เป็นสถานพยาบาล

มาตรา ๓๕ ให้ผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการมีหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกัน ดังนี้

(๑) จัดให้มีผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลตามวิชาชีพและจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวง ตลอดเวลาทำการ

(๒) จัดให้มีเครื่องมือ เครื่องใช้ ยา และเวชภัณฑ์ที่จำเป็นประจำสถานพยาบาลนั้น ตามชนิด ที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓) จัดให้มีและรายงานหลักฐานเกี่ยวกับผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลและผู้ป่วย และเอกสารอื่นที่เกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยต้องเก็บรักษาไว้ให้อยู่ในสภาพที่ตรวจสอบได้ในน้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่จัดทำ

(๔) ควบคุมและดูแลการประกอบกิจการสถานพยาบาลให้เป็นไปตามมาตรฐานการบริการ ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๕

มาตรา ๓๖ ผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการของสถานพยาบาลต้องควบคุมและดูแลให้มีการช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้ป่วย ซึ่งอยู่ในสภาพอันตรายและจำเป็นต้องได้รับการรักษาพยาบาลโดยฉุกเฉิน เพื่อให้ผู้ป่วยพ้นจากอันตรายตามมาตรฐานวิชาชีพและตามประเภทของสถานพยาบาลนั้น ๆ

เมื่อให้การช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้ป่วยตามวาระหนึ่งแล้ว ถ้ามีความจำเป็นต้องส่งต่อหรือผู้ป่วย มีความประسังจะไปรับการรักษาพยาบาลที่สถานพยาบาลอื่น ผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการต้องจัดการให้มีการจัดส่งต่อไปยังสถานพยาบาลอื่นตามความเหมาะสม

มาตรา ๓๗ ผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการต้องควบคุมดูแลให้มีการใช้หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้ สถานพยาบาลประกอบกิจการสถานพยาบาลผิดประเภทหรือผิดลักษณะการให้บริการตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๓๘ ห้ามให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการโฆษณาหรือประกาศหรือยินยอมให้ผู้อื่น โฆษณาหรือประกาศด้วยประการใด ๆ ซึ่งชื่อ ที่ดังหรือกิจการของสถานพยาบาล หรือคุณวุฒิ หรือ ความสามารถของผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลเพื่อชักชวนให้มีผู้มาขอรับบริการจากสถานพยาบาล ของตน โดยใช้ข้อความอันเป็นเท็จหรืออื้อหือดเกินความจริง หรือน่าจะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระ สำคัญเกี่ยวกับการประกอบกิจการของสถานพยาบาล

ผู้อนุญาตจะประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับการโฆษณาตามความใน วาระหนึ่งก็ได้

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่มีการโฆษณาหรือประกาศฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้โฆษณาหรือประกาศระงับการกระทำดังกล่าวได้

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตประสงค์จะเปลี่ยนแปลงการประกอบกิจกรรมของสถานพยาบาลให้แตกต่างไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือก่อสร้างอาคารขึ้นใหม่ หรือดัดแปลงอาคารเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงเพื่อใช้ในการประกอบกิจกรรมสถานพยาบาลให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต การขอและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตประสงค์จะย้ายสถานพยาบาลไปประกอบกิจการที่อื่น ให้ดำเนินการเดjmอนเป็นผู้ขออนุญาตประกอบกิจกรรมสถานพยาบาลใหม่

มาตรา ๔๒ เมื่อมีการเปลี่ยนตัวผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาล ตามมาตรา ๑๙ (๔) ผู้รับอนุญาตต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนนั้น

มาตรา ๔๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๙ (๕) การเปลี่ยนชื่อสถานพยาบาลต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต

มาตรา ๔๔ ผู้รับอนุญาตผู้ใดประสงค์จะเลิกกิจกรรมสถานพยาบาล ต้องแจ้งเป็นหนังสือและจัดทำรายงานที่จะปฏิบัติเกี่ยวกับผู้ป่วยให้ผู้อนุญาตทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ก่อนเลิกกิจกรรมก็ได้ ทั้งนี้ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์และส่วนได้เสียของผู้ป่วยในสถานพยาบาลนั้น เป็นสำคัญ

มาตรา ๔๕ ให้ผู้อนุญาตจัดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบดักษณะของสถานพยาบาล และการประกอบกิจกรรมของสถานพยาบาลให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้โดยสมำ่เสมอ ในการนี้ถ้าพบว่าสถานพยาบาล ตลอดจนเครื่องมือ เครื่องใช้ ยาและเวชภัณฑ์ของสถานพยาบาลนั้นมีลักษณะที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ที่อยู่ในสถานพยาบาลหรือผู้ที่อยู่ใกล้เคียงกับสถานพยาบาล ผู้อนุญาตมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้รับอนุญาต แก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนดได้

ให้นามาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓ พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในอาคารสถานที่หรือyanพาหนะที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นสถานพยาบาลที่ไม่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในสถานพยาบาลในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบและความคุ้มให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) มีหนังสือเรียกผู้รับอนุญาต ผู้ดำเนินการ ผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาล หรือเจ้าหน้าที่ของสถานพยาบาลมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา

(๔) บีดหรืออาดับบรรดาเอกสารหรือสิ่งของที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินคดี

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับอนุญาต ผู้ดำเนินการ ผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาล เจ้าหน้าที่ของสถานพยาบาล หรือนักคลสิ่งอยู่ในสถานพยาบาลนั้น อำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๔๗ ใน การปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๘ ใน การปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้ผู้อนุญาตและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๕

การปิดสถานพยาบาลและการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๙ เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการแล้วแต่กรณี ระงับหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่เห็นสมควร แต่ทั้งนี้ไม่เป็นเหตุลบล้างความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการ กระทำการหรือละเว้นกระทำการอย่างใด จนเป็นเหตุให้เกิดอันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อนอย่างร้ายแรงแก่ผู้ที่อยู่ในสถานพยาบาล หรือผู้ที่อยู่ใกล้เคียงกับสถานพยาบาล หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตตามมาตรา ๔๕ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๖ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจออกคำสั่งปิดสถานพยาบาลเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะได้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

ถ้าผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการได้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ผู้อนุญาต สั่งเพิกถอนคำสั่งปิดสถานพยาบาล

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๒๕ แล้วแต่กรณี หรือถ้าผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการไม่ดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่ผู้อนุญาตกำหนดตามมาตรา ๕๐ ให้ผู้อนุญาตโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ มีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาลได้

ถ้าผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และผู้อนุญาตเห็นว่าเป็นกรณีร้ายแรงอันอาจมีผลกระทบกระเทือนต่อการรักษาพยาบาลผู้ป่วยต่อไป ให้ผู้อนุญาตโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นได้

มาตรา ๕๒ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองดูแลผู้ป่วยในสถานพยาบาลในกรณีที่

(๑) ผู้รับอนุญาตตาย และไม่มีผู้แสดงความจำนงเพื่อขอประกอบกิจการหรือผู้แสดงความจำนงนั้นขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติในมาตรา ๒๒

(๒) ผู้อนุญาตมีคำสั่งปิดสถานพยาบาลเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๕๐ หรือมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๕๑

ผู้อนุญาตอาจมีคำสั่งให้สถานพยาบาลนั้น อยู่ในความควบคุมของคณะกรรมการเพื่อดำเนินการใดๆ ตามที่เห็นสมควรได้

มาตรา ๕๓ คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๙ หรือของผู้อนุญาตตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ ให้ทำเป็นหนังสือสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการ ณ ภูมิลำเนาของผู้นั้น แล้วแต่กรณี ถ้าไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้จัดการปิดคำสั่งไว้ในที่ปิดเผยแพร่และเห็นได้ชัด ณ สถานพยาบาล และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง

คำสั่งของผู้อนุญาตตามวรรคหนึ่ง จะโฆษณาในหนังสือพิมพ์หรือโดยวิธีอื่นใดอีกด้วยก็ได้

มาตรา ๕๔ ผู้ได้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตแล้วจะขอรับใบอนุญาตใหม่อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๕๕ คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๙ หรือของผู้อนุญาตตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ ผู้ที่ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ หรือคณะกรรมการตามมาตรา ๑๗ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และศาลจะสั่งริบบรรดาลิงของที่ใช้ในการประกอบกิจการสถานพยาบาลด้วยก็ได้

มาตรา ๕๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อ่อนนุญาตตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๕๕ หรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๕ ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๙ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๓ ต้องระวังไทยปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๐ ผู้รับอนุญาตผู้ใดประกอบกิจการสถานพยาบาลโดยมิได้จัดให้มีผู้ดำเนินการตามมาตรา ๒๓ ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑ ผู้ใดมีหมายที่ต้องแจ้งให้ผู้อ่อนนุญาตทราบ แต่ไม่แจ้งภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๖ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๒ หรือมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวังไทยปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๒ ผู้รับอนุญาตผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ วรรคสอง ต้องระวังไทยปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๖๓ ผู้ดำเนินการผู้ใดไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามมาตรา ๓๔ (๑) ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ ผู้ดำเนินการผู้ใดไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามมาตรา ๓๔ (๓) หรือ (๔) ต้องระวังไทยปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๕ ผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการผู้ได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ (๒) หรือ มาตรา ๓๕ ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๖ ผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๗ ผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ ต้องระวังไทยปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๖๘ ผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ ต้องระวังไทยปรับไม่เกินสองหมื่นบาท และให้ปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทนับแต่วันที่ฝ่าฝืน ทั้งนี้ จนกว่าจะระงับการโฆษณาดังกล่าว

มาตรา ๖๕ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง ต้องรายงานไทยจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้รับอนุญาต ผู้ดำเนินการ ผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาล เจ้าหน้าที่ของ สถานพยาบาล หรือบุคคลซึ่งอยู่ในสถานพยาบาล ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ตามมาตรา ๔๖ ต้องรายงานไทยปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๗๑ ผู้ใดประกอบกิจการสถานพยาบาลในระหว่างที่สถานพยาบาลนั้นถูกสั่งปิดรั่วครัว ตามมาตรา ๕๐ ต้องรายงานไทยจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และ ให้ปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน

มาตรา ๗๒ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่คณะกรรมการในการดำเนินการ ตามมาตรา ๔๒ ต้องรายงานไทยจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้รับอนุญาต ผู้ดำเนินการ ผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาล หรือเจ้าหน้าที่ของ สถานพยาบาลผู้ใด จัดทำหรือยินยอมให้ผู้อื่นจัดทำหลักฐานเกี่ยวกับค่ารักษายาพยาบาลและค่าบริการ เอกสารแสดงการตรวจโรค เอกสารแสดงผลการรักษาพยาบาลของสถานพยาบาล หรือเอกสารกรณีอื่น อันเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลอันเป็นเท็จ ต้องรายงานไทยจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๔ ในการณ์ที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอม

มาตรา ๗๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีในเขตกรุงเทพมหานคร และในส่วนภูมิภาคได้ตามความเหมาะสม โดยให้ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสามคนในจำนวนนี้ จะต้องแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายอย่างน้อยหนึ่งคน

บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือที่มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้กคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกฟ้องร้องหรือ ได้รับโทษลึกลับคุก ในกรณีคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีอาจอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ทำการ เปรียบเทียบปรับแทนสำหรับคดีที่มีโทษปรับสถานเดียวตามที่เห็นสมควรก็ได้

เมื่อผู้ต้องหาได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบปรับ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำการผิดที่มีอัตราโทษตามวรรคสอง และผู้นั้นขึ้นยื่นข้อหาให้เปรียบเทียบปรับ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความขึ้นยื่นข้อหาให้เปรียบเทียบปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๖ ใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาล และใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลที่ออกตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๐๔ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล หรือใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ใช้ได้จนถึงวันสิ้นปี ปฏิทินของปีที่พระราชบัญญัตินี้ผลใช้บังคับ

มาตรา ๗๗ บรรดาภูมิกระทรง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๐๔ และยังใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัด หรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎหมายหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชوان หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. ในอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล ประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
๒. ในอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล ประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน	
(ก) ไม่เกิน ๑๐ เดียว	ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท
(ข) เกิน ๑๐ เดียว แต่ไม่เกิน ๒๕ เดียว	ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท
(ค) เกิน ๒๕ เดียว แต่ไม่เกิน ๕๐ เดียว	ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท
(ง) เกิน ๕๐ เดียว แต่ไม่เกิน ๑๐๐ เดียว	ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท
(จ) เกิน ๑๐๐ เดียว ให้คิดค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นสำหรับที่เกิน ๑๐๐ เดียว	ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท และ เดียวละ ๑๐๐ บาท
๓. ในอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล ประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
๔. ในอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล ประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน	
(ก) ไม่เกิน ๑๐ เดียว	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
(ข) เกิน ๑๐ เดียว แต่ไม่เกิน ๒๕ เดียว	ฉบับละ ๒,๕๐๐ บาท
(ค) เกิน ๒๕ เดียว แต่ไม่เกิน ๕๐ เดียว	ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท
(ง) เกิน ๕๐ เดียว แต่ไม่เกิน ๑๐๐ เดียว	ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท
(จ) เกิน ๑๐๐ เดียว ให้คิดค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นสำหรับที่เกิน ๑๐๐ เดียว	ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท และ เดียวละ ๕๐ บาท
๕. การต่ออายุใบอนุญาต ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประเภทนั้นๆ แต่ละฉบับ	
๖. ในแทนใบอนุญาต	ฉบับละ ๒๐๐ บาท
๗. การเปลี่ยนแปลงแก้ไขใบอนุญาต	ครั้งละ ๑๐๐ บาท
๘. ค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการสถานพยาบาล	ปีละ ๑๐,๐๐๐ บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลได้ให้บังคับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๔ นั้น ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และไม่สอดคล้องกับลักษณะการประกอบกิจการของสถานพยาบาล ปัจจุบัน สมควรที่จะดำเนินการควบคุมกิจการสถานพยาบาลเพื่อให้ความคุ้มครองประชาชนผู้รับบริการจากสถานพยาบาล มากยิ่งขึ้นในเรื่องเกี่ยวกับการอนุญาตให้ประกอบกิจการ การเลิก การย้าย การปิดสถานพยาบาล การเพิกถอนใบอนุญาต การโ姻ญา กิจการของสถานพยาบาล ตลอดจนกำหนดอัตราหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการควบคุมดูแลสถานพยาบาล และกำหนดอัตราที่ของผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการสถานพยาบาลให้เหมาะสมยิ่งขึ้น รวมทั้งให้มีการกำหนดจำนวน สถานพยาบาลที่จะให้จัดตั้งได้หรือมีบริการทางการแพทย์บางชนิดในท้องที่ใดท้องที่หนึ่งได้ เพื่อให้มีการประกอบกิจการ ในลักษณะที่ให้บริการทางสาธารณสุขที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนอย่างแท้จริง สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างฯ เสนอที่ประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๔๔) เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง
ในวันพุธที่สบดี ที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๔

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยสุขภาพแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่สุขภาพหมายถึง ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางปัญญา และทางสังคม เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุล การวางแผนเพื่อดูแลแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพของ ประชาชน จึงไม่อาจมุ่งเน้นที่การจัดบริการเพื่อการรักษาพยาบาลเพียงด้านเดียว เพราะจะทำให้รัฐและ ประชาชนต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก และจะเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ ในขณะเดียวกันโรคและปัจจัยที่ คุกคามสุขภาพมีการเปลี่ยนแปลงและมีความยุ่งยากตลอดช่วงมากราช จำเป็นต้องดำเนินการ ให้ประชาชนมีความรู้เท่าทัน มีส่วนร่วม และมีระบบสร้างเสริมสุขภาพและระวังป้องกันอย่างสมบูรณ์ สมควร มีกฎหมายว่าด้วยสุขภาพแห่งชาติ เพื่อวางแผนและแนวทางในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการดำเนินงานด้านสุขภาพของประเทศ รวมทั้งมีองค์กรและกลไกเพื่อให้เกิดการดำเนิน งานอย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย อันจะนำไปสู่เป้าหมายในการสร้างเสริมสุขภาพ รวมทั้ง สามารถดูแลแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง และเป็น การสอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งมาตรา ๕๖ มาตรา ๗๖ และมาตรา ๙๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
สุขภาพแห่งชาติ
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสุขภาพแห่งชาติ เพื่อกำหนดสิทธิและหน้าที่ด้านสุขภาพ กำหนดกรอบและแนวทางในการจัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ รวมทั้งกำหนดแนวทางการบูรณาการองค์ความรู้และความร่วมมือด้านสุขภาพทั้งภาครัฐและประชาชน เพื่อนำไปสู่การสร้างเสริมสุขภาพของบุคคล ชุมชนและสังคม อย่างยั่งยืน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติดังนี้
มาตรา ๑ ประกาศให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สุขภาพ” หมายความว่า ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางปัญญาและทางสังคม เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุล

“ปัญญา” หมายความว่า ความรู้ทั่ว รู้เท่าทันและความเข้าใจอย่างแยกได้ในเหตุผลแห่งความดี ความชั่ว ความมีประโยชน์และความมีโทษ ซึ่งนำไปสู่ความมีจิตอันดีงามและเอื้อเพื่อแผ่

“ระบบสุขภาพ” หมายความว่า การจัดการทั้งมวลที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ในลักษณะที่มีความสัมพันธ์กัน

“บริการสาธารณสุข” หมายความว่า บริการต่าง ๆ อันเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันและควบคุมโรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ การตรวจวินิจฉัยและบำบัดสภาวะความเจ็บป่วย และการฟื้นฟูสมรรถภาพของบุคคล ครอบครัวและชุมชน

“บุคลากรด้านสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้ให้บริการด้านสาธารณสุขเฉพาะที่เกี่ยวกับการแพทย์และบริการสาธารณสุข ไม่ว่าจะมีภูมิภาคเดียวกันหรือไม่

“ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

“สังคมชาติสุขภาพ” หมายความว่า กระบวนการที่ให้ประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องได้ร่วมแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และเรียนรู้อย่างเชิงปัญญาและสมานฉันท์ เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพหรือความมีสุขภาพของประชาชน โดยจัดให้มีการประชุมอย่างเป็นระบบและอย่างมีส่วนร่วม

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสุขภาพแห่งชาติ

“คณะกรรมการสรรหา” หมายความว่า คณะกรรมการสรรหากรรมการสุขภาพแห่งชาติ

“เลขานิการ” หมายความว่า เลขานิการคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

“คณะกรรมการบริหาร” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

“กรรมการบริหาร” หมายความว่า กรรมการในคณะกรรมการบริหาร

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ องค์กรมหาชนและหน่วยงานอื่นของรัฐ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎหมายเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎหมายที่ทรงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
สิทธิและหน้าที่ด้านสุขภาพ

มาตรา ๔ บุคคลมีสิทธิในการดำรงชีวิตในสิ่งแวดล้อมและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ บุคคลมีหน้าที่ร่วมกับหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการให้เกิดสิ่งแวดล้อมและสภาพแวดล้อมตามวาระคนี้

มาตรา ๖ ข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล เป็นความลับส่วนบุคคล ผู้ใดจะนำไปเปิดเผยในประการที่น่าจะทำให้บุคคลนั้นเสียหายไม่ได้ เว้นแต่การเปิดเผยนั้นเป็นไปตามความประสงค์ของบุคคลนั้นโดยตรง หรือมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องเปิดเผย แต่ไม่ว่าในกรณีใดๆ ผู้ใดจะอาศัยอำนาจหรือสิทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการหรือกฎหมายอื่นเพื่อขอเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลที่ไม่ใช่ของตนไม่ได้

มาตรา ๗ ในการบริการสาธารณสุข บุคลากรด้านสาธารณสุขต้องแจ้งข้อมูลด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการให้ผู้รับบริการทราบอย่างเพียงพอที่ผู้รับบริการจะใช้ประกอบการตัดสินใจในการรับหรือไม่รับบริการได และในกรณีที่ผู้รับบริการปฏิเสธไม่รับบริการได จะให้บริการนั้นมิได้ ความในวรรคหนึ่งนี้มิให้เป็นจังคับกับกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้รับบริการอยู่ในภาวะที่เสี่ยงอันตรายถึงชีวิตและมีความจำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือเป็นการเร่งด่วน

(๒) ผู้รับบริการไม่อยู่ในฐานะที่จะรับทราบข้อมูลได้ และไม่อาจแจ้งให้บุคคลซึ่งอาจเป็นญาทโดยธรรมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลำดับใดลำดับหนึ่ง หรือผู้ปักครอง ผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาล แล้วแต่กรณี รับทราบข้อมูลแทนในขณะนั้นได้

มาตรา ๘ ในกรณีที่ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุขประสงค์จะใช้ผู้รับบริการเป็นส่วนหนึ่งของการทดลองในงานวิจัย ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุขต้องแจ้งให้ผู้รับบริการทราบล่วงหน้าและต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้รับบริการก่อนจึงจะดำเนินการได้ ความยินยอมดังกล่าวผู้รับบริการจะเพิกถอนเสียเมื่อได้ก็ได้

มาตรา ๙ เมื่อมีกรณีที่จะมีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนเกิดขึ้น หน่วยงานของรัฐที่มีข้อมูลเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว ต้องเปิดเผยข้อมูลนั้นและวิธีป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพให้ประชาชนทราบโดยเร็ว

การเปิดเผยข้อมูลตามวาระคนี้ต้องไม่มีลักษณะเป็นการละเมิดสิทธิ์ส่วนบุคคลของบุคคลใดเป็นการเฉพาะ

มาตรา ๑๐ บุคคลมีสิทธิ์ทำคำสั่งเป็นหนังสือแสดงเจตนาไม่ประสงค์จะรับบริการสาธารณสุขที่เป็นไปเพียงเพื่อยืดการตายในวาระสุดท้ายของชีวิตตน หรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วยได้ การดำเนินการตามคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของบุคคลตามวรรคหนึ่ง และเมื่อได้ดำเนินการแล้วมิให้อภิว่าการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดและให้พ้นจากความรับผิดทั้งปวง

หมวด ๒ คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

มาตรา ๑๑ ให้มีคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “คสช.” ประกอบด้วย

- (๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
- (๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธาน
- (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่นายกรัฐมนตรีกำหนดจำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ
- (๔) ประธานสภากที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการ
- (๕) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเลือกกันเองจำนวนสี่คน เป็นกรรมการ
- (๖) ผู้แทนองค์กรวิชาชีพด้านสาธารณสุขที่มีกฎหมายจัดตั้งซึ่งเลือกกันเองจำนวนหกคน เป็นกรรมการ

- (๗) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่างๆ ซึ่งเลือกกันเองจำนวนหกคน เป็นกรรมการ
- (๘) ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ไม่แสวงหากำไร ไม่ว่าจะด้วยเบี้ยนนิติบุคคลหรือไม่ซึ่งเลือกกันเองจำนวนสิบสองคน เป็นกรรมการ

ให้เลขานุการเป็นกรรมการและเลขานุกุล และให้เลขานุการแต่งตั้งพนักงานของสำนักงานไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุกุล

มาตรา ๑๒ กรรมการตามมาตรา ๑๑ (๕) (๖) (๗) และ (๘) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะดังห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นผู้มีความผิดปกติทางจิตอันเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่
- (๔) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ
- (๕) ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยถึงไล่ออก ปลดออกจากหรือให้ออกจากหน่วยงานของรัฐ

~~มาตรา~~ ๑๓ การเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๑ (๕) ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยาและหัวหน้าผู้บิหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีภัยหมายจัดตั้งขึ้นเป็นการเฉพาะทำหน่องเดียวกัน ดำเนินการเลือกันเองให้ได้กรรมการหนึ่งคน

(๒) ให้นายกเทศมนตรีทุกแห่งเลือกันเองให้ได้กรรมการหนึ่งคน

(๓) ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดทุกแห่งเลือกันเองให้ได้กรรมการหนึ่งคน

(๔) ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งเลือกันเองให้ได้กรรมการหนึ่งคน

การเลือกกรรมการตาม (๑) (๓) และ (๔) คณะกรรมการสรรหาจะจัดให้มีการประชุมเพื่อเลือกันเอง หรือจะจัดให้มีการสมัครและให้ลงคะแนนเลือกันเองทางไปรษณีย์หรือวิธีอื่นได้ก็ได้ ทั้งนี้ ตามวิธีการที่คณะกรรมการสรรหาประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔ การเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๑ (๖) ให้คณะกรรมการสรรหาจัดให้ผู้แทนขององค์กรวิชาชีพด้านสาธารณสุขมาประชุมร่วมกันเพื่อเลือกันเองให้ได้กรรมการหกคน ตามวิธีการที่คณะกรรมการสรรหาประกาศกำหนด

บุคคลซึ่งจะใช้สิทธิเลือกและได้รับเลือกตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นบุคคลซึ่งองค์กรวิชาชีพด้านสาธารณสุขแต่งตั้งจากสมาชิกขององค์กรให้เป็นผู้แทนขององค์กร

องค์กรวิชาชีพด้านสาธารณสุขที่มีสิทธิส่งผู้แทนเข้าเลือกและรับการเลือกต้องเป็นองค์กรวิชาชีพด้านสาธารณสุขที่คณะกรรมการสรรหาประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕ การเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๑ (๗) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสรรหาประกาศกำหนด

ในการกำหนดหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสรรหาแยกกลุ่มของผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่างๆ เป็นหกกลุ่ม และให้ผู้ทรงคุณวุฒิของแต่ละกลุ่มเลือกันเองให้ได้กรรมกรกลุ่มละหนึ่งคน

การจัดให้ผู้ทรงคุณวุฒิผู้ได้อยู่ในกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิกลุ่มใด ให้เป็นไปตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิแสดงความจำนงต่อคณะกรรมการสรรหา แต่คณะกรรมการสรรหาจะเสนอชื่อบุคคลเข้าอยู่ในบัญชีรายชื่อของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละกลุ่มตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งในสามของจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิที่แสดงความจำนงในแต่ละกลุ่ม เว้นแต่มีผู้แสดงความจำนงน้อยกว่าห้าคน ให้คณะกรรมการสรรหาเสนอได้ไม่เกินห้าคน

การแสดงความจำนงของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเข้าอยู่ในกลุ่มใดตามวรรคสามต้องมีคุณสมบัติเช่นตามที่คณะกรรมการสรรหากำหนดสำหรับกลุ่มนั้น และจะแสดงความจำนงเข้าอยู่ในกลุ่มได้เกินหนึ่งกลุ่มมิได้

การแสดงความจำนงของผู้ทรงคุณวุฒิดามารถสองให้ประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อนมีการเลือก และให้ประกาศแยกกลุ่มใหม่ทุกครั้งที่จะมีการเลือก

มาตรา ๑๖ การเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๑ (๔) ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดกลุ่มขององค์กรภาคเอกชนตามลักษณะของกิจกรรมที่ดำเนินงานเกี่ยวกับสุขภาพ
 - (๒) จัดให้องค์กรภาคเอกชนในแต่ละจังหวัดที่ประสงค์จะมีส่วนร่วมมาเข้าห้องเบียนในกลุ่มต่างๆ ตาม (๑)
 - (๓) จัดให้ผู้ซึ่งมีหนังสือมอบหมายให้เป็นผู้แทนขององค์กรภาคเอกชนที่เข้าห้องเบียนตาม (๒) ของแต่ละจังหวัดมาเลือกกันเองในแต่ละกลุ่มให้เหลือกลุ่มละหนึ่งคน
 - (๔) จัดให้ผู้ได้รับการเลือกเป็นผู้แทนของแต่ละกลุ่มในแต่ละจังหวัดตาม (๓) มาประชุมร่วมกันและเลือกกันเองให้เหลือผู้แทนจังหวัดละหนึ่งคน
 - (๕) ประกาศกำหนดพื้นที่ของประเทศออกเป็นสิบสองเขต และให้ผู้แทนตาม (๔) ของแต่ละจังหวัดในแต่ละเขตมาประชุมร่วมกันและเลือกกันเองให้เหลือเขตละหนึ่งคน
- ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาที่คณะกรรมการสรรหาประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคนหนึ่ง ชื่ง คสช. แต่งตั้ง ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการตามมาตรา ๑๑ (๖) (๗) หรือ (๘) หนึ่งคน เป็นประธานคณะกรรมการสรรหา
- (๒) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งจากผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขหนึ่งคน ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุขหนึ่งคน ศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยของรัฐซึ่งมิใช่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุขหนึ่งคน ผู้ประกอบอาชีพสื่อมวลชนหนึ่งคน ผู้ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้แทนตามกฎหมายขององค์กรภาคเอกชนที่เป็นนิติบุคคลและดำเนินงานเกี่ยวกับสุขภาพโดยไม่แสวงหากำไรหนึ่งคน เป็นกรรมการ
- (๓) เลขานิการเป็นเลขานุการคณะกรรมการสรรหา

มาตรา ๑๘ ให้คณะกรรมการสรรหามีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดวิธีการหลักเกณฑ์ และระยะเวลา ตลอดจนดำเนินการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖
- (๒) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการสรรหามอบหมาย

มาตรา ๑๙ กรรมการตามมาตรา ๑๑ (๕) (๖) (๗) และ (๘) มีภาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี โดยกรรมการตามมาตรา ๑๑ (๖) (๗) และ (๘) จะดำรงตำแหน่งเกินสองภาระติดต่อกันมิได้

ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามภาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งแทนคนจะเข้ารับหน้าที่

เมื่อกรรมการจะพ้นจากตำแหน่งตามภาระ ให้ดำเนินการเลือกเพื่อแต่งตั้งกรรมการประเภทเดียวกันแทนไม่ช้ากว่าเก้าสิบวันก่อนวันครบภาระ

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพันจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการเลือกกรรมการประเภทเดียวกันแทนภายในหนึ่งวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่วาระของกรรมการที่พันจากตำแหน่งก่อนครบวาระเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งปีและยังมีกรรมการประเภทเดียวกันเหลืออยู่ หรือแม้ไม่มีกรรมการประเภทเดียวกันเหลืออยู่ แต่มีวาระเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งวันนับแต่วันที่แต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้ และในกรณีนี้ให้ คสช. ประกอบด้วยกรรมการที่เหลืออยู่

มาตรา ๒๐ นอกจากการพันจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๑ (๕)พันจากตำแหน่งเมื่อพันจากตำแหน่งตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๓ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๑ นอกจากการพันจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๑ (๕)
(๖) (๗) และ (๘) พันจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออกจาก
- (๓) ถูกจำคุก

(๔) คสช. มีมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมกรหึ่งหมดเท่าที่มีอยู่ให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒

มาตรา ๒๒ หลักเกณฑ์และวิธีการการประชุม คสช. และการปฏิบัติงานของ คสช. ให้เป็นไปตามระเบียบที่ คสช. กำหนด

มาตรา ๒๓ ให้ คสช. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติเพื่อเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ

(๒) เสนอแนะหรือให้คำปรึกษาต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านสุขภาพ
(๓) จัดให้มีสมัชชาสุขภาพแห่งชาติและสนับสนุนในการจัดให้มีสมัชชาสุขภาพเฉพาะพื้นที่ หรือสมัชชาสุขภาพเฉพาะประเด็น

(๔) จัดให้มี หรือส่งเสริม สนับสนุนให้มีกระบวนการในการพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ ด้านสุขภาพเพื่อให้เกิดการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการติดตามและประเมินผลเกี่ยวกับระบบสุขภาพแห่งชาติและผลกระทบด้านสุขภาพที่เกิดจากนโยบายสาธารณะทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ

(๖) เสนอแนะหรือให้คำปรึกษาในการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) กำหนดนโยบาย และกำหนดผลการดำเนินการของคณะกรรมการบริหารและสำนักงาน

(๘) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะกรรมการหรือคณะกรรมการทำงาน เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ คสช. มอบหมาย

(๙) วางแผนว่าด้วยเบี้ยประชุมที่มิใช่เบี้ยประชุมของ คสช. และระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อเสนอแนะหรือคำปรึกษาเกี่ยวกับนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านสุขภาพตาม (๒) ต้องสอดคล้องกับธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ และคำนึงถึงข้อเสนอแนะของสมัชชาสุขภาพด้วย

หมวด ๓

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

มาตรา ๒๕ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ขึ้นเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการบประมาณหรือกฎหมายอื่น ให้สำนักงานมีฐานะเป็นนิติบุคคล

กิจารณ์ของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่ พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าว

มาตรา ๒๕ ให้สำนักงานมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการของ คสช. และคณะกรรมการบริหาร

(๒) ประสานงานกับหน่วยงานด้านนโยบายและยุทธศาสตร์ของรัฐบาลและหน่วยงานอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่ดำเนินงานเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพ และดำเนินการเพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกันในระดับนโยบาย ยุทธศาสตร์และแผนงานด้านสุขภาพ

(๓) สำรวจ ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ รวมทั้งสถานการณ์ของระบบสุขภาพ เพื่อจัดทำเป็นรายงานหรือเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ดำเนินการเพื่อให้การจัดสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ และการสนับสนุนการจัดสมัชชาสุขภาพเฉพาะพื้นที่และสมัชชาสุขภาพเฉพาะประเด็นบรรลุผลตามมติของ คสช.

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น หรือตามที่คณะกรรมการตีหรือ คสช. มอบหมาย

มาตรา ๒๖ รายได้ของสำนักงาน ประกอบด้วย

- (๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสมเป็นรายปี
- (๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ตกเป็นของสำนักงาน
- (๔) รายได้จากการดำเนินกิจการของสำนักงาน
- (๕) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

มาตรา ๒๗ บรรดารายได้ของสำนักงานตามมาตรา ๒๖ ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ทรัพย์สินของสำนักงานไม่อยู่ในความรับผิดแห่งการบังคับคดีและบุคคลใดจะยกอายุความขึ้น เป็นข้อต่อสู้สำนักงานในเรื่องทรัพย์สินของสำนักงานมิได้

บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สำนักงานได้มาโดยมีผู้บริจาคให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ตามมาตรา ๒๖ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ของสำนักงาน ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงาน

ให้สำนักงานมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาประโยชน์จากการทรัพย์สิน ของสำนักงาน

บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สำนักงานได้มาโดยใช้เงินรายได้ตามมาตรา ๒๖ (๑) ให้ตกเป็นที่ราชพัสดุ แต่สำนักงานมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์ได้

มาตรา ๒๘ การเก็บรักษาและการใช้จ่ายเงินของสำนักงานให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

การบัญชีของสำนักงาน ให้จัดทำตามหลักสากลตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารกำหนด และต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุของสำนักงาน ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการบริหารทราบ อย่างน้อยปีละครั้ง

ให้สำนักงานจัดทำงบการเงินซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยงบดุลและบัญชีทำการ ส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของทุกปี

ในทุกรอบปีให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการบริหารแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีและประเมินผล การใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสำนักงาน โดยให้แสดงความคิดเห็นเป็นข้อวิเคราะห์ว่าการใช้จ่ายดัง

กล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประยัด และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด แล้วทำการรายงานผลการสอนบัญชีเสนอต่อ คสช.

ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของทุกปี ให้สำนักงานทำการรายงานประจำปีเสนอต่อกองคณะกรรมการบริหารเพื่อเสนอต่อ คสช. และรัฐมนตรีเพื่อทราบ โดยแสดงงบการเงินและบัญชีทำการที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้ว พร้อมทั้งรายงานของผู้สอบบัญชีรวมทั้งแสดงผลงานของสำนักงานในปีที่ล่วงมาด้วย

มาตรา ๒๙ ให้มีเลขานุการคนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบการบริหารงานของสำนักงานขึ้นตรงต่อ คสช. มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งงานของสำนักงาน และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างในสำนักงาน โดยอาจมีรองเลขานุการตามจำนวนที่คณะกรรมการบริหารกำหนดเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติตามที่เลขานุการมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติของเลขานุการและรองเลขานุการ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารกำหนด โดยความเห็นชอบของ คสช.

ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งเลขานุการจากบุคคลที่คณะกรรมการบริหารคัดเลือกและ คสช. ให้ความเห็นชอบแล้ว

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเลขานุการตามวรรคสามให้เป็นไปตามระเบียบที่ คสช.กำหนด เลขานุการมีอำนาจแต่งตั้งรองเลขานุการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหาร

มาตรา ๓๐ ให้เลขานุการมีภาระการดำเนินการตามที่ได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำเนินการตามที่ได้รับแต่งตั้งต้องได้รับความเห็นชอบของ คสช. กำหนด

เมื่อเลขานุการพ้นจากตำแหน่ง ให้รองเลขานุการพ้นจากตำแหน่งด้วย

เมื่อตำแหน่งเลขานุการว่างลงและยังไม่มีการแต่งตั้งเลขานุการคนใหม่ ให้คณะกรรมการบริหารแต่งตั้งกรรมการบริหารคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่เลขานุการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองเลขานุการที่คณะกรรมการบริหารกำหนดเป็นผู้รักษาการแทน แต่ถ้าไม่มีรองเลขานุการหรือรองเลขานุการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการบริหารแต่งตั้งพนักงานของสำนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

มาตรา ๓๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามภาระแล้ว เลขานุการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ถูกจำคุก

(๔) ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือไม่ผ่านการประเมิน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนดโดยความเห็นชอบของ คสช.

มาตรา ๓๙ เอกाहิการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกิจการของสำนักงานให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย มติ ข้อบังคับระเบียบหรือประกาศของ คสช. และคณะกรรมการบริหาร

(๒) จัดทำแผนงานหลัก แผนการดำเนินงาน แผนการเงินและงบประมาณประจำปีของสำนักงานเสนอคณะกรรมการบริหารเพื่ออนุมัติ

(๓) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การงบประมาณและการบริหารด้านอื่นของสำนักงาน ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

(๔) วางแผนเกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงานเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย นโยบาย มติ ข้อบังคับ ระเบียบหรือประกาศของ คสช. และคณะกรรมการบริหาร

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อันตามที่คณะกรรมการบริหารมอบหมาย

มาตรา ๓๙ เงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของเอกाहิการให้คณะกรรมการบริหารกำหนด ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

มาตรา ๓๔ ให้เอกाहิการเป็นผู้แทนของสำนักงานในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก แต่เอกाहิการจะมอบหมายให้บุคคลใดปฏิบัติงานในเรื่องใดแทนตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนดก็ได้

มาตรา ๓๕ ให้ คสช. แต่งตั้งคณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการบริหารซึ่งแต่งตั้งจากการแต่งตั้ง

(๒) กรรมการบริหารซึ่งแต่งตั้งจากผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขหนึ่งคน

(๓) กรรมการบริหารซึ่งแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินเจ็ดคน

(๔) เอกाहิการเป็นกรรมการบริหารและเลขานุการ

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการในการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) ให้เป็นไปตามระเบียบที่ คสช. กำหนด

มาตรา ๓๖ การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุมและการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหาร ให้เป็นไปตามระเบียบที่ คสช. กำหนด

มาตรา ๓๗ คณะกรรมการบริหารมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย และกำกับดูแลการดำเนินงานของสำนักงานให้เกิดการจัดการที่ดี มีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ตามอำนาจหน้าที่

(๒) กำหนดคุณสมบัติของเอกাহิการและรองเอกাহิการ และดำเนินการคัดเลือกเอกাহิการ ตามระเบียบที่ คสช. กำหนด

(๓) อนุมัติแผนงานหลัก แผนการดำเนินงาน แผนการเงินและงบประมาณประจำปีของสำนักงาน

(๔) ออกข้อบังคับ ระเบียบหรือประกาศตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

(๕) จัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานและรายงานต่อ คสช. อ้างอิงนโยบายปีลงทะเบียนครั้ง

(๖) จัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของเลขานุการ

(๗) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการบริหารมอบหมาย

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่ คสช. มอบหมาย

หมวด ๔

สมัชชาสุขภาพ

มาตรา ๓๙ การจัดสมัชชาสุขภาพเฉพาะพื้นที่ หรือสมัชชาสุขภาพเฉพาะประเด็น หรือสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อจัดสมัชชาสุขภาพเฉพาะพื้นที่ หรือสมัชชาสุขภาพเฉพาะประเด็น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ คสช. กำหนด

ในการนี้ที่สมัชชาสุขภาพตามวรรคหนึ่ง มีข้อเสนอให้หน่วยงานของรัฐนำไปปฏิบัติหรือนำไปพิจารณาประกอบในการกำหนดนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ ให้เสนอต่อ คสช. เพื่อพิจารณาดำเนินการให้บรรลุผลตามควรแก่กรณีต่อไป

มาตรา ๔๐ ให้ คสช. จัดให้มีสมัชชาสุขภาพแห่งชาติอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

มาตรา ๔๐ ในการจัดสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ให้ คสช. แต่งตั้งคณะกรรมการจัดสมัชชาสุขภาพแห่งชาติคณะหนึ่งมีจำนวนตามที่ คสช. กำหนด

กรรมการตามวรรคหนึ่งให้แต่งตั้งจากผู้แทนหน่วยงานของรัฐและผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้แทนหน่วยงานของรัฐในอัตราร่วมที่ คสช. กำหนด ทั้งนี้ ผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้แทนหน่วยงานของรัฐจะต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบของจำนวนกรรมการตามวรรคหนึ่ง

ให้คณะกรรมการจัดสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเกี่ยวกับการจัดประชุมและหลักเกณฑ์อื่นที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่

มาตรา ๔๑ ให้คณะกรรมการจัดสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ มีหน้าที่ในการจัดการประชุม สมัชชาสุขภาพแห่งชาติ กำหนดวัน เวลาและสถานที่ในการประชุม ซึ่งต้องประกาศให้ประชาชนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันประชุม

มาตรา ๔๒ ผู้ใดประสงค์จะเข้าร่วมสมัชชาสุขภาพแห่งชาติในการประชุมครั้งใดให้สมัครลงทะเบียนสำหรับการประชุมครั้งนั้นต่อเจ้าหน้าที่ที่คณะกรรมการจัดสมัชชาสุขภาพแห่งชาติกำหนด ตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการจัดสมัชชาสุขภาพแห่งชาติกำหนด

นอกจากผู้ลงทะเบียนตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการจัดสมัชชาสุขภาพแห่งชาติจะกำหนดให้เชิญบุคคล ผู้แทนหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรภาครัฐออกชนาตามที่เห็นสมควรรวมประชุมด้วยก็ได้

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่สมัชชาสุขภาพแห่งชาติ มีข้อเสนอให้หน่วยงานของรัฐนำไปปฏิบัติหรือนำไปพิจารณาประกอบในการกำหนดนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพให้เสนอต่อ คสช. เพื่อพิจารณาดำเนินการให้บรรลุผลตามควรแก่กรณีต่อไป

หมวด ๕

ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ

มาตรา ๔๔ ให้ คสช. จัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติเพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์และการดำเนินงานด้านสุขภาพของประเทศไทยและรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

ในการจัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ให้ คสช. นำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของสมัชชาสุขภาพมาประกอบด้วย

เมื่อคณะกรรมการจัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติแล้วเสร็จ ให้รัฐมนตรีให้ความเห็นชอบในธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติแล้ว ให้รายงานต่อรัฐสภาเพื่อทราบและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้ คสช. ทบทวนธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติอย่างน้อยทุกห้าปี

มาตรา ๔๕ ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ต้องสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) ปรัชญาและแนวคิดหลักของระบบสุขภาพ
- (๒) คุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป้าหมายของระบบสุขภาพ
- (๓) การจัดให้มีหลักประกันและความคุ้มครองให้เกิดสุขภาพ
- (๔) การสร้างเสริมสุขภาพ
- (๕) การป้องกันและควบคุมโรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ
- (๖) การบริการสาธารณสุขและการควบคุมคุณภาพ

8. มาตรา 42 ควรบัญญัติให้ชัดเจนว่า คสช. มีอำนาจเพียง เสนอแนะนโยบายท่านั้น มิใช่เป็นการแทรกแซง อำนาจและนโยบายของรัฐ รัฐบาลจะเป็นผู้ตัดสิน ใจว่าจะเห็นชอบตามข้อเสนอแนะของ คสช. หรือไม่ ก็ได	กระทรวงการคลัง	<p>ข้อเท็จจริง หลักการใน ม.42 ต้องการให้ คสช. มีเพียงอำนาจหน้าที่ เสนอแนะและให้คำปรึกษาในเรื่องนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านสุขภาพ แก่รัฐบาลท่านั้น ส่วนครม. จะเห็นชอบข้อเสนอแนะหรือไม่อย่างไร เป็น คุณพินิจของรัฐบาล (ตาม ม.64)</p> <p>ข้อยุติ ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาปรับปรุงถ้อยคำให้ สอดคล้องกับหลักการดังกล่าว</p>
9. มาตรา 46(5) ควรกำหนดให้ชัดเจนว่า สำนักงานตาม ม.45 มีอำนาจในการปักครอง คุ้มครองสิ่งของสำนักงาน และ จัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของสำนักงาน แต่ ต้องไม่วรรณ์ทิ้งทรัพย์สินที่เป็นราชพัสดุ	กระทรวงการคลัง	<p>ข้อยุติ ให้เพิ่มเติมตามที่กระทรวงการคลังเสนอ</p>
10. มาตรา 47(1) ควรตัดเงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุน ประดิษฐ์ เนื่องจากในมาตรา 89 ได้บัญญัติให้ โอนบรรดาภิจักษณ์ ทรัพย์สิน ลิฟท์ หนึ่งลิฟท์ และเงิน งบประมาณของสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขใน ส่วนของสำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติไป เป็นของสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว	สำนักงบประมาณ	<p>ข้อยุติ ให้ตัด มาตรา 47 (1) ตามที่สำนักงบประมาณเสนอ</p>

<p>11. มาตรา 48 วรรคแรก ควรตัดออก “ให้รายได้สำนักงานไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง” เนื่องจากสำนักงานมีรายได้จากการดำเนินงานโดยใช้เงินและทรัพย์สินของรัฐ เงินรายได้ย่อมสมควรนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน แต่หากสำนักงานจำเป็นต้องเก็บรายได้ไว้ใช้จ่ายในการดำเนินการกิจกรรมให้เห็นควรกำหนดให้สำนักงานสามารถดำเนินการได้โดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง</p> <p>วรรคสอง ควรระบุเพิ่มเติมว่า “และบุคคลใดจะยกความรับผิดชอบข้อต่อสู้กับสำนักงานในเรื่องทรัพย์สินของสำนักงานมิได้”</p>	<p>กระทรวงการคลัง</p>	<p>ข้อยุติ ให้ปรับแก้ตามที่กระทรวงการคลังเสนอโดยระบุว่า “หากสำนักงานจำเป็นต้องเก็บเงินรายได้ไว้ใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมให้เห็นควรกำหนดให้สำนักงานดำเนินการได้ โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง”</p>
<p>12. มาตรา 60 การจัดสมัชชาสุขภาพแห่งชาติควรกำหนดงบประมาณให้ขัดเจนและกำหนดระยะเวลาให้แน่นอน ถ้าจัดมากครั้งเกินไปจะทำให้เกิดเป็นภาระด้านงบประมาณแก้วรัฐบาลโดยไม่จำเป็น</p>	<p>กระทรวงยุติธรรม</p>	<p>ข้อยุติ ให้เพิ่มเติมข้อความตามที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ</p>
	<p>กระทรวงสาธารณสุข</p>	<p>ข้อเท็จจริง การสนับสนุนการจัดสมัชชาสุขภาพเฉพาะพื้นที่ เอกพาะประเด็น (ม.59) และสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ เป็นการสนับสนุนตามความเหมาะสม ซึ่งขึ้นกับกำลังงบประมาณที่ คสช. จะขอรับการสนับสนุนจากรัฐบาลตามคำขอของงบประมาณเป็นปี ไป ซึ่งรัฐบาลและรัฐสภาสามารถครอบคลุมงบประมาณให้เหมาะสมได้อยู่แล้ว</p>

		ข้อยุติ	ไม่กำหนดงบประมาณลงไว้ในกฎหมายเม่งบหนี้
13. มาตรา 67 (6) ให้มาตรการด้านมาชี ด้านงบประมาณ ด้านวิชาการ ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้าน ^{ที่} กฎหมายหรือด้านอื่นๆ เพื่อสนับสนุนการสร้าง เสริมสุขภาพอย่างมีประสิทธิภาพ 70 (4) (ทำนองเดียวกัน) 73 (2) (ทำนองเดียวกัน) 76 (3) (ทำนองเดียวกัน) ซึ่งการบัญญัติเกี่ยวกับมาตรการด้าน ^{ที่} มาชี ตามมาตราข้างต้น จะขัดต่อวิถีทางการคลัง ^{ที่} เพราะการพิจารณากำหนดมาตรการด้านมาชี ซึ่ง ต้องเป็นการดำเนินการภายใต้ปัจจุบันและภาระ ^{ที่} เท่านั้น	กระทรวงการคลัง	ข้อเท็จจริง การกำหนดแนวทางและมาตรการต่างๆ ในหมวด 6 ทั้ง หมด เป็นเพียงการเรียนกรอบแนวโน้มนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านสุขภาพ ให้สำหรับให้ คสช. ใช้เป็นแนวทางพิจารณาในการกำหนดนโยบายและ ยุทธศาสตร์ด้านสุขภาพในอนาคตและเมื่อกำหนดออกมายังเป็นนโยบาย และยุทธศาสตร์แล้ว ก็ต้องให้ ครม. พิจารณาตาม ม.64 เนื่องเดียวกัน ซึ่งการทำงานของ คสช. ในชั้นตอนกำหนดนโยบายฯ จะต้องมี กระบวนการทำงานร่วมกับส่วนราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอยู่แล้ว คสช. ไม่ มีอำนาจไปดำเนินการใดๆ ตามลำพังอยู่แล้ว จึงไม่ได้ไปก้าวส่วนอำนาจ หน้าที่ของส่วนราชการใดๆ อยู่แล้ว	ข้อยุติ ให้คงไว้เดิม
14. มาตรา 70 (2) คำว่า “เงินโกร肯หรือความผิดปกติที่เกิดจาก พันธุกรรม” เสนอให้ตัดออก	กระทรวงสาธารณสุข	ข้อเท็จจริง เป็นการเรียนแนวทางอย่างกว้าง ๆ โดยยกตัวอย่าง ประกอบเท่านั้น ข้อยุติ ให้ตัดออกตามที่ คสช. เสนอ	

<p>15. มาตรา 79 (4) เสนอให้รัฐบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดสรรงบประมาณไม่น้อยกว่าร้อยละ 1 ของงบประมาณด้านสุขภาพ เพื่อสนับสนุนแก่องค์กรผู้บริโภคภาคประชาชนในพื้นที่ต่างๆ เพื่อดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคกันเองได้อย่างเข้มแข็ง ควบคู่ไปกับการดำเนินงานของภาครัฐ</p> <p>81 (2) เสนอให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ของงบประมาณด้านสุขภาพ สำหรับการลงทุนวิจัยด้านสุขภาพ เพื่อให้มีองค์ความรู้เพียงพอต่อการพัฒนาสุขภาพและระบบสุขภาพอย่างต่อเนื่อง</p>	<p>สำนักงบประมาณและกระทรวงสาธารณสุข</p>	<p>ข้อเท็จจริง การกำหนดแนวทางและมาตรการต่างๆ ในหมวด 6 เป็นการเขียนกรอบแนวนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านสุขภาพไว้ให้กับ คสช. ให้พิจารณาเสนอแนะนโยบายและยุทธศาสตร์ท่านั้น การกำหนดศัดส่วนงบประมาณเป็นการซึ่งให้เห็นถึงความสำคัญของเรื่องนั้น หากมีการกำหนดเป็นนโยบายและยุทธศาสตร์เสนอต่อรัฐบาลตามนั้นและรัฐบาลเห็นด้วย รัฐบาลก็ต้องจัดทำคำของบประมาณตามปกติและภาระจราจรทางงบประมาณก็เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐสภาโดยตรงอยู่แล้ว สาระใน พ.ร.บ. นี้ได้กล่าวล่วงเข้าไปในส่วนอำนาจของรัฐบาลและรัฐสภาแต่ประการใด</p> <p>ข้อยุติ “ให้ตัดข้อความ “ไม่น้อยกว่าร้อยละ ของงบประมาณด้านสุขภาพ” ออก และมอบให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาปรับปูจังทอยคำให้ตรงเจตนาหมายที่เน้นความสำคัญของการสนับสนุนงบประมาณเพื่อกำกับดูแล</p>
---	---	--

No K ๖๖๖

[104]

ที่ พศ.๐๑๒/ ๒. ๔๙๗

๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๗

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นวิทยากร

เรียน นายแพทย์อัมพล จินดาวัฒน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ใบตอบรับเป็นวิทยากร

ด้วยแพทยสภาจะจัดให้มีการประชุมวิชาการ ๑๒ พฤษภาคมประมวลราชนิยาม และ ๓๖ ปี แพทยสภา ในวันที่ ๑-๓ ตุลาคม ๒๕๔๗ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ๑ Hall ๕ อาคาร กองเนวนรัตน์ เช่นเดอร์ ศูนย์แสดงสินค้าอิมแพค เมืองทองธานี ซึ่งการประชุมดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งใน กิจกรรมเพื่อถวายเป็นราชสักการะ และเฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาส ๑๒ พฤษภาคมประมวลราชนิยาม โดยในวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๗ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๕.๓๐ น. จะมีการอภิปรายในหัวข้อ “ร่างพระราชบัญญัติ ฐานภาพแห่งชาติ และพระราชบัญญัติอื่นที่มีผลกระทำต่อแพทย์”

ในการนี้ แพทยสภาได้รับเรียนเชิญท่านมาเป็นวิทยากรในหัวข้อตามวัน เวลา และสถานที่ ดังกล่าว ทั้งนี้หากขัดข้องประการใดขอได้โปรดแจ้ง คุณพิพัชริ กรริวิชัย โทร. ๐-๒๕๕๐-๑๘๘๐ จะดำเนิน พระคุณยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายแพทย์สมศักดิ์ ใจท์แล็ก)

นายกแพทยสภา

สรุปความคืบหน้าการจัดทำ พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ (โดยสังเขป)

- 2543 -2545 รับฟังความเห็นจากหน่วยงาน องค์กร ประชาชนสุขภาพทั่วประเทศ และดำเนินการยกเว้นฯ
- ส.ค. 2545 รับฟังความคิดเห็นในสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ปี 2545
ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี รับเป็นเจ้าภาพจัดทำ พ.ร.บ. นี้ในขั้นตอนไป
- ต.ค. 2545 คปรส. เสนอว่า (เอกสารที่ส่งมาด้วย 1) ต่อ ค.ร.ม. สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ขอความเห็น ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง 10 หน่วย
- พ.ย. 2545 "รณรงค์รวมพลังสร้างสุขภาพ ตามรอยพระยุคลบาท" ทั่วประเทศรวมรายชื่อประชาชน 4.7 ล้านคน สนับสนุนการจัดทำร่าง พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ ยื่นต่อประธานรัฐสภา
- 13 ม.ค. 46 ประชุมร่วมกับส่วนราชการหารืออยุตติในประเด็นที่มีข้อสังเกตุจากส่วนราชการและองค์กรวิชาชีพ (ได้ข้อยุติตามเอกสารที่ส่งมาด้วย 2)
- 21 ม.ค. 46 นายกรัฐมนตรีสั่งการให้คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีชุดที่มี ดร. วิษณุ เครืองาม พิจารณาในภาพรวมอีกครั้งหนึ่งเมื่อว่า พ.ร.บ. ผ่านชุดรองนายกรัฐมนตรี (นายชาตุรุนต์ ฉายแสง) แล้ว
- 22 ม.ค. 46 คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีชุดที่มี นายชาตุรุนต์ ฉายแสง เป็นประธาน เห็นชอบหลักการร่าง พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ พร้อมข้อยุติที่ได้จากการประชุมร่วม
- 27 พ.ค. 47 เครือข่ายภาคประชาชนรวมรายชื่อ 1.5 แสนชื่อ เสนอว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้ในนามประชาชน
- 14 ก.ค. 47 คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่มีดร. วิษณุ เครืองาม เป็นประธานเห็นชอบ หลักการร่าง พ.ร.บ. พร้อมข้อยุติดังกล่าว โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานะของสำนักงานเลขานุการ คสช. และเสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาปรับ กฎหมายให้ถันและกระชับลง โดยให้ดังคณะกรรมการชุดพิเศษ พิจารณาโดยเร็ว
- 10 ส.ค. 47 คณะกรรมการรัฐมนตรีเห็นชอบตามที่คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่มีดร. วิษณุ เครืองาม เป็นประธาน เสนอ ขณะนี้ร่าง พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติอยู่ในขั้นตอนพิจารณาของสำนักงานกฤษฎีกา (เอกสารที่ส่งมาด้วย 3)

ดังที่ส่งมาด้วย

1. ร่าง พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ ฉบับ สามเหลี่ยมเขี้ยวอนภาษาไทย
2. สรุปข้อยุติข้อสังเกตของส่วนราชการต่าง ๆ เมื่อวันที่ 13 มกราคม 2546
3. หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ นร. 0503/ว(ล)11887 ลงวันที่ 20 สิงหาคม 2547

มติการประชุมคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.

9. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.

คณะกรรมการต้องนัดให้ลักษณะการร่างพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ตามที่สำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ (สปรส.) เสนอ แล้วส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา ก่อนนำเสนอสภาผู้แทนราษฎร พิจารณาให้ทันการประชุมสภาผู้แทนราษฎรสมัยหน้าต่อไป

สำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติได้จัดประชุมร่วมกับหน่วยงานราชการทั้ง 10 หน่วยงาน เมื่อวันที่ 13 มกราคม 2546 รวมทั้งได้นำข้อเสนอของแพทยสภาพิจารณาร่วมด้วย ซึ่งที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบร่วมกันในประเด็นสำคัญดังนี้

- ค้ำจับความคำว่า “สุขภาพ” ที่หมายความว่าสุขภาวะที่สมบูรณ์และเชื่อมโยงกันอย่างเป็นองค์รวมอย่างสมดุล ทั้งทางกาย ทางจิต ทางสังคม และทางจิตวิญญาณ ซึ่งกระทรวงสาธารณสุข แพทยสภา และ ประชาชนด้านพุทธศาสนา จำนวนหนึ่ง เสนอว่าไม่ควรใช้คำว่า “ทางจิตวิญญาณ” นั้น ที่ประชุมได้พิจารณาร่วมกันแล้ว มีมติเห็นชอบให้ใช้คำอื่นแทน โดยอนุให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาหาคำอื่นที่เหมาะสมใช้แทน
- สัดส่วนของคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ที่มีองค์ประกอบด้วยบุคคล 3 ฝ่าย ได้แก่ (1) ฝ่ายการเมือง/ข้าราชการ (2) ฝ่ายวิชาการ/วิชาชีพ และ (3) ฝ่ายประชาชน ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขเสนอว่า จำนวน 3 ฝ่ายให้เท่ากันแต่ไม่ควรเกิน 39 คน เพื่อไม่ให้เป็นองค์คณะที่ใหญ่เกินไป
- ทุนและทรัพย์สินในการดำเนินกิจการของสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ที่ประกอบด้วยเงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิม สำนักงบประมาณเสนอให้ตัดออกนั้น ที่ประชุมพิจารณาร่วมกันแล้วมีมติให้ตัดออก
- แนวโน้มฯและยุทธศาสตร์ด้านสุขภาพ
 - ที่ว่าด้วยการบริการสาธารณสุขและการควบคุมคุณภาพที่ระบุว่า “การบริการสาธารณสุขให้เป็นไปอย่างสอดคล้องกับระบบสุขภาพที่พึงประสงค์ และไม่เป็นไปเพื่อแสวงหากำไรเชิงธุรกิจ” ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขเสนอให้ตัด “และไม่เป็นเพื่อแสวงหากำไรเชิงธุรกิจ” ออก และแพทยสภาเสนอให้เติมว่า “ที่ไม่สมเหตุสมผล” ที่ประชุมพิจารณาร่วมกันและอนุให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจัดทำคำนิยามที่ชัดเจนต่อไป
 - ที่ว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคที่ระบุว่า “เสนอให้รัฐบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดสรรงบประมาณไม่น้อยกว่าร้อยละ 1 ของงบประมาณด้านสุขภาพเพื่อสนับสนุนแก่องค์กรผู้บริโภคภาคประชาชนในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคกันเอง ได้อย่างเข้มแข็งควบคู่ไปกับการดำเนินงานของภาครัฐ” และที่ว่าด้วยองค์ความรู้และข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพที่ว่า “เสนอให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ของ งบประมาณด้านสุขภาพ สำหรับการลงทุนวิจัยด้านสุขภาพ เพื่อให้มีองค์ความรู้เพียงพอต่อการพัฒนาสุขภาพและระบบสุขภาพอย่างต่อเนื่อง” ซึ่งสำนักงบประมาณและกระทรวงสาธารณสุขเสนอว่าไม่ควรกำหนดข้อความที่มีลักษณะเป็นการกำหนดให้รัฐบาล ต้องจัดสรรงบประมาณในจำนวนที่ตายตัวนั้น ที่ประชุมพิจารณาแล้วมีมติให้ตัด ข้อความที่กำหนดสัดส่วนงบประมาณ ออกและอนุให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมต่อไป

[107]

กระทรวงสาธารณสุข	
เลขรับ.....	๖๐๑๗๙
วันที่.....	๒๔ ส.ค. ๒๕๔๗
เวลา.....	๑๕.๙๑

ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล) ๑๗๘๗๓

สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. . . .

เรียน ประธานกรรมการปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/(คกก.๗)/๕๐๘
ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๗

ตามที่ได้ขอให้ส่งผู้แทนไปปี้แจงเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. . . .
ในที่ประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี คณะที่ ๗ (ฝ่ายกฎหมายฯ) นั้น

ในคราวประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี คณะที่ ๗
(ฝ่ายกฎหมายฯ) เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ได้พิจารณาแล้ว มีประเด็นอภิปรายและมติ ดังนี้
ประเด็นอภิปราย

๑. ผู้แทน สปรส. ชี้แจงว่า ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. . . . ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ข้อยุติในเกือบทุกประเด็นแล้ว คงเหลือเพียงการปรับปรุง ด้อยค่าในร่างให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ซ้ำซ้อนหรือขัดแย้งกับ การดำเนินการตามนโยบายรัฐบาลที่ได้ทำไปแล้ว เช่น โครงการ ๓๐ บาท รักษาทุกโรค หรือ พระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ ร่างพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. . . . และไม่ซ้ำซ้อนกับกฎหมายเกี่ยวกับสุขภาพอื่น ๆ เช่น พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕ ฯลฯ แต่จะสอดคล้องและเสริมระบบประกันสุขภาพของประเทศไทยระบบ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ ทิศทาง มาตรการของการส่งเสริมสุขภาพ ขณะที่กฎหมายเกี่ยวกับสุขภาพอื่น ๆ เป็นกฎหมายเฉพาะทาง และไม่มีเจตนารมณ์ที่จะให้มีผลกระทบกับการประกอบวิชาชีพแพทย์ และบุคลากรทางการแพทย์ ร่างกฎหมายฉบับนี้จะเป็นกฎหมายแม่นบท และจะเป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการเสนอแนะปรับปรุง กลไกการทำงานขององค์กรต่าง ๆ ให้ประสานและสอดคล้องกันอย่างมีประสิทธิภาพ

/๒. . .

- ๒ -

๒. สถานภาพของหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นยังไม่ชัดเจนว่า จะสมควรเป็นองค์การมหาชน หรือองค์กรลักษณะใด ดังนั้น จึงยังไม่ควรกำหนดสถานภาพของหน่วยงานไว้ในร่างพระราชบัญญัติ แต่ควรกำหนดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งหน่วยงานน่าจะเหมาะสมกว่า และการกำหนดเกี่ยวกับมาตรการด้านภาษีไว้ในร่างพระราชบัญญัติ มีประเด็นว่าจะเป็นการก้าวล่วงไปในแนวโน้มนายด้านการเงิน การคลัง ของกระทรวงการคลัง สมควรจะตัดออก

๓. ข้อกำหนดเกี่ยวกับเงินทุนประจำและกำไรให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณให้ อาจไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ของประเทศและเป็นภาระด้านงบประมาณโดยรวม

๔. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีเนื้อหาในเชิงปรัชญาค่อนข้างมาก ทำให้ร่าง กฎหมายมาやり สมควรพิจารณากำหนดเนื้อหาไว้ในร่างพระราชบัญญัติเฉพาะที่จำเป็นและเหมาะสม สำหรับเนื้อหาในเชิงปรัชญาโดยบาก อาจให้ไปจัดทำเป็นแผน เช่น แผนลุทธภพแห่งชาติเช่นเดียว กับแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ซึ่งอาจกำหนดให้จัดทำภายใน ๓ เดือนซึ่งจะทำให้สะดวก คล่องตัว เพราะถ้ามีการเปลี่ยนแปลงก็ไม่ต้องแก้พระราชบัญญัติฯ

๕. เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายได้โดยเร็ว อันจะ เป็นประโยชน์แก่ประชาชนและระบบสุขภาพโดยรวมของประเทศ ประกอบกับมีร่างพระราชบัญญัติที่ ประชาชนเสนอค้างการพิจารณาที่สภा�ผู้แทนราษฎร จึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ตรวจพิจารณาให้แล้วเสร็จโดยเร็ว โดยให้ตั้งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะกรรมการกฤษฎีกา พิเศษ) ขึ้นพิจารณา

๖. โดยที่คณะกรรมการรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๗ เรื่องการปรับปรุง หลักเกณฑ์การกำหนดอัตราเงินเดือนและผลประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการองค์การมหาชน โดยให้พิจารณาค่าตอบแทนของผู้อำนวยการองค์การมหาชนที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์การ มหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ และองค์การอื่นที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเฉพาะต่าง ๆ ดังนั้น การกำหนดอัตราค่าตอบแทนควรกำหนดให้คณะกรรมการรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบด้วย

มติคณะกรรมการกลั่นกรองฯ

เห็นควรอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. แล้วส่งให้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีการ่วมกับพิจารณา โดยให้รับประเด็นข้อญ提ิตามที่ สปส. และส่วนราชการ ที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันพิจารณา และประเด็นอภิปรายตามข้อ ๒ ถึงข้อ ๖ ไปพิจารณาด้วย แล้วส่งให้ คณะกรรมการประสานงานสภा�ผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนนำเสนอบรรภัตติแก่สภាទราษฎรพิจารณาให้ทัน การประชุมสภा�ผู้แทนราษฎรสมัยหน้าต่อไป

/คณะกรรมการรัฐมนตรี . . .

- ๓ -

คณะกรรมการได้ประชุมประจำเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๗ ลงมติอนุมัติตาม
มติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี คณะที่ ๗ (ฝ่ายกฎหมาย) และให้สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีการรับความเห็นของคณะกรรมการไปพิจารณาด้วยว่า โดยท่องค์กรตามร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้มีความเป็นอิสระในการดำเนินงานค่อนข้างมาก เพื่อประโยชน์ในด้านความ
คล่องตัวในการบริหาร ดังนั้น จึงควรกำหนดมาตรการตรวจสอบการดำเนินงาน โดยยึดหลัก
ธรรมปฏิบัติ เพื่อให้การบริหารงานเป็นไปด้วยความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และโดยที่
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีบทบัญญัติที่เชื่อมโยงไปในเรื่องอื่น ๆ นอกเหนือจากเรื่องสุขภาพ เช่น
ร่างมาตรา ๒๐ เป็นต้น จึงสมควรพิจารณาด้วยว่า มีความจำเป็นและเหมาะสมหรือไม่ เพียงใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ไปเพื่อสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีการตรวจพิจารณาตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรีต่อไปแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรชัย ภู่ประเสริฐ)

รองเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

๒๕๔๗ บ/๘๖๔๖/๘๙.

พ้อกานบ

อํ๗๖ จินตวงศ์

(นายเตชะ จินตวงศ์)

ผู้อำนวยการสำนักงานปฏิรูปกระบวนการคุยเพื่อความสุขภาพทั่วโลก

สำนักนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๔๐ ๕๐๐๐ ต่อ ๓๐๖-๗

๐ ๒๒๔๐ ๕๐๔๕

โทรสาร ๐ ๒๒๔๐ ๕๐๔๕

(B509/C/S)

① วีระชน พ.ศ. ๑๘๘๔

ผู้จัดการฝ่ายกฎหมาย

สำนักกฎหมาย

✓ ๒๔.๗.๔๗

(นางนันทพร นานะเนตร)

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๖

แผนผู้อ่านหมายการกลุ่มบริหารทั่วไป



ແພທຍສກາ The Medical Council

[110]

ชั้น 7 อาคาร 6 สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ถนนติวนันท์ อําเภอเมือง นนทบุรี 11000
7th Floor, Office of the Permanent Secretary, The Ministry of Public Health, Tiwanond Rd., Nonthaburi 11000, Thailand.
Tel: (0) 2590-1880-1, (0) 2590-1883, (0) 2590-1886-8, (0) 2590-1894, (0) 2591-8614, (0) 2591-8615 Fax: (0) 2591-8614, (0) 2591-8615
E-Mail Address : tmc@health.moph.go.th

ท พล.014/ 12

10 มกราคม 2546

เรื่อง ความเห็นแพทย์สภากับร่าง พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.....

เรียน ประธานคณะกรรมการปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ (คปรส)

สิ่งที่ส่งมาด้วย ความเห็นเกี่ยวกับร่าง พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.....

ตามที่ สำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ (คปรส) ในฐานะเลขานุการของคณะกรรมการปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ (คปรส) ได้กำหนดที่เป็นแกนประสานงานเพื่อการยกร่าง พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ..... โดย 医師會ได้เคยเสนอความเห็นไป แล้วนั้น รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

คณะกรรมการแพทย์สภาร่วมครั้งที่ 1/2546 วันที่ 9 มกราคม 2546 เห็นความสำคัญของร่าง พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ..... จึงมีมติดังนี้

คณะกรรมการแพทย์สภาร่วมด้วยในหลักการของ พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ..... แต่อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาในบางมาตรฐาน ซึ่งแพทย์สภาระบุคคลนี้ได้เสนอความคิดเห็นไปยังสำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติเพื่อให้ข้อเสนอแนะต่อ คปรส. ได้เสนอความคิดเห็นไปยังสำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ แต่ยังไม่ได้รับการแก้ไข ในการนี้แพทย์สภาระบุคคลนี้ได้แก้ไขเพิ่มเติมในบางมาตรฐานดังนี้

มาตรา 3

“การเงินการคลังรวมหมู่” หมายความว่า การเงินการคลังที่ประชาชนร่วมจ่ายเงินตามสัดส่วน ความสามารถในการจ่าย ตามหลักการเฉลี่ยทุกชีวิตเฉลี่ยสุข โดยนำเงินที่เก็บล่วงหน้ามาใช้จ่ายร่วมกัน เพื่อจัดให้มีบริการสาธารณสุขที่จำเป็นต่อสุขภาพและการดำรงชีวิตสำหรับทุกคน

การระบุกิจกรรมฯ ว่าประชาชนร่วมจ่ายเงินตามสัดส่วน ความสามารถในการจ่าย และนำเงินที่เก็บล่วงหน้ามาใช้จ่ายร่วมกัน น่าจะมีปัญหาในการปฏิบัติดังนี้

- ใช้อําลาเป็นตัวชี้วัดในความสามารถในการจ่ายของแต่ละบุคคล
- ผู้ที่จ่ายมาก อาจจะได้รับบริการไม่คุ้มค่าของเงินที่ผู้นั้นจ่ายไป เนื่องจากผู้ที่จ่ายมากจะมีจำนวนน้อยกว่าผู้ที่จ่ายน้อย หรือผู้ที่ไม่มีความสามารถในการจ่าย ทำให้ผู้นั้นรู้สึกว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม

ส่วนที่ 3 การบริการสาธารณสุขและการควบคุมคุณภาพ

มาตรา 71 การบริการสาธารณสุขให้เป็นไปตามมาตรา 7 และไม่เป็นไปเพื่อการแสวงกำไรเชิงธุรกิจ สมควรให้มีการนิยามให้ชัดเจนอย่างยิ่งในมาตรา 3 ที่ให้คำนิยามไว้หลายเรื่องเพระจากร่างเดิมฯ ได้พูดถึงเรื่องความสำเร็จของกฎหมายฉบับนี้มีผลมาจากการนิยามที่ชัดเจนขึ้น

จินตนาการการบริการที่ไม่มีกำไรต้องขาดทุนแล้วบริการจะอยู่ได้อย่างไร สนับสนุนโดยรัฐกิจไม่ตรงกับวิธีคิดปัจจุบันที่ต้องการลดกร subsidization หรือว่าไม่เป็นเชิงธุรกิจก็เป็นรัฐหรือมูลนิธิก็ทำให้ไม่มีความหลากหลายของการบริการ ไม่มีการแข่งขันหรือการพัฒนาความหลากหลายไม่มีกิจกรรมปัจจุหาสังคมต่อไปอีกแบบหนึ่ง

มาตรา 79 (2) ในเรื่องการประกันความเสียหายจากการใช้ผลิตภัณฑ์สุขภาพและบริการสาธารณสุข

ส่วนประกันความเสียหายจากการบริการสาธารณสุข เป็นวิธีคิดที่อันตราย เป็นวิธีคิดแบบตะวันตก ที่ทำให้เกิดการรักษาแบบป้องกันตัว มีผลทำให้การรักษาพยาบาลแพงขึ้นและจะทำให้มีการผลักภาระเรื่องค่าเบี้ยประกันไปสู่ค่ารักษาพยาบาล ผลสุดท้ายแล้ว ผู้ได้ประโยชน์อย่างเต็มที่คือ บริษัทผู้รับประกันความเสียในขณะที่ประชาชนทั้งหมดเป็นผู้เสียประโยชน์ โดยมีผู้ได้ประโยชน์บางคน (ส่วนน้อยมาก คือ ผู้รับบริการสาธารณสุข ในขณะที่ประชาชนทั้งหมดเป็นผู้เสียประโยชน์)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

บก.สสส. ส.ส.ว.

(นายแพทย์ประมวล วีรุตมเสน)

เลขานุการแพทย์สภา

สำเนาเรียน : ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ความคิดเห็น (ร่าง) พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.
ฉบับสามเหลี่ยมเขี้ยวอนภูเขา

1. หมวด 1 หลักการ :

ยืนยันตามมติเดิมในข้อคิดเห็นที่แพทยสภาได้ส่งให้สำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ ตามหนังสือที่ พส.014/69 ลงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2545 เกี่ยวกับการใช้คำว่า "ระบบบริการสุขภาพ" แทนคำว่า "ระบบบริการสาธารณสุข"

"ระบบสุขภาพ" หมายความว่า ระบบการจัดการทั้งมวลที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ส่งผลกระทบทด้วยสุขภาพและปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคคล สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ชีวภาพ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา กฎหมาย ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น รวมทั้ง ปัจจัยด้านระบบบริการสุขภาพ

2. หมวด 2 สิทธิ หน้าที่และความมั่นคงด้านสุขภาพ ส่วนที่ 1 สิทธิด้านสุขภาพ

- ให้เพิ่มคำว่า "ทารกในครรภ์" ในมาตรา 15

มาตรา 15 ทารกในครรภ์ เด็ก เยาวชน และบุคคลในครอบครัว มีสิทธิได้รับความคุ้มครองโดยรัฐ จากการใช้ความรุนแรงและการปฏิบัติที่เป็นการคุกคามต่อสุขภาพ

บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีบวบ言 ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้ที่สังคมควรช่วยเหลือเกื้อกูล มีสิทธิได้รับการสงเคราะห์ด้านสุขภาพจากรัฐ

- แก้ไขคำว่า "ผู้พิพาก" เป็น คำว่า "ผู้นำ"

- เพิ่มข้อความร่างพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ... ฉบับสามเหลี่ยมเขี้ยวอนภูเขา

ในมาตรา 19 และ มาตรา 24

- มาตรา 24 แก้ไข คำว่า "ยึดชีวิต" เป็นคำว่า "ยึดชีวิต"

มาตรา 19 บุคคลมีสิทธิได้รับความช่วยเหลืออันด่วนจากผู้ป่วยครอบครัว สาธารณสุข โดยทันทีตามความจำเป็น ในกรณีบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่เสี่ยงอันตรายถึงว่าบุคคลจะร้องขอความช่วยเหลือไม่ทัน

01/01/๒๕๖๓
หน้า ๓

มาตรา 24 บุคคลมีสิทธิแสดงความจำนงเกี่ยวกับวิธีการรักษาพยาบาล รักษาพยาบาลที่เป็นไปเพียงเพื่อการยึดชีวิต ในภาวะสุดท้ายของชีวิตของตนเอง เพื่อการตายอย่างสงบและมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

5.ให้เติมคำว่า “ที่ไม่สมเหตุสมผล” ประกอบต่อท้าย คำว่า “ไม่เป็นไปเพื่อการค้ากำไรเชิง,

ธุรกิจ”

มาตรา 31 รัฐมน้ำที่จัดและส่งเสริมให้มีระบบบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน
ปลอดภัย มีประสิทธิภาพ ให้บริการได้อย่างทั่วถึงเป็นธรรมและประชาชนมีทางเลือกได้อย่างเหมาะสม
โดยรัฐต้องจัดบริการให้แก่ผู้ยากไร้ โดยไม่คิดมูลค่า

รัฐมน้ำที่ส่งเสริม สนับสนุนและกำกับดูแลให้ระบบบริการสาธารณสุข “ไม่เป็นไปเพื่อการ
ค้ากำไรเชิงธุรกิจที่ไม่สมเหตุสมผล

3.หมวด 3 คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

1. ให้แก่มาตรา 35 (6) ดังนี้

“(6) ผู้ทรงคุณวุฒิ

6.1 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ด้านการศึกษา ด้านการพัฒนา
ชุมชนและสิ่งแวดล้อม ด้านการบริหารหรือกฎหมาย ด้านสื่อสารมวลชน ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านพัฒนา
ชุมชน กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ ซึ่งคัดเลือกันเองให้มีตัวแทนจำนวนด้านละ 1 คน

6.2 แพทย์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน

เนื่องจากปัจจุบันบุคลากรด้านการแพทย์มีหน้าที่สร้างเสริม ป้องกันรักษา และ
ฟื้นฟูสุขภาพของประชาชนโดยตรง และเสนอแนะต่อรัฐบาล ประกอบกับความรู้ทางวิชาการและ
เทคโนโลยีมีความหลากหลายและพัฒนาไปอย่างรวดเร็วมาก ดังนั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายด้าน¹
สุขภาพที่ดีของประชาชนจึงเห็นควรให้มีแพทย์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนดังกล่าว

2. ให้ปรับแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 36 โดยให้เพิ่มอายุ และคุณวุฒิการศึกษา ดังนี้

มาตรา 36 คณะกรรมการตามมาตรา 35 (4) (5) (6) (7) และ (8) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มี
ลักษณะต่อห้ามดังต่อไปนี้

1. มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบวบรวม

2. มีคุณวุฒิที่จบการศึกษาตามภาคบังคับ

3. ให้ปรับแก้ไขมาตรา 37 (3) ดังนี้ การคัดเลือกร่วมการตามมาตรา 35 (6)

(6.1) ให้ดำเนินการโดยให้คณะกรรมการสรรหาจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านละไม่
เกินห้าคนและให้บุคคลดังกล่าวคัดเลือกันเองให้เหลือด้านละ 1 คน

(6.2) ดำเนินการสรรหาแพทย์ผู้ทรงคุณวุฒิโดยคณะกรรมการแพทยสภา

สรุปความเห็นของแพทย์สภาน (ร่าง) สาระสำคัญของพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ
ในส่วนของคำนิยาม

1. สุขภาพ 医師ที่เห็นว่าคำนิยามดังกล่าวยังเป็นปัญหา โดยเห็นควรให้ สປ.ส. หาข้อบัญชีสุดท้าย
ว่าจะใช้คำนิยามใด เพราะยังคงถูกถกเถียงอยู่ในเรื่องของคำว่า “จิตวิญญาณ”

2. ระบบสุขภาพ เห็นชอบให้ใช้ความหมายของระบบที่มีอยู่เดิม สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิรูประบบสุขภาพฯ พ.ศ. ๒๕๔๓

ระบบสุขภาพ หมายถึง ระบบทั้งมวลที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันเป็นองค์รวมอันสามารถส่งผล
ต่อสุขภาพของประชาชนทั้งประเทศ รวมทั้งปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพทั้งปวง ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคคล
สภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม กายภาพและชีวภาพ รวมทั้งปัจจัยด้านระบบบริการสุขภาพด้วย

3. ความมั่นคงด้านสุขภาพ เห็นชอบตามนิยามของ (ร่าง) พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ

ความมั่นคงด้านสุขภาพ หมายถึง การมีหลักประกันและมีความมั่นใจในการคงอยู่ ความ
พอเพียง ความสมดุล ความยั่งยืนและความเพิ่มพูนาของปัจจัยที่สร้างเสริมสุขภาพของบุคคล ชุมชนและสังคม

4. การสร้างเสริมสุขภาพ เห็นชอบตามนิยามของ (ร่าง) พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ ร่าง 2

การสร้างเสริมสุขภาพ หมายถึง กระบวนการส่งเสริมความสามารถของบุคคลและชุมชน
ในการดำเนินวิถีชีวิตที่มุ่งไปสู่การมีสุขภาพ รวมทั้งการจัดการสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อสุขภาพ

5. นโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ เห็นชอบตามคำนิยามของ (ร่าง) พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ

นโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ หมายถึง นโยบายสาธารณะที่แสดงถึงความห่วงใยอย่างชัด
เจนในเรื่องสุขภาพพร้อมที่จะรับผิดชอบต่อผลกระทบสุขภาพที่อาจจะเกิดขึ้นจากนโยบายนี้ เป็นนโยบายที่
มุ่งสร้างสิ่งแวดล้อมทั้งทางสังคมและทางกายภาพที่เอื้อต่อการมีสุขภาพ และเป็นนโยบายที่มุ่งทำให้
ประชาชนมีทางเลือกและสามารถเข้าถึงทางเลือกที่ก่อให้เกิดสุขภาพ

6. ปัญหาที่คุกคามสุขภาพ เห็นชอบตามคำนิยามความของ (ร่าง) พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ

ปัญหาที่คุกคามสุขภาพ หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อสุขภาพ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งแวดล้อม
ทางกาย ชีวภาพ เชื้อโรค สารเคมี ปัจจัยทางจิตวิทยา ทางสังคม ลีลาชีวิต พฤติกรรม รวมทั้งระบบต่าง ๆ เช่น
ระบบอาหาร ระบบยา ระบบเศรษฐกิจ ระบบการศึกษา ระบบการเมือง ระบบสื่อสารมวลชน ระบบขนส่ง-
คมนาคม ระบบยุทธิธรรม ฯลฯ

7. การบริการสุขภาพ

8. การบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข

ให้ชื่อสังเกตเกี่ยวกับคำนิยามคำว่า “การบริการสุขภาพ” และ “การบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข” ว่าควรเน้นในเรื่องสุขภาพและให้มีคำว่า “ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ” ร่วมอยู่ด้วยไม่ควรมีสาธารณสุขเข้ามาเกี่ยวข้อง

9. ระบบบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข

10. ระบบการคุ้มครองด้านสุขภาพ

1. เห็นชอบให้ตั้งข้อสังเกตคำนิยามของระบบบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่แบ่งการบริการเป็น 3 ระดับคือ ระบบบริการระดับต้น (ปฐมภูมิ) ระดับกลาง (ทุติยภูมิ) และระดับสูง (ตติยภูมิ) คือ ต้องให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการเสริมสร้างสุขภาพตนเอง ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพมีหน้าที่ส่งเสริมชีวะ สนับสนุนให้เกิดผลและที่สำคัญให้มีการติดต่อสื่อสารประสานงานอย่างต่อเนื่องมีประสิทธิภาพ และต้องมีการประเมิน

2. ให้รวมข้อ 10. ระบบการคุ้มครองด้านสุขภาพเข้าไว้กับข้อ 9.

12. กำลังคนด้านสุขภาพ เห็นชอบให้เปลี่ยนคำนิยามใหม่ ดังนี้

12.1 ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ (Professional) และการให้คำนิยามความควรครอบคลุมทุกวิชาชีพ
12.2 ประชาชนทุกคนมีหน้าที่สนับสนุนการสร้างสุขภาพ (non – professional)

13. กำลังคนด้านการแพทย์และสาธารณสุข

เห็นชอบให้ตัดออกเนื่องจากมีข้อกำลังคนด้านสุขภาพเดียว

14. ระบบกำลังคนด้านการแพทย์และสาธารณสุข

เห็นชอบให้แก้เป็น

ระบบกำลังคนด้านการแพทย์และสาธารณสุข นายถึง

14.1 ระบบกำลังคนด้านสุขภาพผู้ประกอบวิชาชีพแผนปัจจุบัน

14.2 ระบบภูมิปัญญาท่องถิน

15. ภูมิปัญญาท่องถินด้านสุขภาพ

เห็นชอบตามคำจำกัดความ (ร่าง) พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ

ภูมิปัญญาท่องถินด้านสุขภาพ นายถึง ภูมิปัญญาพื้นบ้านที่ใช้เพื่อการคุ้มครองสุขภาพซึ่งสืบทอดและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เช่น ภูมิปัญญาหมอลพื้นบ้าน ภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย เป็นต้น

16. ระบบหมอยื่นบ้าน

เห็นชอบตามคำนิยามของ (ร่าง) พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ

ระบบหมอยื่นบ้าน หมายถึง ระบบการดูแลสุขภาพกันเองในชุมชนแบบดั้งเดิมจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต เกี่ยวข้องกับความเรื่อง พิธีกรรม วัฒนธรรม ประเพณี และทรัพยากรที่แตกต่างกันในแต่ละท้องถิ่นเป็นที่ยอมรับของชุมชนนั้นๆ

17. ระบบการแพทย์แผนไทย

เห็นชอบให้ใช้ตาม พ.ร.บ.คุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. 2542 หรือปรับปรุง

18. ระบบการแพทย์ทางเลือก

เห็นชอบตามคำนิยามของ (ร่าง) พ.ร.บสุขภาพแห่งชาติ

ระบบการแพทย์ทางเลือก หมายถึง ระบบการแพทย์อื่นๆ ที่ไม่ใช้การแพทย์แผนปัจจุบัน การแพทย์แผนไทยและการแพทย์พื้นบ้าน

19. ระบบการเงินการคลังแบบรวมหมู่

เห็นชอบให้แก้ไขคำนิยามใหม่เป็น

ระบบการเงินการคลัง หมายถึง ระบบการเงินการคลังที่รัฐบาลต้องสนับสนุนภาระค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับระบบสุขภาพของประชาชนที่ทุกคนในสังคมมีส่วนร่วมในการรับภาระค่าใช้จ่ายเพื่อการจัดบริการทางด้านสุขภาพ โดยมีการเก็บเงินล่วงหน้าจากทุกคนแล้วนำมาใช้จ่ายร่วมกันเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการรับภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ซึ่งอาจเป็นระบบภาษีทั่วไป ระบบภาษีเฉพาะ ระบบประกันสังคม หรือระบบประกันสุขภาพอื่นๆ ซึ่งเปิดโอกาสให้ประชาชนมีทางเลือกตามความต้องการของตนเองอีกด้วย

20. ระบบการเงินการคลังรวมหมู่แบบปลายเปิด

เห็นชอบให้ตัดข้อ 20 ออก เนื่องจากนำไปรวมกับข้อ 19

หมวดที่ 1 บททั่วไป – หลักการและความมุ่งหมาย

เห็นชอบตาม (ร่าง) พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ

หมวดที่ 2 สิทธิและหน้าที่ด้านสุขภาพ

เห็นชอบตาม (ร่าง) พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ ทุกประเด็นยกเว้น

1. ข้อ 7 ให้แก่ไขโดยข้อ 7 (1) และ ข้อ 7 (2) ให้ตัดคำว่า “ไม่ค้ากำไร” ออก
2. ข้อ 11 ข้อ 18 และ ข้อ 20 ให้แก่ไขดังนี้
 “ข้อ 11. เด็ก (อายุต่ำกว่า 12 ปี) ผู้สูงอายุ (60 ปีขึ้นไป) ผู้พิการหรือผู้พิพากษา ผู้ด้อยโอกาส และผู้ที่สังคมช่วยเหลือเกื้อญล้มล้างได้รับการสงเคราะห์ช่วยเหลือด้านสุขภาพ จากรัฐ”
 “ข้อ 18 ควรระบุคำจำกัดความของคำว่า “บุคคล” ”ให้ชัดเจน
 “ข้อ 20 แก้ไขเป็น เพื่อเป็นการสร้างเสริมและฝ่าระวังสุขภาพ บุคคลที่มีสิทธิได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี ตามความจำเป็นและเหมาะสมที่ทางการแพทย์กำหนด”

หน้าที่ด้านสุขภาพ

เห็นชอบตาม (ร่าง) พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ

หมวดที่ 3 ความมั่นคงด้านสุขภาพ

เห็นชอบตาม (ร่าง) พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ โดยให้ปรับแก้ไขคำว่า “ส่งเสริม” เป็นคำว่า “สร้างเสริม”

หมวดที่ 4 กลไกนโยบายสุขภาพแห่งชาติ

เห็นชอบว่าการมีกลไกของคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติเหมาะสม ต่อรองคู่ประกอบของคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติที่ยกร่างไว้ในข้อ 4 ผู้แทนองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับระบบสุขภาพ ควรเพิ่มจำนวนเป็น 4 คน และเห็นชอบว่าการให้ภาคประชาชนได้มีโอกาสพัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งด้วยตนเอง โดยรัฐสนับสนุนทรัพยากรและวิชาการร่วมกับองค์กรทางวิชาการ เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบาย/ยุทธศาสตร์ด้านสุขภาพ

หมวดที่ 5 การสร้างเสริมสุขภาพ

เห็นชอบตาม (ร่าง) พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติทุกประเด็น

หมวดที่ 6 การป้องกันควบคุมปัญหาที่คุกคามสุขภาพ

เห็นชอบตาม (ร่าง) พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติทุกประเด็น

หมวดที่ 7 การบริการสุขภาพและการควบคุมคุณภาพ

เห็นชอบตาม (ร่าง) พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติทุกประเด็น

หมวดที่ 8 การคุ้มครองผู้บริโภคด้านสุขภาพ

เห็นชอบตาม (ร่าง) พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ ยกเว้น

ข้อ 5.2 (2) แก้ไขข้อความดังนี้

“ข้อ 5.2 (2) ให้รัฐจัดงบประมาณให้เพียงพอตามความจำเป็น เพื่อสนับสนุนองค์กรผู้

บริโภคภาคประชาชนในพื้นที่อย่างทั่วถึง เพื่อให้ทำงานคุ้มครองผู้บริโภคได้อย่างเข้มแข็ง”

หมวดที่ 9 ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพ

เห็นชอบตาม (ร่าง) พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติทุกประเด็น โดยมีข้อสังเกตว่า ควรมีหน่วยงานเข้ามาควบคุม ประเมิน ระบบหมอยื่นบ้าน ระบบการแพทย์แผนไทย และแพทย์ทางเลือก เพื่อเป็นการสร้างเสริมและดูแลสุขภาพบนหลักการที่มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคซึ่งนำมาเสริมกันกับแพทย์แผนปัจจุบัน

หมวดที่ 10 องค์ความรู้และข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ

เห็นชอบตาม (ร่าง) พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติทุกประเด็น ยกเว้นให้ปรับข้อความ “แนวทาง/วิธีการ 1.1” เป็น

“1.1 รัฐต้องสนับสนุนงบประมาณการวิจัยสุขภาพตามความจำเป็นและเหมาะสมตามสภาพ

เศรษฐกิจและสังคม”

หมวดที่ 11 กำลังคนด้านสุขภาพ

เห็นชอบตาม (ร่าง) พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ โดยให้เพิ่มข้อ 5 ในแนวทาง/วิธีการดังนี้

ข้อ 5. รัฐต้องจัดสรรงบประมาณ สำหรับการพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข

ทั้งในด้านกำลังคน ค่าตอบแทนที่เหมาะสม

หมวดที่ 12 การเงินการคลังด้านสุขภาพ

เห็นชอบตาม (ร่าง) พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติทุกประเด็น

คณะกรรมการเฉพาะกิจศึกษาร่างกรอบความคิด
ระบบสุขภาพแห่งชาติเพื่อให้ข้อเสนอแนะต่อ กปรส.

(ร่าง) กรอบความคิดระบบสุขภาพแห่งชาติ (เดิม)	ข้อเสนอแนะของแพทยสภาให้ปรับแก้ไข (ใหม่)
2.2.10 ในบัน្តปាយของชีวิตบุคคลพึงมีสิทธิในการตายอย่างมีศักดิ์ศรี และมีคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์ โดยมีการใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์ที่เหมาะสม และไม่เป็นภาระทางเศรษฐกิจ ทั้งแก่นบุคคลหรือแก่สังคมโดยธรรม	เด็กต้องมีโอกาสเข้าถึงพื้นฐานด้านต่างๆ ของสังคมทั้งการรัฐและเอกชน (มาตรา 53, 54) 2.2.10 การรักษาพยาบาลบุคคลในบัน្តปាយชีวิตควรมีการใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์ที่เหมาะสม ไม่เป็นภาระทางเศรษฐกิจทั้งแก่นบุคคลและครอบครัวหรือแก่สังคมและต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีและคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์ ผู้ตายควรได้รับการปฏิบัติด้วยความเคารพในจารีตประเพณี และวัฒนธรรมของครอบครัวและญาติ
2.2.11 หลังการตาย ผู้ตายควรได้รับการปฏิบัติต่ออย่างดีในจารีตประเพณี และวัฒนธรรมของครอบครัวและญาติ การส่งเสริมให้สามารถนำอวัยวะผู้ตายมาศึกษาวิจัยหรือใช้ช่วยเหลือผู้อื่นควรเคารพการตัดสินใจของครอบครัวและเครือญาติของผู้ตายและไม่เป็นไปเพื่อการแสวงหากำไร	2.2.11 การบริจาคอวัยวะของผู้ตายเพื่อการช่วยเหลือหรือการศึกษาวิจัยผู้ช่วยจากต้องให้ข้อมูลและรายละเอียดเพื่อการตัดสินใจของครอบครัวและเครือญาติของผู้ป่วย
หมวด 3 บทบาทรัฐ องค์กรปกครองท้องถิ่น ชุมชน และปัจเจกบุคคล	หมวด 3 บทบาทองค์กรปกครองท้องถิ่นชุมชน และปัจเจกบุคคล
3.1 <u>รัฐมีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการส่งเสริม บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรส่วนร่วมในการส่งเสริม บำรุงรักษา และคุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนควบคุมและกำจัดภัยพิษที่มีผลต่อสุขภาพอนามัย สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตของประชาชน (รัฐธรรมนูญ มาตรา 79)</u>	3.1 <u>รัฐต้องส่งเสริม และสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการส่งเสริม บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลรวมทั้ง มีส่วนร่วมในการส่งเสริม บำรุงรักษา และคุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนควบคุมและกำจัดภัยพิษที่มีผลต่อสุขภาพ อนามัย สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตของประชาชน (รัฐธรรมนูญ มาตรา 79)</u>
3.2 <u>รัฐมีหน้าที่คุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน สร้างเสริมและพัฒนาความเป็นปีกแผ่นดินของครอบครัวและความเข้มแข็งของชุมชน รัฐต้องทรงเคราะห์คนชาวผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพและผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และพึงดูแลด้วยความเข้มแข็งของชุมชนรัฐต้องทรงเคราะห์คนชาวผู้ยากไร้ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และพึงดูแลด้วยความเข้มแข็งของชุมชน (รัฐธรรมนูญ มาตรา 80)</u>	3.2 <u>รัฐมีหน้าที่คุ้มครอง และพัฒนาสุขภาพเด็กและเยาวชน สร้างเสริมและพัฒนาความเป็นปีกแผ่นดินของครอบครัวและความเข้มแข็งของชุมชนรัฐต้องทรงเคราะห์คนชาวผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และพึงดูแลด้วยความเข้มแข็งของชุมชน (รัฐธรรมนูญ มาตรา 80)</u>

(ร่าง) ครอบความคิดระบบสุขภาพแห่งชาติ (เดิม)	ข้อเสนอแนะของแพทยสภาให้ปรับแก้ไข (ใหม่)
<p>3.3 รัฐมีหน้าที่จัดและส่งเสริมการจัดบริการด้านสุขภาพให้ประชาชนได้รับบริการที่ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง (รัฐธรรมนูญ ม.82) และมีความเสมอภาค</p> <p>3.11 รัฐมีหน้าที่จัดสรรงบประมาณทั้งจากรัฐบาลกลางและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เก่งค์กรชุมชน องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรสาธารณสุข ประโยชน์ และประชาชน สังคมที่มิใช่ส่วนหนึ่งของระบบการปกครองส่วนกลางหรือส่วนท้องถิ่นในจำนวนที่มากพอ เพื่อให้องค์กรภาครัฐฯ ใช้ดำเนินกิจการที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะในเรื่องการพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิต</p> <p>3.13 ประชาชนทุกคนมีหน้าที่สร้างเสริมสุขภาพด้วยตนเองและครอบครัวส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการต่างๆ เพื่อการสร้างสุขภาพของตนเอง ครอบครัวชุมชนและสังคม และรับผิดชอบต่อการก่อผลกระทบด้านลบต่อสุขภาพของสาธารณะด้วย</p>	<p>3.3 รัฐมีหน้าที่ต้องจัดและส่งเสริมการสาธารณสุขให้ประชาชนได้รับบริการที่ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง (รัฐธรรมนูญ ม.82) และมีความเป็นธรรม</p> <p>3.11 รัฐและองค์กรปกครองท้องถิ่นต้องจัดสรรงบประมาณให้เก่งค์กรชุมชน องค์กรเอกชนด้านสุขภาพ และประชาสังคมเพื่อดำเนินกิจการที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะในเรื่องการพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิต</p> <p>3.13 ประชาชน ครอบครัว ชุมชน ประชาสังคม องค์กรเอกชนด้านสุขภาพ และองค์กรปกครองท้องถิ่นมีหน้าที่และต้องสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพและร่วมรับผิดชอบต่อผลกระทบด้านลบต่อสุขภาพของสาธารณะด้วย</p>
หมวด 4 ระบบสุขภาพที่พึงประสงค์	หมวด 4 ระบบสุขภาพเชิงรุก
หมวด 5 ระบบการสร้างเสริมสุขภาพ	<p>4.1 ระบบสร้างเสริมสุขภาพ</p> <p>4.2 ระบบการควบคุมป้องกันโรค และปัญหาที่กุศลนิสัย</p>
หมวด 6 ระบบการควบคุมป้องกันโรคและปัญหาที่กุศลนิสัย	<p>4.3 ระบบบริการด้านสุขภาพ เป็นระบบที่จัดบริการด้านสุขภาพทั้งเรื่องการส่งเสริม/เสริมสร้างสุขภาพ การควบคุมป้องกันโรค การรักษาพยาบาลและการฟื้นฟูสภาพอย่างสมมูลสำหรับประชาชน โดยรัฐมีหน้าที่สร้างระบบกฎหมายที่ กติกา และเงื่อนไขต่างๆ ตลอดจนการกำกับดูแลและสนับสนุน ให้มีการพัฒนาระบบบริการด้านสุขภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อความเป็นธรรมทั่วถึง มีคุณภาพมีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส และตรวจสอบได้ในการ</p>
หมวด 7 ระบบการด้านสุขภาพ	
เป็นระบบที่จัดบริการด้านสุขภาพทั้งเรื่อง การส่งเสริม/สร้างเสริมสุขภาพการควบคุมป้องกันโรค การรักษาพยาบาล	

(ร่าง) กรอบความคิดระบบสุขภาพแห่งชาติ (เดิม)	ข้อเสนอแนะของแพทย์สภารัฐปัจจุบันแก้ไข (ใหม่)
<p>และการพื้นฟูสมรรถภาพอย่างพอเพียงแก่ประชาชน โดยรัฐ หรือภาคประชาชนหรือเอกชน รัฐมีหน้าที่กำกับดูแลให้ระบบ มีความเป็นธรรม ทั่วถึง มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ มีความ โปร่งใสและตรวจสอบได้เป็นระบบที่มีระบบย่อยและมีกลไก สำรองดังนี้</p>	<p>บริการด้านสุขภาพของสถานที่บำบัดภาครัฐและภาคเอกชน ประชาชน ครอบคลุม ชุมชน ประชาสังคมองค์กรเอกชน ด้านสุขภาพ และองค์กรปกครองท้องถิ่นต้องมีส่วนร่วมในการ ดำเนินการ ระบบย่อยและกลไกสำรองมีดังนี้ โดยให้จัด หัวข้อย่อยใหม่</p>
<p style="text-align: center;">หมวด 8 ระบบการเงินการคลังในระบบสุขภาพ</p> <p>8.2 รัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดมาตรการ ทางการเงิน การคลังที่มุ่งเน้นการสร้างเสริมสุขภาพ และป้องกัน โรคและปัญหาที่คุกคามสุขภาพให้กับประชาชน เช่น การเพิ่ม อัตราภาษีสินค้าที่เป็นโทษต่อสุขภาพ การยกเว้นหรือจำกัดภาษี สินค้า และบริการที่มีข้อมูลชัดเจนว่าเป็นประโยชน์ต่อการสร้าง เสริมสุขภาพ การยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีเงินได้บุคลากรด้วย ครอบครัวที่ดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน การยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีนิติบุคคลที่จัดบริการสร้างเสริม สุขภาพ การใช้มาตรการอุดหนุนแก่องค์กรชุมชนองค์กรสาธารณสุข สาธารณะประโยชน์ที่ดำเนินกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพ และบริการที่เป็นโทษต่อสุขภาพหรือจำกัดหรือควบคุม รวมทั้ง มาตรการกำกับค่าใช้จ่ายด้านรักษายาบาลให้สมเหตุสมผล เพื่อลดค่าใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยเป็นต้น</p>	<p>4.4 ระบบการเงินการคลังในระบบสุขภาพ โดยให้จัดหัวข้อย่อยใหม่ด้วย</p> <p>4.4.2 รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนด มาตรการทางการเงินการคลังที่มุ่งเน้นการสร้างเสริมสุขภาพ และป้องกันโรคและปัญหาที่คุกคามสุขภาพให้กับประชาชน เช่น การเพิ่มอัตราภาษีสินค้าที่เป็นโทษต่อสุขภาพการยกเว้น หรือจำกัดภาษีสินค้า และบริการที่มีข้อมูลชัดเจนว่าเป็น ประโยชน์ต่อการสร้างเสริมสุขภาพการยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลด้วยครอบครัวที่ดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน การยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีนิติบุคคลที่จัดบริการสร้างเสริม สุขภาพการใช้มาตรการอุดหนุนแก่องค์กรชุมชนองค์กรสาธารณสุข สาธารณะประโยชน์ที่ดำเนินกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพ</p>
<p>8.3 จัดให้มีระบบที่แยกบทบาทของกลไกที่ดูแลหรือทำ หน้าที่ในการจ่ายเงินในระบบสุขภาพออกจากกลไกที่มีบทบาท หน้าที่ในการจัดบริการสุขภาพ ทั้งนี้ เพื่อการมีประสิทธิภาพ และ เกิดความโปร่งใส ตรวจสอบได้ (โดยให้มีสำนักงานคณะกรรมการการคลังด้านสุขภาพเป็นองค์กรอิสระภายใต้กำกับของ กระทรวงสุขภาพเป็นองค์กรดูแลการใช้จ่ายในระบบสุขภาพ</p>	<p>4.4.3 ให้หน่วยซื้อบริการมีหน้าที่จ่ายเงินให้กับหน่วย ให้บริการเพื่อการกำกับการให้บริการด้านสุขภาพการมีประสิทธิภาพ และเกิดความโปร่งใส ตรวจสอบได้โดยจัดตั้งองค์กรอิสระภายใต้ การกำกับของกระทรวงสาธารณสุขเป็นองค์กรในการดูแลและกา ใช้จ่ายเงินและการบริการด้านสุขภาพในระบบสุขภาพและให้จัด รายงานถึงรัฐสภา โดยผ่านครม. และรายงานต่อสาธารณะเป็น ประจำทุกปี</p>

(ร่าง) ครอบความคิดระบบสุขภาพแห่งชาติ (เดิม)	ข้อเสนอแนะของแพทยสภาให้ปรับแก้ไข (ใหม่)
<p style="text-align: center;">หมวด 9</p> <p style="text-align: center;">ระบบกำลังคนด้านสุขภาพ</p>	<p>4.5 ระบบกำลังคนด้านสุขภาพ โดยให้แก่หัวข้ออย่างใหม่ด้วย</p>
<p>9.2 จัดให้มีระบบการคัดเลือกบุคคลเพื่อผลิตและพัฒนาเป็นกำลังคนด้านสุขภาพที่ส่งเสริมโอกาสให้กับบุคคลในท้องถิ่น/ชุมชน เข้าศึกษาเพื่อกลับไปปฏิบัติงานในภูมิลำเนาเดิม หรือท้องถิ่นที่มีความจำเป็น</p>	<p>4.5.3 จัดให้มีระบบการคัดเลือกบุคคลอาสาสมัครเพื่อผลิตและพัฒนาเป็นกำลังด้านสุขภาพที่ส่งเสริมโอกาสให้กับบุคคลในท้องถิ่น/ชุมชน เข้าศึกษาและมีแรงจูงใจในการกลับไปปฏิบัติงานในภูมิลำเนาเดิมหรือท้องถิ่นที่มีความจำเป็น</p>
<p style="text-align: center;">หมวด 10</p> <p style="text-align: center;">ระบบควบคุมคุณภาพ</p>	<p>4.6 ระบบการควบคุมคุณภาพ</p>
<p>คุณภาพคือ ศีลธรรม และคุณธรรมของระบบสุขภาพ ระบบการควบคุมคุณภาพ จึงควรเป็นทั้งระบบพัฒนาการทำงาน พัฒนาวิชาการ พัฒนาคน พัฒนาจริยธรรม เพื่อประสิทธิภาพและความเป็นธรรม และเป็นระบบการคุ้มครองผู้บริโภคไปพร้อมๆ กันด้วย จึงต้องมีระบบการควบคุมคุณภาพที่ครอบคลุม โดยรัฐจะต้อง</p>	<p>มีระบบการควบคุมคุณภาพที่ครอบคลุม ทั้งระบบพัฒนาการทำงาน พัฒนาวิชาการ พัฒนาคน พัฒนาจริยธรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความเป็นธรรมสำหรับประชาชนชุมชน ประชาชนสังคม องค์กรเอกชนด้านคุณภาพ และองค์กรปกครองท้องถิ่น</p>
<p>10.1 จัดให้มีระบบพัฒนาและรับรองคุณภาพสถานบริการด้านสุขภาพทุกรายดับของทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในลักษณะบังคับเพื่อเป็นการ คุ้มครองผู้บริโภคด้านสุขภาพ</p>	<p>4.6.1 จัดให้มีองค์กรอิสระเพื่อการพัฒนาระบบการควบคุมคุณภาพ และการรับรองคุณภาพของสถานบริการด้านสุขภาพทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชน เพื่อให้เกิดความปลอดภัยสำหรับประชาชนผู้ใช้บริการ</p>
<p>10.1.1 จัดให้มีกลไกอิสระขึ้นมาทำหน้าที่นี้โดยเฉพาะ 10.1.2 รัฐอุดหนุนงบประมาณเพื่อการบริหารจัดการอย่างเพียงพอ</p>	<p>4.6.2 ให้องค์กรอิสระดังกล่าวมีอำนาจในการศึกษาความคุ้มทุนและประโยชน์ของการใช้เครื่องเทคโนโลยีทางการแพทย์ที่มีราคาแพง เพื่อกำหนดนโยบายการลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชนตลอดจนการประเมินผล</p>
<p>10.1.3 เก็บที่ใช้สำหรับกิจกรรมพัฒนาการและรับรองคุณภาพให้เรียกเก็บจากสถานบริการหรือจากระบบประกันสุขภาพต่างๆ ที่เป็นผู้จ่ายเพื่อซื้อบริหารจากสถานบริการต่างๆ เหล่านั้น</p>	<p>4.6.3 รัฐต้องสนับสนุนงบประมาณให้องค์กรอิสระเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าว</p>
<p>10.1.4 ให้องค์กรนี้จัดทำรายงานเสนอต่อสภากสุขภาพแห่งชาติ รัฐสภาโดยผ่านคณะ และต่อสาธารณะเป็นประจำปีโดยผ่าน ครม. และรายงานต่อสาธารณะเป็นประจำปี</p>	<p>4.6.4 องค์กรอิสระต้องทำรายงานเสนอต่อสภากสุขภาพแห่งชาติ รัฐสภาโดยผ่านคณะ และต่อสาธารณะเป็นประจำปี</p>

- 2.2 ผู้บริหารกองทุนต้องามาตรการในการวัดประเมินความสูญเสียทางด้านร่างกาย
และจิตใจที่ได้มารฐานอันเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ซึ่งโดยความ
ความเป็นจริงแล้ว ไม่สามารถจะทำได้อย่างเที่ยงธรรม
3. ที่มาของผู้บริหารกองทุน มีขั้นตอนจัดสรรหาเป็นอย่างไร มีเกณฑ์กำหนดคุณวุฒิ
ประสบการณ์หรืออื่นๆ มากน้อยเพียงไร
 4. การดำเนินการซคเชยค่าเสียหายให้เป็นตัวแทนฟ้องร้องต่อศาลแพ่ง ไม่ใช่เป็น
ผู้บังคับปรับค่าเสียหายจากผู้ให้บริการ
 5. รัฐต้องสนับสนุนส่งเสริมองค์กรวิชาชีพที่เป็นผู้ทำหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพ
ให้เพียงพอต่การดำเนินการด้านงบประมาณ

[12b]

สำนักงานที่ดิน
ในสังกัดกรมป่าไม้
จังหวัดเชียงใหม่
ภาคเหนือ



๑๖๗

ประชานาดและรัฐวิสาหกิจ
บริษัทประปาลัยภาคเหนือจำกัด
(บกช.)

๔๘๒๗๐.๓๐๖๖๖

สำนักงานที่ดิน
ชั้น 7 อาคาร 6 สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณูปโภค
เขตไธสงถนนอินทนนท์ราษฎร์ ถนนศิริวัฒน์
สำนักนายกรัฐมนตรี กรุงเทพมหานคร ๑๑๐๐๐

(ไม่มีผู้รับไปรษณีย์)

14 พฤศจิกายน 2545

เรื่อง ผลการติดตามความเห็นต่อร่าง พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.
 เรียน ผู้อำนวยการฯ

ได้ประสานงานไปยัง สำนักเลขานธิการคณะรัฐมนตรี อีกครั้งทรายว่าได้ส่งหนังสือไปยังหน่วยงานทั้ง 9 แห่ง ตั้งแต่วันที่ 31 ตุลาคม 2545 โดยขอให้แจ้งกลับภายในวันที่ 18 พฤศจิกายน 2545 จึงได้ประสานไปยังหน่วยงานบางหน่วยงานได้แก่

1. กระทรวงมหาดไทย เรื่องเข้าไปยังกลุ่มงานพัฒนาสังคม สำนักนโยบายและแผน ซึ่งไปคุยกับเจ้าหน้าที่แล้วแจ้งว่าอยู่ระหว่างการทำความเห็นให้ผู้บังคับบัญชาลงนาม ซึ่งในหลักการเห็นด้วย แต่อาจจะมีข้อสังเกตบางประการ
2. สำนักงบประมาณ เรื่องเข้าไปที่ฝ่ายวิเคราะห์งบประมาณด้านสาธารณสุข ในหลักการเห็นด้วย
3. สำนักงาน ก.พ. และคณะกรรมการปฏิรูประบบราชการ เรื่องเข้าไปที่กลุ่มสังคม สำนักงาน ก.พ. (คุณนันทนากรรณาสาโรช) ซึ่งเคยเข้าร่วมสังเกตการณ์การประชุม คปรส./ร่วมประชุมระดมสมองเรื่องกลไกหลักสุขภาพแห่งชาติและสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ แจ้งว่าเห็นด้วย และสนับสนุนโดยเฉพาะประเด็นในเรื่องกลไก
4. กระทรวงพัฒนาสังคมฯ ยังติดต่อเจ้าหน้าที่ที่เคยประสานสั่งข้อมูลให้แล้วไม่ได้
5. กระทรวงแรงงาน และสำนักนายกรัฐมนตรี ยังติดต่อเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบไม่ได้
6. กระทรวงยุติธรรม คุณชาญเชาว์ รับจะประสานให้
7. กระทรวงการคลัง กำลังรับรวมความเห็นเสนอ

จากการประสานดังกล่าวจึงคิดว่าโดยภาพรวมแล้ว หน่วยงานต่างๆ น่าจะเห็นด้วยในหลักการทั้งหมดแต่อาจจะมีข้อสังเกตบางประการ เพราะแต่ละหน่วยงานจะมองเฉพาะในส่วนที่ตนเองเกี่ยวข้อง คิดว่าสัปดาห์หน้าคงจะประสานไปยังสำนักเลขานธิการ ครม. อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

(นางปิติพร จันทร์หัต ณ อยุธยา)

ทนาย
อิม
14/10/45